

Զհաց Մեր Հանապազորդ

ՅՈՒՆԻԿԱՐ | ՓԵՏՐՈՒԿԱՐ | ՄԱՐՏ 2024

(January | February | March 2024)

ԼԵ. ՏԱՐԻ
Ա. ԵՌԱՄՍԵԱՅ

Անձնական եւ Ընտանեկան
Ամենօրեայ Աստուածաշունչի Ընթերցումներ
եւ Հոգեւոր Խորհրդածութիւններ

Մեր խորին շնորհակալութիւնները կը յայտնենք
*Our Daily Bread Ընկերակցութեան որուն
թոյլատուութեամբ Our Daily Bread գրքոյկեն
թարգմանուած են յաջորդ Էջերու
խորհրդածութիւնները*

Ամերիկայի Հայ Աւետարանչական Ընկերակցութիւն
Armenian Missionary Association of America
31 West Century Road
Paramus, New Jersey 07652
U.S.A.

Տեսէ՞ք թէ Հայոց ինչպիսի՝ սէր շնորհեց մեզի: [Ա. Յովի. 3. 1]

ՆՈՐ ԻՆՔՆՈՒԹԻՒՆ ՅԻՍՈՒՍՈՎ

«Ես այն չեմ, ի՞նչ որ էի նախապէս. ես նո՞ր մարդ եմ»: Որդիիս այդ պարզ խօսքերը, որոնք ըստեցան աշակերտներուն՝ դպրոցական համաժողովի ընթացքին, կը նկարագրեն Աստուծոյ կատարած փոփոխութիւնը իր կեանքին մէջ: Ժամանակին թմրամոլ՝ ծէֆքրին անցեալին ինքզինք տեսաւ իր մեղքերուն եւ սխալենրուն մէջ: Բայց հիմա ան ինքզինք կը տեսնէ՝ որպէս Աստուծոյ զաւակ:

Աստուածաշունչը կը քաջալերէ մեզ հետեւեալ խոստումով. «Ուրեմն եթէ մէկը Քրիստոսի մէջ է, ան նոր արարած մըն է. նախակին բաները անցան, եւ ահա՝ ամէն բան նոր եղաւ» (Բ. Կորնթ. 5. 17): Անկախ անկէ՛ թէ ո՞վ եղած ենք մենք կամ ինչ ըրած ենք անցեալին, երբ կը վստահինք Յիսուսի մեր փրկութեան համար եւ ներում կը ստանանք իր խաչին միջոցով, կը դառնանք նո՞ր մարդ: Եղէմի պարտէզէն ի վեր՝ մեր մեղքերուն յանցանքը բաժնած է մեզ Աստուծմէ, բայց Ան այժմ «հաշտեցուց մեզ իրեն հետ՝ Յիսուս Քրիստոսի միջոցով ու տուաւ մեզի հաշտութեան սպասարկութիւնը (Հմ. 18-19): Մենք Անոր սիրենի զաւակներն ենք (Ա. Յովի. 3. 1-2), մաքրուած եւ նորոգուած իր Որդիին նմանութեամբ:

Յիսուս կ'ազատէ մեզ մեր մեղքերէն եւ անոր գերիշխող զօրութենէն եւ կը վերականգնէ Աստուծոյ հետ նո՞ր յարաբերութիւնով, ուր մենք ազատ ենք ապրելու ո՛չ թէ մենք մեզի համար, այլ «իրեն, որ մեռաւ մեզի համար եւ յարութիւն առաւ» (Բ. Կորնթ. 5. 15): Այս նոր Տարուան Օրուան մէջ, եկէ՛ յիշենք, որ Անոր փոխակերպող սէրը կը ստիպէ մեզ ապրելու նոր ինքնութիւնով եւ նպատակներով: Կ'օգնէ մեզի՝ ցոյց տալու Փրկիչը ուրիշներու, Ա՛ն որ կարող է զանոնք ալ նոյնպէս նոր մարդեր դարձնելու:

Աղօթք - Աբբա Հայո, շնորհակալ եմ Որդիդ որկելու՝ զիս փրկելու համար: Կը խնդրեմ, որկէ իսծի մէկը՝ որ նոյնպէս Զու կարիքը ուլիի: Ամէն:

Դնարաւոր է Աստուծոյ հետ նո՞ր սկիզբ մը ուսենալ: Ուստի՝ կրնակը ապրիլ որպէս Անոր «Նոր ստեղծագործութիւնը»:

Նաեւ արեւը կը ծագի, արեւը մայր կը մտնէ: [Ժող. 1. 5]

ՈՐԴԻՆ ԱԼ ՆՈՅՆՊԷ՛Ս ԿԸ ԲԱՐՁՐԱՆԱՅ

Էրնեսթ Հեմինգվայի (Ernest Hemingway) առաջին ամբողջական վէպը կը ներկայացնէ՝ իր շատ խմող ընկերները, որոնք տեսած էին Առաջին Համաշխարհային պատերազմը: Անոնք կը կրէին պատերազմի սպիները, բառացի եւ փոխարերական իմաստով, ու կը փորձէին յաղթահարել անոնց խնճոյքներով, մեծ արկածախնդրութիւններով եւ ուրիշ տեղեր քնանալով: Միշտ ալ ալքոհոլը կայ՝ ցաւը ամոքելու համար: Ո՞չ մէկը ուրախ էր:

Հէմինկուէյի գիրքին «Արեւը Նոյնպէս կը Ծագի» խորագիրը՝ կու գայ ժողովողի գիրքէն (1. 5) ուր Սողոմոն Թագաւոր ինքինք կ'անուանէ «Ուսուցիչ» (Հմ. 1): Ան ամէն բան «ունայնութիւն» (Հմ. 2) կը կոչէ եւ կը հարցնէ. «Ի՞նչ օգուտ կ'ունենայ մարդ՝ Արեւին տակ կրած ամբողջ տաժանքէն» (Հմ. 3): Սողոմոն տեսաւ, թէ ինչպէս արեւը կը ծագի եւ մայր կը մտնէ, հովը կը փչէ, վտակները անվերջ կը հոսին դէպի երբէք չբաւարարուող ծովը (Հմ. 5-7): Ի վերջոյ, ամէն ինչ մոռցուած է (Հմ. 11):

Թէ Հէմինկուէյ եւ թէ ալ ժողովողը՝ մեր առջեւ կը պարզեն՝ միայն այս կեանքին համար ապրելու՝ խիստ անխմաստութիւնը: Սողոմոն սակայն, կը հիւսէ աստուածային յստակ ակնարկներ իր գիրքին մէջ: Կայ մշտականութիւնը եւ իրական յոյսը: Ժողովողը ցոյց կու տայ մեզի այնպիսին, ինչպէս մենք իրականութեան մէջ ենք, բայց նաև ցոյց կու տայ Աստուած՝ այնպէս՝ ինչպէս որ է: «Ամէն ինչ որ Աստուած կ'ընէ, յաւիտեան պիտի գոյատեւէ (3. 14), եւ անոր մէջ մեր ունեցած մեծ յոյսը: Որովհետեւ Աստուած տուած է մեզի իր Որդիին՝ Յիսուսի պարգեւը:

Աստուծմէ զատ, մենք անվերջանալի՝ երբէք չբաւարարուած ծովու մէջ ենք: Անոր յարութիւն առած Որդիին՝ Յիսուսի միջոցով, մենք հաշտուած ենք Անոր հետ եւ կը բացայայտենք մեր իմաստը, արժէքը եւ նպատակը:

Աղօթք - Յայր, օգնէ ինծի գտնելու իմ կատարումս՝ Զու մէջդ: Ամէն:

Ի՞նչ բան կը զբաղցնէ մեր ժամանակը եւ ի՞նչ նշնակութիւն ունի այդ բանը մեզի համար: Ինչպէս կարելի է փոխել մեր առաջնահերթութիւնները՝ Յիսուսի հետեւլու համար:

Ո՞վ Տեր, քու կարեկցութիւնդ մեր վրայ ըլլայ,
ինչպէս մենք քեզի կը յուսանք: [Սաղմ. 33. 22]

ՅՈՅԱԿ ՅԱՅՏՆԱԲԵՐՈՒՄ

Ովկիանոսագէտ՝ Սիլվիա Էրլ (Sylvia Earle) անմիջականօրէն տեսնելով բուսական ժայռագոտիին վատթարացումը, հիմնած է «Կապոյտ Առաքելութիւն» (Mission Blue) կազմակերպութիւնը՝ որ նուիրուած է համաշխարհային «յոյսի կէտեր»ու զարգացումին: Այս առանձնայատուկ վայրերը ամբողջ աշխարհի մէջ «ճգնաժամային նշանակութիւն ունին ովկիանոսի առողջութեան համար», որ կ'ազդէ՛ երկրի վրայ մեր կեանքին: Այս տարածքներուն կանխամտածուած խնամքի միջոցով, գիտնականներ տեսած են՝ ստորջրեայ էակներու հաւաքականութիւններու պահպանումի եւ անհետացող տեսակներու կեանքի յարաբերութիւնը:

Սաղմոս 33-ին մէջ՝ Սաղմոսերգուն կ'ընդունի, Աստուծոյ՝ ըսածը գոյութեան համար եւ երաշխաւորած է, որ այն ամէնը՝ ինչ որ ինք ստեղծեց, հաստատուն մնայ (Հմ. 6-9): Երբ Աստուծ կը թագաւորէ սերունդներուն եւ ազգերուն վրայ (Հմ. 11-19). Ան միայնակ կը վերականգնէ յարաբերութիւնները, կը փրկէ կեանքեր եւ վերակենդանացնէ յոյսը: Սակայն, Ան կը հրաւիրէ մեզ որ միանանք իրեն՝ հոգալու աշխարհին եւ իր ստեղծած մարդոց:

Ամէն անգամ, երբ մենք կը փառաբանենք Աստուծած՝ ամպամած, մոխրագոյն երկինքի ծողուած ծիածանի շշուկի կամ ժայռոտ ափին զարնուող ովկիանոսի ալիքներուն համար, մենք կրնանք հոչակել Անոր «անվրէպ սէրը» եւ ներկայութիւնը, երբ «մեր յոյսը կը դնենք» Անոր վրայ (Հմ. 22):

Երբ կը փորձուինք յուսալքութիւնով կամ վախով, երբ կը դիտարկենք աշխարհի ներկայ իրավիճակը, մենք կրնանք սկսիլ հաւատալ, որ չե՞նք կրնար որեւէ փոփոխութիւն մտցնել: Սակայն՝ երբ կը կատարենք մեր մասը, կրնանք պատուել զինք որպէս Արարիչ եւ օգնել ուրիշներուն որ գտնեն յոյս:

Աղօթք - Սիրոոր Արարարիչ եւ Պահպանող, օգնե՛ ինծի ըլլալ յոյս յայտնաբերող՝ որպէս թու ինսամքի խումբի մէջ ծառայող մը: Ամէն:

Աստուծ կ'օգտագործէ բնութիւնը՝ հաստատելու համար մեր յոյսը իր վրայ: Յետեւաբար կարելի է որ մենք ծառայենք որպէս իր ինսամքի խումբին մէկ անդամը:

Պատիւ համարէք հանդարտ կենալ, ձեր գործերով
զբաղիլ եւ ձեր ձեռքերով աշխատիլ: [Ա. Թես. 4. 11]

ԼՈՒՌԱՒՏԱՐՄՈՒԹԻՒՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀԱՆԴԵՊ

Չինք չնկատեցի սկիզբը: Վար իշած էի նախաճաշելու՝ իմ կեցած պանդոկս: Ճաշասրահին մէջ ամէն ինչ մաքուր էր: Սեղանը լեցուն էր ուտելիքներով: Սառնարանը՝ նոյնպէս: Դգալ պատարաքաղի ամանը՝ լեր լեցուն էր: Ամէն ինչ կատարեալ էր:

Յետոյ տեսայ զինք: Մարդ մը՝ լեցուց այս, սրբեց այն: Ան ուշադրութիւն չգրաւեց իր վրայ: Սակայն որքա՞ն աւելի նստայ, այնքան աւելի զարմացայ: Մարդը շատ արագ կ'աշխատէր, ամէն բան նկատելով եւ ամէն ինչ լեցնելով, առաջ որ մէկը բանի մը պէտք ունենայ: Որպէս կերակուրի ծառայութեան վեթերան՝ նկատեցի անոր դարցուցած մշտական ուշադրութիւնը՝ մանրուքներու նկատմամբ: Ամէն ինչ կատարեալ էր, քանի որ այս մարդը հաւատարմօրէն կ'աշխատէր, նոյնիսկ եթէ քիչեր զինք նկատէին:

Մանրակրկիտ դիտելով այս մարդուն աշխատանքը՝ ես յիշեցի թեսաղոնիկեցիներուն ուղղուած Պօղոսի խօսքերը. «Պատիւ հանդարէք հանդարտ կենալ, ձեր գործերով զբաղիլ եւ ձեր ձեռքերով աշխատիլ ... որպէսզի դուրսիններուն հետ վարուիք վայելչութեամբ (Ա. Թես. 4. 11-12): Պօղոս հասկցաւ, թէ ինչպէս կրնայ հաւատարիմ աշխատողը՝ շահիլ ուրիշներու յարգանքը՝ առաջարկելով հանդարտ վկայութիւն այն մասին, թէ ինչպէս աւետարանը կրնայ արժանապատուութեամբ եւ նպատակասլաց ներարկել ուրիշներու ծառայութեան նոյնիսկ թուացեալ փոքր գործերը:

Ես չեմ գիտեր, թէ արդեօք այն մարդը, որու ես տեսայ այդ օր, կը հաւատա՞ր Յիսուսի: Բայց երախտապարտ եմ, որ անոր հանդարտ ջանասիրութիւնը՝ յիշեցուց ինծի ապաւինիլ Աստուծոյ, ապրելու հանդիստ հաւատարմութեամբ կեանք մը, որը կ'արտացոլացնէ Անոր հաւատարիմ ուղիները:

Աղօթք - Հայր, օգնէ ինծի յիշելու, որ Ձու թագաւորութեանդ մէջ չկան փոքր գործեր եւ ամէն օր հաւատարմօրէն կը ծառայեմ

Քեզի՝ Ձու մօտիկ ըլլալուդ զգացումով: Ամէն:

Մէր հաւատքը՝ պէտք է ազդէ մեր տարած աշխատանքին վրայ:
Հաւատարիմ աշխատող ըլլալը՝ հզօր վկայութիւն մըն է:

Կայնեցե՞ք ճամբաներուն վրայ ու նայեցե՞ք,
...հարցուցե՞ք՝թէ ո՞րն է բարօրութեան ճամբան, եւ
քալեցե՞ք անոր մԵց: [Երեմ. 6. 16]

ԱՍՏՈՒԱԾ ԽԱՉՄԵՐՈՒԿՆԵՐՈՒՆ

Հ իւանդութեան օրերէ եւ բարձր ջերմութենէ ետք՝ պարզ էր, որ
ամուսինս շտափ օգնութեան կարիքը ունէր: Հիւանդանոցը
անմիջապէս ընդունեց զինք: Մէկ օրը անցաւ միւսին ու անոր
վիճակը բարելաւուեցաւ, սակայն ո՛չ այնքան, որ ան կարենայ
տուն վերադառնալ: Ես կանգնեցայ դժուար ընտրութեան մը
առջեւ. մնա՞լ ամուսինիս մօտ՝ թէ կատարել կարեւոր գործի
ուղեւորութիւն, ուր պիտի ըլլային բազմաթիւ մարդիկ եւ
կարեւոր ծրագիրներ: Ամուսինս ինձի վստահեցուց, որ ամէն ինչ
լաւ կ'ըլլայ: Բայց սիրտս բաժնուած էր՝ իր եւ աշխատանքիս միջեւ:

Աստուծոյ ժողովուրդը՝ իր օգնութեան կարիքը ունէր՝
կեցած կեանքի որոշումներու խաչմերուկին: Շատ յաճախ անոնք
հաւատարիմ չէին ըլլար Անոր բացայատած ցուցմունքներուն:
Ուստի՝ Մովսէս աղերսեց ժողովուրդին «ընտրել կեանքը»՝
հետեւելով Աստուծոյ տուած պատուիրաններուն (Բ. Օր. 30.
19): Աւելի ուշ՝ Երեմիա մարգարէն առաջնորդութեան խօսքեր
ուղղեց Աստուծոյ կամակոր ժողովուրդին՝ ցանկանալով
որ անոնք հետեւին Աստուծոյ ճամբաններուն. «Կայնեցէք
ճամբաններուն վրայ ու նայեցէք, ... հարցուցէք՝ թէ ո՞րն է
բարօրութեան ճամբան, եւ քալեցէք անոր մէջ» (Եր. 6. 16):
Սուրբ Գիրքին հնագոյն ուղիները եւ Աստուծոյ անցեալի
տրամադրուածութիւնը կրնան ուղղել մեզ:

Ես ինքզինքս պատկերացուցի Փիզիքական խաչմերուկին
կեցած եւ կիրառեցի Երեմիայի իմաստութեան կաղապարը:
Ամուսինս պէտք ունէր ինձի. ինչպէս նաեւ գործը: Ճիշդ այդ
պահուն վերակացուս զանգեց եւ խրախուսեց զիս մնալ տուն:
Շունչ մը քաշեցի եւ շնորհակալութիւն յայտնեցի Աստուծոյ՝
խաչմերուկին Իր տուած նախատեսութեան համար: Աստուծոյ
ուղղութիւնը միշտ ալ այդքան յատակ չի գար. սակայն՝ կու գայ:
Երբ կենանք խաչմերուկին, եկէք անպայման փնտռենք զինք:

**Աղօթթ - Սիրելի Աստուած, երբ անորոշութեան մԵց եմ, օգնԵ ինծի
կենալ խաչմերուկին եւ փնտռել Թու նախատեսութիւնդ: Ամէն:**

**Ո՞ր պէտք ունիս ուղղութիւն ստանալու: Վստահ եղիր որ
Աստուած Իր կամքը պիտի բացայայտ քեզի:**

Բանալով իրենց գանձերը՝ մատուցանեցին անոր ընծաներ.- ոսկի, կնդրուկ եւ զմուռս: [Մատթ. 2. 11]

ԶՄՈՒՌԻՆ ԻՄԱՍՏԸ

Այսօր Հայկական Ծնունդն է ինչպէս նաև Աստուածայայտնութիւն (Eriphany): Այս օրը կը յատկանշուի այն իրադարձութիւնով՝ որ նկարագրուած է «Մենք Արեւելքի Երեք Արքաներ» երգով, երբ հեթանոս իմաստունները այցելեցին մանուկ Յիսուսին: Մակայն՝ անոնք արքաներ չէին ոչ ալ Հեռաւոր Արեւելքէն (Far East) [ինչպէս անցեալին նկատի կ'առնուէր Արեւելքը] եւ դժուար էր որ անոնք երեք ըլլային:

Կային, սակայն, երեք նուէրներ եւ երգը կը նչէ իւրաքանչիւրը: Երբ մողերը հասան Բեթլեհէմ, «բանալով իրենց գանձերը մատուցանեցին անոր ընծաներ.- ոսկի, կնդրուկ եւ զմուռս» (Մատթ. 2. 11): Նուէրները կը խորհրդանշե՞ն՝ Յիսուսի առաքելութիւնը: Ոսկին կը ներկայացնէ Անոր գերը՝ որպէս Թագաւոր: Կնդրուկը, խառնուած սրբավայրին մէջ այրուած խունկին հետ, կը խօսի Անոր Աստուածութեան մասին: Զմուռսը (միւռոնը), որ կ'օգտագործուէր դիակներ զմուսելու համար, մեզի դադար կու տայ:

Երգին չորրորդ համարը կ'ըսէ. «Զմուռսը իմս է, անոր դառն օճանելիքը, կը չնչէ մոայլութիւն հաւաքող կեանք մը, կը տիսրի, կը հառաչէ, արիւն կը հոսեցնէ ու կը մեռնի, կնքուած քառէ պաղ գերեզմանին մէջ»: Մենք նման տեսարան չենք գրեր պատմութեան մէջ, բայց Աստուած գրեց: Յիսուսի մահը կեղրոնական է՝ մեր փրկութեան համար: Հերովդէս նոյնիսկ փորձեց սպաննել Յիսուսի, երբ Ան տակաւին մանուկ էր (Հմ. 13):

Երգին վերջին հատուածը կը միացնէ երեք նիւթերը իրարու. «Հիմա փառաւոր ահա ան կը բարձրանայ, Թագաւոր եւ Աստուած եւ մատաղ: Այս կ'ամբողջացնէ Սուրբ Ծննդեան պատմութիւնը՝ ոգեշնչելով մեր պատասխանը. «Ալելուիա, Ալելուիա, երկինքն ու երկիրը կը պատասխանէ»:

Աղօթք - Հայր, թող Յոգիո օգնէ ինծի ապրելու կեանքս Երախտագիտութեամբ Թուղոյի համար, որի կեանքը տուաւինծի համար: Վեւն:

Ի՞նչ կը զգաս՝ երբ կը խորիս այն ճշմարտութեան մասին, որ Յիսուս ծնաւ՝ քեզի համար մեռնելու: Ինչպէ՞ս Անոր յարութիւնը կը ոգեշնչէ քեզ:

Ո՞վ զօրքերու Աստուած, վերադարձո՞ւր մեզ.
... ու պիտի փրկուինք: [Սաղմ. 80. 7]

ՊԱՏՐԱՍ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՎԵՐԱԿԱՆԳՄԱՆ ԴԱՄԱՐ

Ոնկերոջ մը բջիջային հեռախօսի կարճ պատգամի հոսանքով եկած նկարները ապշեցուցիչ էին: Իր կնոջ համար անակնկալ նուէրի պատկերները բացայացնեցին 1965 թուականի՝ վերականգնուած ֆօրտ Մասթանկ (Ford Mustang) մը. փայլուն, մուլթ կապոյտ արտաքին գոյնը, շողջողացող քրոմ եղբերը, վերազարդուած սեւ ներքինը եւ շարժակը միւս արդիականացումներուն համապատասխանելու համար: Կային նաեւ «նախկին» նկարները՝ աղօտ, մաշուած եւ ոչ տպաւորիչ դեղին գոյնով տարբերակին: Թէեւ դժուար է պատկերացնել, բայց հաւանական է, որ երբ ինքնաշարժը դուրս եկաւ կազմութեան գիծէն, այն ատեն ալ եղած է գրաւիչ: Սակայն ժամանակը, մաշուածութիւնը եւ այլ գործօններ զանիկա հասցուցած են վերականգնումի համար:

Հասուն է կամ պատրաստ է վերականգնման համար: Այսպէս էր Աստուծոյ ժողովուրդին վիճակը՝ 80-րդ Սաղմոսին մէջ եւ հետեւաբար՝ կրկնուած աղօթքին մէջ. «Ո՞վ զօրքերու Աստուած, վերադարձուր մեզ. պայծառացուր քու երեսդ ու պիտի փրկուինք (Հմ. 3, տե՛ս 7, 19): Թէեւ անոնց պատմութիւնը կը ներառէր փրկութիւն եգիպտոսէն եւ ցանուիլ առատութեան երկրի մը մէջ (Հմ. 8-11), լաւ ժամանակները եկած եւ անցած էին: Ապստամբութեան պատճառով՝ անոնք կը զգային Աստուծոյ դատաստանի ձեռքը (Հմ. 12-13): Այսպէս անոնց խնդրանքը. «Ո՞վ զօրքերու Աստուած, կ'աղերսեմ, վերադարձիր. նայէ՛ երկինքէն ու տե՛ս» (Հմ. 14):

Աստուած կը լսէ մեր աղօթքները՝ վերականգնումի համար (Հմ. 1): Ի՞նչ բան կը խանգարէ քեզ հարցնելու:

Աղօթք - Յա՛յր, կը փափաքիմ թու վերականգնեցմանդ: Օգևէ՛ ինծի տեսնելու որ անոր կարիքը ունիմ եւ ստանամ զանիկա: Ամէն Ե՞րբ զգացած ես Աստուծոյ վերականգնող, վերակենդանացնող աշխատանքը: Թու կեանքիդ ո՞ր մասերուն մէջ այժմ վերականգնումի կարիքը կայ:

Երբ տակաւին մեղաւոր էինք՝ Զրիստոս մեռաւ
մեզի համար: [Հռոմ. 5. 8]

ԿԱՍԱՒՈՐ ՓՐԿԻՉ

Ուշ գիշեր ատեն ինքնաշարժ վարած ատեն՝ Նիկոլաս (Nicholas) տեսաւ տուն մը՝ կրակներու մէջ: Կանգնեցուց ինքնաշարժը կարուղիին, վազեց դէպի վարող տունը եւ չորս երեխաներ դուրս հանեց՝ ապահով: Երբ գերահաս երեխաներու հոգատարը անդրադարձաւ, որ երեխաներէն մէկը տակաւին ներսն է, իմացուց Նիկոլասին: Առանց վարանելու՝ ան դարձեալ մտաւ ներս: Վեց տարեկան աղջկան հետ երկրորդ յարկը փակուած ըլլալով, Նիկոլաս կոտրեց պատուհանը: Ցատկեց ապահով տեղ մը երեխան իր գիրկը, ճիշդ այն պահուն, երբ պատահած դէպքին վայրը հասան շտապ օգնութեան խումբեր: Ընտրելով ուրիշներու հանդէպ մտահոգութիւն՝ ան փրկեց բոլոր երեխաները:

Նիկոլաս հերոսութիւն դրսեւորեց յանուն ուրիշներու իր ապահովութիւնը զոհաբերելու պատրաստակամութեամբ: Սիրոյ այս հզօր արարքին արտացոլումն է այն զոհաբերական սէրը, որը կը դրսեւորուի մէկ այլ պատարաստակամ փրկիչէ՝ Յիսուսի կողմէ, Ան որ տուած է իր կեանքը՝ մեզ մեղքերէն ու մահէն ազատելու համար: Արդարեւ մինչ մենք տակաւին տկար էինք, յարմար ժամանակին՝ Քրիստոս մեռաւ ամբարիշտներուն համար» (Հռովմ. 5. 6): Պօղոս առաքեալ ընդգծեց, Յիսուս՝ որ լիովին Աստուած էր՝ եւ մարմինով լիովին մարդ էր, ընտրեց իր կեանքը տալ եւ վճարել մեր մեղքերուն գինը, գին մը՝ որ մենք երբէ՛ք չենք կրնար ինքնուրոյն վճարել: «Աստուած մեզի հանդէպ ունեցած իր սէրը ապացուցանեց այն իրողութեամբ, որ երբ տակաւին մեղաւոր էինք՝ Քրիստոս մեռաւ մեզի համար» (Հմ. 8):

Երբ մենք շնորհակալութիւն կը յայտնենք եւ կը վստահինք Յիսուսի՝ մեր պատարաստակամ՝ Փրկիչին, Ան կրնայ մեզ զօրացնել՝ սիրելու ուրիշները, զոհաբերութեամբ մեր խօսքերով եւ արարքներով:

Աղօթթ - Սիրելի Յիսուս, օգնէ ինծի վստահելու քու ևախատեսութեան, երբ ես այսօր առաջին տեղը կը դնեմ ուրիշները: Ամէն:

Ինչպէ՞ս կը զգա՞ս՝ երբ հաշուի առնես այն գինը, որ Յիսուս պատարաստակամօրէն վճարեց, քանի որ Ան կը սիրէ քեզ:

Ինչպէ՞ս կրնաս ուրիշներ քեզմէտ առաջ դնել այս շաբաթ:

Քեզ յաւիտենական սիրով սիրեցի: [Եր. 31. 3]

ԱՆՍԱՐՄԱՆ ՍԷՐ

«Հնչպէ՞ս կը՝ սիրեմ քեզ. թոյլ տուր որ թուեմ ձեւերը»:
 Այս բառերը Էլիզաբէթ Պարբէթ Պրաունինկի՝ (Elizabeth Barrett Browning) Փորթուկալական Հնչեակներ՝ Անգլերէն լեզուի լաւ ծանօթ բանաստեղծութիւններէն են: Ան գրեց Ռապըրթ Պրաունինկին (Robert Browning)՝ նախ քան իրենց ամուսնութիւնը. Ռապըրթ այնքան յուզուեցաւ, որ քաջալերեց զինք հրատարակելու իր բանաստեղծութիւններուն ամբողջ ժողովածուն: Բայց քանի որ Հնչեակներուն լեզուն շատ քնքուշ էր, անձնական գաղտնիութեան ցանկութենէն դուրս ելլելով, Պարբէթ զանոնք հրատարակեց այնպէ՞ս, կածե՞ս թէ անոնք Փորթուկալցի գրողի թարգմանութիւններն էին:

Երեմն մենք կրնանք ապիկար զգալ, երբ բացայայտօրէն զգացական սէր արտայայտենք ուրիշներու: Սակայն Աստուածաշունչը ընդհակառակը, չի՞ զսպեր իր զգացումները Աստուծոյ հանդէպ իր սէրը ցոյց տալու ատեն: Երեմիա պատմեց իր ժողովուրդին հանդէպ Աստուծոյ ունեցած սիրոյն մասին հետեւեալ քնքուշ խօսքերը արտասանելով. «Քեզ յաւիտենական սիրով սիրեցի. հետեւաբար քեզ կարեկցութեամբ ինծի քաշեցի» (Եր. 31. 3): Թէեւ իր ժողովուրդը՝ իրմէ հեռացած էր, Աստուած խոստացաւ վերականգնել զանոնք եւ անձամբ զիրենք իրեն մօտեցնել: Ան ըստ անոնց. «Կ'երթամ իսրայէլը խաղաղեցնելու» (Հմ. 2):

Տէր Յիսուս Աստուծոյ վերականգնող սիրոյ վերջնական արտայայտութիւնն է, որ խաղաղութիւն եւ հանգստութիւն կը պարզեւէ իւրաքանչիւրին, որոնք կը դիմեն իրեն: Մսուրէն՝ մինչեւ խաչ նաեւ մինչեւ պարապ գերեզմանը, Ան՝ Աստուծոյ ցանկութեան անձնաւորումն է՝ իր մօտ կանչելու մոլորած աշխարհը: Կարդացէք Աստուածաշունչը ծայրէ ի ծայր եւ դուք «պիտի հաշուէք» Աստուծոյ սիրոյն ձեւերը՝ կրկին ու կրկին. բայց որքա՞ն որ անոնք յաւիտենական են, դուք երբէք չէք հասնիր անոնց վախճանին:

Աղօթք - Ընորհակալ եմ Յիսուս, որ կը սիրես զիս՝ այնքան լիովին ու անձամբ: Օգևէ՛ ինձի որ սիրեմ քեզ իմ ամրող կեանքովս: Ամեն: Ի՞նչ են այն ձեւերը, որով Աստուած սիրած է քեզ: Ինչպէ՞ս կրնաս այսօր վերադարձնել իր սերը:

Նստայ, լացի, ու քանի մը օր սգացի: Ապա ծով
պահելով երկինքի կատուծոյն աղօթեցի: [ՆԵԿ. 1. 4]

ԱՂՕԹՔԻ ԿՈՉ ՄԸ

Աբրահամ Լինքլոն (Abraham Lincoln) վատահեցուց ընկերոջ մը.
 «Ինձի շատ անդամ ծունկի բերած է այն ճնշող համոզումը,
 որ ես այլ տեղ չունիմ երթալու»: Ամերիկայի Քաղաքացիական
 Պատերազմի սարսափելի տարիներուն՝ Նախագահ Լինքլոն
 ոչ միայն ժամանակ անցուց ջերմեռանդ աղօթքի մէջ, այլ
 կոչ ըրաւ ժողովուրդին՝ միանալու իրեն: 1861 թուականին
 յայտարարեց «Նուաստացման, աղօթքի եւ ծոմապահութեան
 օր»: Եւ 1863 թուականին՝ յայտարարեց. «Ազգերու, ինչպէս
 նաեւ մարդոց պարտականութիւնն է, ունենալ Աստուծոյ
 գերիշխան զօրութենէն կախեալ ըլլալու գիտակցութիւնը,
 խոստովանիլ իրենց մեղքերն ու օրինազանցութիւնները
 խոնարհ վիշտով, սակայն երաշխաւորուած յոյսով, որ իսկական
 ապաշխարութիւնը կը հանգեցնէ ողորմութեան եւ ներումի»:

Երբ իսրայէլացիները եօթանասուն տարի գերի էին
 Բաբելոնի մէջ, Կիւրոս թագաւորը հրաման արձակեց, որ ոեւէ
 իսրայէլացի եթէ կը ցանկայ՝ կրնայ վերադառնալ երուսաղէմ:
 Երբ Նէեմիա, իսրայէլացին՝ (Նէ. 1. 6) եւ Բաբելոնի թագաւորին
 մատուակը (Հմ. 11), իմացաւ որ վերդարձած ժողովուրդը «մեծ
 ձախորդութեան եւ նախատինքի մէջ էին» (Հմ. 3), «նստեցաւ ու
 լացաւ» եւ օրեր անցուց սգալով, ծոմ պահելով եւ աղօթելով»
 (Հմ. 4): Ան աղօթեց իր ազգին համար (Հմ. 5-11): Եւ աւելի
 ուշ, ան նոյնպէս կոչ ըրաւ իր ժողովուրդին՝ ծոմ պահելու եւ
 աղօթելու (9. 1-37):

Դարեր ետք, Հոռոմէական կայսրութեան օրերուն, Պօղոս
 առաքեալ նոյնպէս յորդորեց իր ընթերցողներուն, որ աղօթեն
 իշխանութեան վրայ եղողներուն համար (Ա. Տիմ. 2. 1-2): Մեր
 Աստուածը տակաւին կը լսէ՝ մեր աղօթքները՝ այն հարցերուն
 մասին, որոնք կ'ազգեն ուրիշներու կեանքին վրայ:

Աղօթք - Սիրելի Յա՛ր, մենք դժուարութեան մէջ ենք: Կը ինդրենք՝
 օգևէ՛ եւ բուժէ՛ մեզ: Ասէն:

**Ինչո՞ւ Աստուած կը կանչէ իր ժողովուրդին՝ աղօթելու բոլորին
 համար: Զեր շրջապատէն դուրս՝ որո՞ւ համար կրնաք աղօթել:**

Եթե ես ուզեմ, որ ան մնայ՝ մինչեւ որ գամ, քու հ՞նչ
հոգդ է. դուն հետեւե՛ ինծի: [Յօվի. 21. 22]

ՊԱՐՁ ԽՆԴՐԱՆՔ ՄԸ

«Կը խնդրեմ, մաքրէ՛ առջեւի սենեակը՝ անկողին երթալէ
առաջ», ըսի աղջիկներէս մէկուն: Անմիջապէս պատասխանը
եկաւ. «Ի՞նչո՞ւ համար ի՞նք պէտք չէ ընէ»:

Նման մեղմ դիմագրութիւնները յաճախակի էին մեր տան մէջ,
երբ մեր աղջիկները փոքր էին: Իմ պատասխանս ալ՝ մի՛շտ նոյնն
էր. «Մի՛ անհանգստանար քրոջդ համար. ես քե՛զի հարցուցի»:

Յովէ. 21-ին մէջ կը տեսնենք այս մարդկային յակումը,
ցոյց տրուած աշակերտներուն մէջ: Յիսուս տակաւին նոր
վերականգնած էր Պետրոսին, երեք անգամներ զինք ուրանալէն
ետք (տես՝ Յովէ. 18. 15-18, 25-27): Յիսուս ըսաւ Պետրոսի. «Հետեւէ՛
ինծի» (21. 19) - պարզ, բայց ցաւալի պատուիրանք մը: Յիսուս
բացատրեց, որ Պետրոս կրնայ հետեւիլ իրեն մինչեւ մահ (Հմ. 18-19):

Պետրոս հազիւ կրցաւ հասկնալ Յիսուսի խօսքերը, առաջ
որ հարցնէ իրենց ետեւ եղող աշակերտին մասին. «Հապա
ասիկա՛ ի՞նչ պիտի ընէ» (Հմ. 21): Յիսուս պատասխանեց. «Եթէ
ես ուզեմ, որ ան մնայ՝ մինչեւ որ գամ, քու ի՞նչ հոգդ է»: Ապա
ըսաւ. «Դուն հետեւէ՛ ինծի» (Հմ. 22):

Որքա՞ն յաճախ մենք կը նմանինք Պետրոսի: Կը զարմանանք
ուրիշներու հաւատքի ճամբորդութիւններուն մասին եւ ո՛չ թէ
Աստուած ինչ կ'ընէ մեզի հետ: Իր կեանքի վերջաւորութեան երբ
Յովհաննու 21-ին մէջ կանխագուշակուած Յիսուսի մահը շատ
աւելի մօտ էր, Պետրոս մանրամասնեց Քրիստոսի տուած պարզ
պատուիրանը. «Հնագանդ զաւակներու պէս՝ մի՛ համակերպիք
ձեր անգիտութեան ատենուան նախկին ցանկութիւններուն:
Հապա, ինչպէս ձեզ կանչողը սուրբ է, որպ' ալ սո՛ւրբ եղէք
ձեր ամբողջ վարքին մէջ» (Ա. Պետ. 1. 14-15): Այդ բաւական
է, որպէսզի մեզմէ իւրաքանչիւրը կեղրոնանայ Յիսուսի վրայ,
եւ ո՛չ թէ մեր շրջապատին վրայ:

Աղօթք - Երկնաւոր Յա՛յր, կը ինդրեմ՝ շարունակէ համաձեւել զիս՝
ըո՞ւ Որդիիդ կերպարին: Ամեն:

Կը փորձուինք համեմատել մեր հաւատքով քալելը՝ ուրիշներու
քալուածքին հետ: Սակայն կերոնանալու ենք Տե՛ր Յիսուսի
վրայ:

Տերը անոր (Յովսէփին) հետ էր. ինչ որ ընէր՝

Տերը կը յաջողութեր: [Ծն. 39. 23]

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԳՈՐԾԱՒՈՐԸ

Մերձաւոր Արեւելքի գաղթակայանի մը մէջ, երբ Ռէզա (Reza) ստացաւ Աստուածաշունչ մը, ծանօթացաւ եւ հաւատաց թիսուսի: Անոր առաջին աղօթքը՝ Քրիստոսի անունով, այս էր. «Գործածէ զի՞ս՝ որպէս Քու գործաւորդ»: Աւելի ուշ, երբ ձգեց գաղթակայանը, Աստուած պատասխանեց այդ աղօթքին, երբ անսպասելիօրէն գործ մը ապահովեց՝ օգնութեան գործակալութեան մէջ, ապա վերադառնալով գաղթակայան՝ ծառայեց այն մարդոց, որոնց կը ճանչնար եւ կը սիրէր: Ան ստեղծեց մարզական ակումբներ, լեզուի դասընթացքներ եւ իրաւաբանական խորհրդատուութիւն՝ - «որեւէ բան, որ կրնայ մարդոց յոյս տալ» անունով: Ան այս ծրագիրները կը տեսնէ՝ որպէս ուրիշներուն ծառայելու եւ Աստուծոյ իմաստութիւնն ու սէրը բաժնեկցելու միջոց:

Իր Աստուածաշունչը կարդալու ատեն, Ռէզա անմիջապէս զգաց կապ մը, Ծննդոցի մէջ արձանագրուած Յովսէփի պատմութեան հետ: Ան նկատեց, թէ ինչպէ՛ս Աստուած գործածեց Յովսէփի՝ իր աշխատանքը շարունակելու համար, երբ ան բանտն էր: Քանի որ Աստուած Յովսէփին հետ էր, բարութիւն դրսեւորեց եւ չնորհեց անոր: Բանտի հսկիչը՝ Յովսէփին բանտին պատասխանատու նշանակեց՝ եւ ալ ստիպուած չէր ուշադրութիւն դարձնելու այնտեղ եղած գործերուն, որովհետեւ Աստուած Յովսէփին հետ էր եւ «ինչ որ ընէր՝ Տէրը կը յաջողունէր» (Ծն. 39. 23):

Աստուած կը խոստանայ նաեւ մեզի հետ ըլլալ: Անկախ անկէ, թէ մեզ բանտարկութիւն կը սպառնայ, բառացի թէ փոխաբերական իմաստով, գժուարութիւններ, տեղահանումներ, սրտի ցաւ կամ վիշտ, մենք կրնանք վստահ ըլլալ, որ Ան երբէք չի լքեր մեզ: Ինչպէս Ան հնարաւորութիւն տուաւ Ռէզայի՝ ծառայելու գաղթակայանը գտնուողներուն, իսկ Յովսէփին՝ ղեկավարելու բանտը, Ան միշտ մօտ կը մնայ մեզի հետ:

Աղօթք - Փրկող Կստուա՛ծ, Դո՞ն երբէք չես ծգեր զիս, նոյնիսկ երբ ես կը դիմագրաւեմ ամենաղժուար պարագաները: Կը խսդրե՛մ, տո՞ւր ինձի յոյս եւ աչքեր՝ տեսնելու քու գործդ իմ կեանքիս մէջ: Ամէն: Ե՞րբ զգացած ես Աստուծոյ քաւիչ գործողութիւնը: Թող Յովսէփի պատմութիւնը օգնէ մեզի՝ աւելի շատ վստահելու Աստուծոյ:

Մտածեցէ՛ք անոր մասին, որ տոկաց մեղաւորներուն իրեն դեմ այսպէս հակաճառելուն, որպէսզի ձեր անձերը չթուլսան ու չպարտասին: [Եբ. 12. 3]

ՅԱՐԱՏԻԵԼ ՅԻՍՈՒՍՈՎ

Երբ տարիներ առաջ ես աստուածաբանական դպրոցի ուսանող էի, ունինք շաբաթական պաշտամունքի պահ: Պաշտամունքներէն մէկուն, երբ կ'երգէինք «Մեծ է Մեր Տէրն» երգը, նկատեցի մեր շատ սիրելի դասախոսներէն երեքը, որոնք հաւատքով եւ եռանդով կ'երգէին: Տարիներ ետք, երբ իւրաքանչիւրը անցաւ մահացու հիւանդութեան ընդմէջն, այդ հաւատքն էր, որ անոնց հնարաւորութիւնը տուաւ դիմանալու եւ քաջալերելու ուրիշներու: Այսօր անոնց յիշատակը՝ կը շարունակէ քաջալերել զիս, որ շարունակեմ տոկալ իմ փորձութիւններուս մէջ: Ինծի համար անոնք հաւատքով ապրած մարդոց բազմաթիւ ոգեշնչող պատմութիւններէն մի քանին են: Անոնք կը յիշեցնեն, թէ ինչպէս մենք կրնանք հետեւիլ Եբրայեցիս 12. 2-3-ին մէջ արձանագրուած հեղինակին կոչին, մեր հայեացքը ուղղելու Յիսուսի, Ան որ «իրեն առաջարկուած ուրախութեան համար՝ ան տոկաց խաչին, արհամարհեց ամօթը» (Հմ. 2):

Երբ փորձութիւնները՝ հալածանքներու կամ կեանքի դժուարութիւններու պատճառով, կը դժուարացնեն շարունակելը, մենք ունինք անոնց օրինակը, որոնք ընդունեցին Աստուծոյ խօսքը եւ վստահեցան Անոր խոստումներուն: Մենք կրնանք «Համբերութեամբ վազել մեզի առաջարկուած մրցարշաւը» (Հմ. 1) յիշելով, որ Յիսուս եւ անոնք, որոնք մեզմէ առաջ գացած են, կարողացան դիմանալ: Հեղինակը կը հաղորդէ մեզի «մտածենք անոր մասին, որ տոկաց մեղաւորներուն իրեն դէմ այսպէս հակածառելուն, որպէսզի մեր անձերը չթուլնան ու չպարտասին» (Հմ. 3):

Իմ ուսուցիչներս, որոնք այժմ երջանիկ են երկինքը, հաւանաբար ըսեն. «Հաւատքի կեանքը կ'արժէ: Շարունակէ»:

Աղօթք - Սիրելի Յիսուս, օգևէ ինծի որ շարունակեմ հայեացք ուղելի թեզի: Երբ ես յոգնած եմ եւ կը կորսնցնեմ սիրոս, շնորհակալութիւն կը յայտնե՞մ թեզի՝ թու օրինակի եւ անոնց, որոնք ինձմէտ առաջ անցած են: Ամէն:

Ո՞վ ոգեշնչած է քեզ շարունակելու քու հաւատքի ճանապարհի: Ինչպէ՞ս անոնց օրինակը կը քաջալերէ քեզ՝ դիմանալ փորձութիւններու եւ դժուարութիւններու ժամանակ:

Ի՞րապես անիկա մեր կուիծները կրեց, եւ մեր
կոտտանքները ստանձնեց: [Ես. 53. 4]

ԿԼԱՆԵԼՈՎ ԶԱՐԻՔԸ

2011 թուականի՝ ֆուգուշիմա Տէյյչի (Fukushima Daiichi) միջուկային աղէտը, որ պատահեցաւ երկրաշարժի հետեւանքով, հսկայական քանակութեամբ թունաւոր նիւթեր արձակեց եւ ստիպեց աւելի քան 150,000 բնակիչներու տարհանումին: Տեղացիներէն մէկը ըստաւ. «Կարծես անտեսանելի ձիւն տեղաց ֆուգուշիմայի վրայ եւ շարունակեց տեղալ՝ ծածկելով տարածաշրջանը»: Բարձր ճառագայթումը յայտնուեցաւ մշակուած բոյսերու, միսի եւ աղէտի վայրէն քիլոմետրներով հեռաւորութեան վրայ գտնուող վայրեր: Թոյներուն դէմ պայքարելու համար, տեղացիները սկսան տնկել արեւածաղիկ, բուսատեսակ մը՝ որ յայտնի է ճառագոյթ կլանելով: Անոնք տնկեցին աւելի քան երկու հարիւր հազար սերմեր. այժմ միլիոնաւոր արեւածաղիկներ կը ծաղկին ֆուգուշիմայի մէջ:

Արեւածաղիկը՝ որ կը գործէ Աստուծոյ նախագիծով, կերպով մը՝ որոշ փոքր չափով կը կատարէ թիսուսի տիեզերական արարքը, որու նպատակն է բուժել բոլոր աշխարհը: Քրիստոս «մեր կոկիծները կրեց» իր մարմինին մէջ եւ «մեր կոտտանքները ստանձնեց» (Ես. 53. 4): Ան իր էութեան մէջ՝ ներծծեց մեր աշխարհի բոլոր չարութիւնը, բռնութիւնը եւ թունաւոր նիւթերը, բոլոր ուղիները, որոնց միջոցով մենք՝ մարդերս կը ոչնչացնենք մենք զմեզ: Ան կլանեց մեր բոլոր սխալները: Խաչին վրայ՝ Յիսուս «վիրաւորուեցաւ» ո՛չ թէ իր սխալ արարքին, այլ «մեր անօրէնութիւններուն» համար (Հմ. 5): Եւ քանի որ Ան մեռաւ մեր մեղքերուն համար, մենք կրնանք բուժուիլ եւ կեանք ունենալ: «Իր վէրքերով մենք բուժուեցանք» (Հմ. 5):

Քրիստոս մեզ միայն հեռուէն չի ներեր, Ան իր վրայ կը վերցնէ մեր բոլոր թունաւոր չարիքը: Յիսուս կը կլանէ այդ ամէնը: Եւ յետոյ Ան հոգեալս կը բուժէ մեզ:

Աղօթք - Սիրելի Աստուած, Դուն պաշտպանած ես զի՞ս եւ ինծի հետ եկած ես: Օգևէ ինծի, որ ուրիշներուն համար գործեմ: Ամէն: Յիսուս կը ներէ մեր բոլոր մեղքերը: Կը կլանէ չա՛րը ու կը փոխէ մեզ ամբողջութեամբ:

Ձեզմէ ո՞վ որ ուզէ մեծ ըլլալ՝ անիկա ձեր
սպասարկո՛ւն ըլլայ: [Մարկ. 10. 43]

ՈՒՐԻՇՆԵՐՈՒ ԾԱՌԱՅԵԼ՝ ՅԻՍՈՒՍԻ ՀԱՄԱՐ

Դերասանուհի Նիշել Նիքոլզ (Nichelle Nichols) ամենէն աւելի կը յիշուի «Աստղային ծանապարհ» (Star Trek) շարքին Հարիւրապետ՝ Ուհուրայի (Uhura) դերով: Այդ դերը ստանալը՝ Նիքոլզին համար անձնական յաղթանակ էր՝ դարձնելով զինք առաջին Ափրիկեցի-Ամերիկացի կիներէն մէկը՝ մեծ հեռուստացոյցային ծրագրի մը մէջ: Բայց անկէ աւելի մեծ յաղթանակ մը կը սպասէր զինք:

Նիքոլզ փաստորէն հրաժարեցաւ «Աստղային ծանապարհ»-ի առաջին ծրագրային շարքը աւարտելէ ետք վերադառնալու իր թատերական աշխատանքին: Յետոյ՝ ան հանդիպեցաւ Մարթին Լութեր Գինկ Կրտսերին (Martin Luther King Jr.), որ յորդորեց՝ չհեռանալ: Առաջին անգամ ըլլալով, ան ըսաւ, Ափրիկեցի-Ամերիկացներ կը տեսնուէին Հեռուստացոյցի վրայ, որպէս խելացի մարդիկ, որոնք կրնան ընել ամէն բան, նոյնիսկ տիեզերք երթալ: Հարիւրապետ Ուհուրայի դերը խաղալով՝ Նիքոլզ աւելի մեծ յաղթանակի կը հասնէր, ցոյց տալով սեւամորթ կիներուն եւ երեխաներուն, թէ անոնք ինչե՛ր կրնան դառնալ:

Յակոբոս ու Յովհաննէս խնդրեցին Յիսուսէն, իր թագաւորութեան երկու լաւագոյն պաշտօնները (Մարկ. 10. 37): Յիսուս՝ ո՛չ միայն բացատրեց անոնց խնդրանքին ցաւալի իրողութիւնները (հմ. 38-40), այլ անոնց կո՛չ ըրաւ որ դէպի աւելի բարձր նպատակներ հետապնդեն ըսելով. «Զեզմէ ո՛վ որ ուզէ մեծ ըլլալ՝ անիկա ձեր սպասարկո՛ւն ըլլայ» (հմ. 43): Իր հետեւորդները պէտք չէ անձնական յաղթանակներ փնտռեն միայն, բայց իրեն նման, օգտագործեն իրենց դիրքերը ուրիշներուն ծառայելու համար (հմ. 45):

Նիքոլզի նման երբէ՛ք չբաւարարուինք միայն անձնական յաղթանակով, այլ օգտագործենք այն պաշտօնը, որ ձեռք կը բերենք՝ ծառայելու ուրիշներուն իր անունով:

Աղօթք - Սիրելի Յիսուս, ցոյց տուր ինծի, թէ ինչպէս օգտագործեմ ոիրոս՝ թու անունով ուրիշներուն ծառայելու համար: Ասէն: Ուսինք մեր ներկայ անձնական եւ ասպարեզային նպատակները, սակայն կարելի է դոսեր բանալ ուրիշներու համար:

Այդ բոլոր բաները կը պատահեին անոնց՝ իբր տիպար,
եւ գրուեցան խրատելու համար մեզ՝ որ հասած ենք
դարերու վախճանին: [Ա. Կորնթ. 10. 11]

ՍՈՐՎԻԼ ՍԽԱԼՆԵՐԷՆ

Ապագայի նիւթաբարոյական սխալներէն խուսափելու համար, ինչպիսին են 1929-ին եւ 2008-ին, որոնք տապալեցին համաշխարհային տնտեսութիւնը, Սկովտիայի Էտինպրկ (Scotland, Edinburgh) քաղաքին մէջ հիմնուեցաւ «Մխալներու Գրադարանը»: Ան կը պարունակէ՝ աւելի քան երկու հազար գիրքերու հաւաքածոյ մը, որը կրնայ օգնել կրթելու տնտեսագէտներու յաջորդ սերունդը: Եւ այդ հիմնալի օրինակ է այն բանին, թէ ինչպէս, ըստ գրադարանի համագրողներուն, «խելացի մարդիկ կը շարունակեն յիմարութիւններ ընել»: Համագրողները կը կարծեն, որ հզօր տնտեսութիւն կառուցելու միակ ճանապարհը նախկին սխալներէն դասեր քաղել է:

Պողոս յիշեցուց Կորնթացիներուն, որ փորձութենէն փախուստ տալու եւ հաստատուն հոգեւոր կեանք ունենալու միջոցներէն մէկը, Աստուծոյ ժողովուրդին անցեալին սխալներէն սորվիլն է: Ուստի, որպէսզի համոզուինք, որ անոնք չափէն աւելի վստահ չեն ըլլար իրենց հոգեւոր առանձնաշնորհումի հարցին մէջ, ան օգտագործեց հին Խրայէլի անյաջողութիւնները, որպէս օրինակ՝ իմաստութիւն ձեռք բերելու համար: Խրայէլի ժողովուրդը դարձաւ կուապաշտութեան, ընտրեց «սեռային անբարոյութիւն» գործել, տրտնջեց Աստուծոյ ծրագիրներուն եւ նպատակներուն մասին եւ ապստամբեցաւ Անոր առաջնորդներուն դէմ: Իրենց մեղքին պատճառով՝ անոնք փորձեցին Անոր խրատը (Ա. Կորնթ. 10. 7-10): Պողոս ներկայացուց այս պատմական «օրինակները» Սուրբ Գիրքին՝ օգնելու Յիսուսի հաւատացողներուն խուսափիլ Խրայէլի սխալները կրկնելէ (Հմ. 11):

Երբ Աստուած կ'օգնէ մեզի, եկէ՛ք դասեր քաղենք մեր եւ ուրիշներու գործած սխալներէն, որպէսզի կարենանք իրեն համար հնազանդութեան սիրտ ձեռք բերել:

Աղօթք - Սիրելի Աստուած, կը խնդրեմ օգնէ ինձի՝ սորվելու անյաջողութիւններէն, որպէսզի ես աւելի հևազանդ ըլլամ քեզի: Ամէն:

Երբ կը փորձուինք մեղքեր գործելու՝ յիշենք նախազգուշացումները եւ սորվինք՝ մեր եւ ուրիշներու սխալերէն:

Ձեզի ընտրեցե՞ք այսօր թէ ո՞վ պիտի պաշտեք ... բայց ես ու իմ տունս Եհովան պիտի պաշտենք: [ՅԵՍ. 24. 15]

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՀԵՏԵՒԵԼՈՒ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆԸ

Բրիտանական *Oրաթերթ մը* (*Daily Mirror*) կը յայտարարէ. «Միջին մարդը՝ կեանքի ընթացքին 773,618 որոշումներ կը կայացնէ»: Թերթը կը շարունակէ պնդելով, որ մենք «կ'ափսոսանք անոնցմէ 143,262-ին համար»: Ես պատկերացում մը չունիմ, թէ ինչպէս թերթը՝ հասած է այս թիւերուն: Բայց պարզ է, որ կը գիմագրաւենք որոշումներ ընելու անթիւ պարագաներ՝ մեր կեանքի ընթացքին: Անոնց մեծ մասը՝ կրնան չգործագրուիլ, յատկապէս՝ երբ կը համարենք որ մեր բոլոր ընտրութիւնները ունին հետեւանքներ, որոնցմէ մաս մը շատ աւելի ծանրակշիռ են՝ քան միւսները:

Քառասուն տարիներ անապատին մէջ թափառելէ ետք, իսրայէլացինները կանգնեցան իրենց նոր հայրենիքի շէմին: Աւելի ուշ, երկիր մտնելէն ետք, Յեսու՝ անոնց առաջնորդը, անոնց համար դժուար ընտրութեան կոչ մը ըրաւ. «Հանեցէք այն աստուածները, որ ձեր հայրերը պաշտեցին» (ՅԵՍ. 24. 14): Յեսու ըստաւ անոնց. «Եթէ Տէրը պաշտելը ձեզի հաճելի չի թուիր, ձեզի ընտրեցէ՞ք այսօր թէ ով պիտի պաշտէք: ... Բայց ես ու իմ տունս Եհովան պիտի պաշտենք» (Հմ. 15):

Երբ մենք կը սկսինք ամէն նոր օրը, հնարաւորութիւններ կը դրուին մեր առջեւ, որոնք կը մղեն մեզ բազմաթիւ որոշումներ առնելու: Ժամանակ յատկացնելը՝ խնդրելով որ Աստուած առաջնորդէ մեզ, կ'ազդէ մեր կատարած ընտրութիւններուն վրայ: Հոգիին զօրութիւնով՝ մենք կրնանք ընտրել ամէն օր՝ հետեւիլ իրեն:

Աղօթք - Յա՛յր, երբեմն կեանքը կրնայ ճնշող թուիլ, ինչպէս նաեւ եղած բազմաթիւ ընտրութիւնները: Կը խնդրեմ՝ առաջնորդէ քայլերս եւ որոշումներս, որպէսզի պատուե՛մ թեզ՝ իմ ըրած ընտրութիւններովս: Ամէն:

Կատահ որ ամփսոսած ենք մեր ըրած կարգ մը ընտրութիւններուն համար: Ինչպէս կարելի է իմաստուն վարուիլ՝ նման իրավիճակներու մէջ:

Որովհետեւ օրինակ մը տուի ձեզի, որպէսզի
ինչպէս ես զրի ձեզի՝ դուք ալ ընէք: [Յովի. 13. 15]

ԼՈՒԱԼ ՈՏՔԵՐ ... ԵՒ ԱՄԱՆՆԵՐ

Չարլի (Charley) եւ Ճէնի (Jan)՝ իրենց ամուսնութեան յիսուն ամեակին առիթով՝ նախաճաշ ըրին իրենց որդիին՝ ծօնին (Jon) հետ: Այդ օրը, ճաշարանի անձնակազմը՝ պակաս էր ու գործի վրայ էին միայն տնօրէնը, խոհարարը եւ դերահաս աղջիկ մը, որ թէ հիւրընկալ, թէ սպասարկող եւ թէ գանձիչ էր: Երբ անոնք վերջացուցին նախաճաշը, Զարլին դարձաւ դէպի իր կնոջ ու որդիին եւ բարեւ. «Կարեւոր բան մը ունիք յաջորդքանի մը ժամերը»: Անոնք չունին որեւէ բան:

Այսպիսով, տնօրէնին թոյլատութիւնով՝ Զարլին եւ Ճէնը սկսան լուալ ամանները, մինչ ծօն սկսաւ մաքրել սեղանները: Հստ ծօնին՝ այն ինչ որ տեղի ունեցաւ այդ օր, իսկապէս այնքան ալ արտասովոր չէր: Անոր ծնողները միշտ օրինակ տուած են թիսուսը, որ «եկաւ ո՛չ թէ սպասարկութիւն ընդունելու, հապա՝ սպասարկելու» (Մարկ. 10. 45):

Յովհաննու 13-ին մէջ մենք կը կարգանք վերջին ընթրիքին մասին, որ Յիսուս ունեցաւ իր աշակերտներուն հետ: Այդ գիշեր Ուսուցիչը՝ անոնց ուսուցանեց խոնարհ ծառայութեան սկզբունքը՝ լուալով անոնց աղտոտ ոտքերը (Հմ. 14-15): Եթէ Ան պատրաստ էր ընել տասնեակ տղամարդոց ոտքերը լուալու ստորին գործը, անոնք նոյնպէս պէտք է ուրախութեամբ ծառայեն ուրիշներուն:

Ծառայութեան իւրաքանչիւր արարք, որու կը հանդիպինք մենք, կրնայ տարբեր տեսաք ունենալ, բայց մէկ բան նոյնն է՝ ծառայելը մեծ ուրախութիւն կը պատճառէ: Ծառայութիւններու գործողութիւններու ետեւ եղող նպատակը, ո՛չ թէ զանոնք կատարողները գովաբանելն է, այլ սիրով ծառայելը ուրիշներուն՝ միեւնոյն ժամանակ ամբողջ գովասանքը ուղղելով մեր խոնարհ եւ անձնազոհ Աստուծոյ:

Աղօթք - Սիրող Փրկի՛չ, շնորհակալ եմ, որ ցոյց տուիր՝ թէ ինչպէ՞ս ծառայ մը զլլամ: Ամէն:

Խոնարհութիւնը՝ ուրիշներու ծառայելու կարեւոր յատկանիշ է: Յիանալի է՝ երբ մէկը կ'առաջարկէ օգնել մեզի՝ մեր դժուար պարագաներուն մէջ:

Չգուշացե՞ք սուտ մարգարեներէն, որոնք կու գան ծեզի ոչխարի հանդերձներով, բայց ներսէն՝ յափշտակող գայլեր են»: [Մատթ. 7. 15]

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՊԱՇՏՊԱՆՈՂ ՍԷՐԸ

Ամառնային գիշեր մը, մեր տան մօտ գտնուող թռչունները յանկարծ ժայթքեցին քառային կոնչիւնով: Ճռճողցը ուժեղացաւ, երբ երգեցիկ թռչունները՝ ականջ ծակող կանչեր հանեցին ծառերէն: Վերջապէս հասկցանք, թէ ինչո՞ւ: Երբ արեւը մայր մտաւ, մեծ բազէ մը ցատկեց ծառին գագաթէն՝ կատաղի ահազանգելով եւ ճռալով ցրուեց թռչուններուն, երբ անոնք փախան ու հեռացան սպառնացող վտանգէն:

Մեր կեանքին մէջ՝ կարելի է լսել ամբողջ Աստուածաշունչին մէջ եղած հոգեւոր նախազգուշացումները. օրինակ սուտ ուսուցմունքներու դէմ զգուշացումներ: Մենք կրնանք կասկածիլ, այդ այն է ինչ որ մենք կը լսենք: Մեր հանդէպ իր ունեցած սիրոյ պատճառով՝ սակայն, մեր Երկնաւոր Հայրը կու տայ Աստուածաշունչին պարզութիւնը՝ մեզի համար պարզ դարձնելու նման հոգեւոր վտանգները:

Յիսուս ուսուցանեց. «Զգուշացէք սուտ մարգարէներէն, որոնք կու գան ձեզի ոչխարի հանդերձներով, բայց ներսէն՝ յափշտակող գայլեր են» (Մատթ. 7. 15): Ան շարունակեց. «Իրենց պտուղէն պիտի ճանչնանք զանոնք: ... Ամէն բարի ծառ լաւ պտուղ կը բերէ, եւ վաս ծառ չար պտուղ կը բերէ»: Ապա զգուշացուց մեզի. «Ուրեմն՝ իրենց պտուղէն պիտի ճանչնանք զանոնք» (Հմ. 16-17, 20):

Առակաց 22. 3-ը կը յիշեցնէ մեզի. «Խորագէտը չարիքը կը տեսնէ եւ կը զգուշանայ, բայց միամիտները կ'անտեսեն ու կը պատժուին»: Նման նախազգուշացումներու մէջ ներառուած է Աստուծոյ պաշտպանող սէրը, որ բացայայտուած է մեզի ուղղուած իր խօսքերուն մէջ:

Ինչպէս թռչունները կը նախազգուշացնէին զիրար, թող որ մենք ականջ դնենք Աստուածաշունչին նախազգուշացումներուն, թռչելով՝ հոգեւոր վտանգէն՝ դէպի Աստուծոյ ապաստանի գիրկը:

Աղօթք - Յա՛ր, Աստուածաշունչը սիրով կը զգուշացնէ եւ մենք շնորհակալութիւն կը յայտնենք թեզի: Թող որ այսօր՝ ականջալուր ըլլանք թու խօսքերուդ: Ամէն:

Յոգեւոր նախազգուշացումներ յաճախ կ'ըլլան մեր սիրտերուն եւ Աստուածաշունչը կը հաստատէ զանոնք:

Ինծի՝ դարձիր ու ողորմէ՛ ինծի, քանի որ
միևնակ եւ դժբախտ եմ: [Սահմ. 25. 16]

ԿԱՆՉԵԼՈՎ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

«Որդեգրուած կեանքի Համար» (Adopted for Life) խորագիրով
իր գիրքին մէջ, Դոկտ. Ռասուլ Մուր (Dr. Russell Moore),
կը նկարագրէ իր ընտանիքին ուղղեւորութիւնը գէպի
մանկատուն՝ երեխայ որդեգրելու նպատակով: Երբ անոնք
մտան մանկատուն, լուռութիւնը ապշեցուցիչ էր: Օրօրոցներուն
մէջ գտնուող մանուկները երբէք չէին լար, եւ այդ ո՛չ թէ այն
պատճառով էր, որ անոնք որեւէ բանի կարիքը չունէին, այլ
որովհետեւ անոնք իմացած էին, որ ո՛չ մէկը պատրաստ էր
պատասխանելու:

Սիրու ցաւեցաւ, երբ կարդացի այդ խօսքերը: Ես կը յիշեմ
անթիւ գիշերներ, երբ մէր երեխաները փոքր էին: Կինս եւ ես՝
խոր քունի մէջ կ'ըլլայինք, սակայն կ'արթննայինք անոնց
աղաղակներէն. «Հայրիկ, հիւանդ եմ»: Կամ «Մայրիկ, կը
վախնամ»: Մեզմէ մէկը կը սկսէր գործի անցնիլ ու երթալ իրենց
ննջասենեակը, որպէսզի ամէն ինչ ընենք զիրենք հանգստացնելու
եւ հոգ տանելու համար: Մեր երեխաներուն հանդէպ սէրը՝
հիմք տուալ մեզի կանչելու Աստուծոյ՝ օգնութեան համար:

Սաղմոսներու ճնշող մասը՝ աղաղակներ կամ ողբեր են առ
Աստուած: Իրայէլ ալ՝ իր ողբը բերաւ Աստուծոյ՝ իրենց հետ
Անոր ունեցած անձնական յարաբերութեան հիման վրայ: Անոնք
մարդկի էին, որ Աստուած անուանած է զիրենք իր «անդրանիկը»
(Ել. 4. 22) եւ անոնք կը խնդրէին իրենց Զօրմէն համապատասխան
վարուելու: Նման ազնիւ վստահութիւն մը կ'երեւի Սաղմոս 25-
ին մէջ. «Ինծի՝ դարձիր ու ողորմէ՛ ինծի, ... Դուրս հանէ զիս
տուայտանքներէս» (Հմ. 16-17): Մանուկներ, որոնք վստահ են
խնամողին սէրէն՝ կու լան: Որպէս Ցիսուսի հաւատացողներ՝
Աստուծոյ գաւակներ, մեզի պատճառ տրուած է կանչելու
զինք: Ան կը լսէ՛ եւ հոգ կը տանի՛ մեզ սիրելուն պատճառով:

**Աղօթք - Երկնաւոր Յա՛յր, շատ շնորհակալ եմ Ձու հաւատարմու-
թանդ համար՝ լսելու աղաղակս եւ պատասխանելու: Ամեն:**
**Որքանո՞վ պատարատ ես աղաղակներդ բարձրացնելու եւ
տանելու Աստուծոյ: Ինչպէ՞ս կարելի է այսօր մեր ողբը տանիլ
Աստուծոյ:**

Մենք կը սիրենք զայն, որովհետեւ նախ ան
սիրեց մեզ: [Ա. Յովի. 4. 19]

ԿԱԹԻԼ ԱՌ ԿԱԹԻԼ

Տասնվեցերորդ դարու հաւատացեալ հեղինակ՝ Թէրէզա Աւիլա (*Teresa Avila*) կը գրէ. «Ամէն բանի մէջ՝ մենք կը փնտռենք հաճելի ուղիներ Աստուծոյ ծառայելու համար»: Ան կոկիծով կը նշէ այն բազմաթիւ միջոցներուն մասին, որոնց կը ձգտինք վերահսկելու մեր կեանքին աւելի «Հաճելի» ուղիներով, փոխանակ վստահելու Աստուծոյ: Մենք միտումը ունինք դանդաղ, կանխամտածուած եւ նոյնիսկ դժկամութիւնով աճիլ Աստուծոյ վստահելու ամբողջ էութեամբ: Այսպէս կը խոստովանի Թէրէզան, «Նոյնիսկ երբ կը չափենք մեր կեանքը քեզի, քիչ-քիչ, մենք պէտք է գոհ ըլլանք ստանալով քու տուած պարզեւներդ կաթիլ առ կաթիլ, մինչեւ որ ամբողջութեամբ յանձնենք մեր կեանքերը քեզի»:

Որպէս մարդ արարածներ, վստահութիւնը բնական կերպով չգար մեզմէ շատերուն: Ուստի, եթէ Աստուծոյ շնորհքն ու սէրը զգալն ու ստանալը կախուած ըլլար մեր կարողութեան վստահելէն, մենք դժուարութեան մէջ կը յայտնուէինք:

Սակայն՝ ինչպէս կը կարդանք Ա. Յովիաննու 4-ին մէջ, Աստուծոյ սէրը մեզի հանդէպ առաջ կուգայ (Հմ. 19): Ան սիրեց մեզ շատ աւելի առաջ. առաջ որ մենք զինք սիրենք, այնքան շատ, որ Ան պատարաստ էր զոհել իր Որդին մեզի համար: Յովիաննիս կը գրէ զարմանքով եւ երախտագիտութիւնով. «Աէրը ասո՞ր մէջ է» (Հմ. 10):

Աստիճանաբար, մեղմօրէն, կամաց-կամաց Աստուծուած կը բուժէ մեր սիրտերը, որպէսզի ստանանք իր սէրը՝ կաթիլ առ կաթիլ. Անոր շնորհքը կ'օգնէ մեզի յանձնելու մեր վախերը (Հմ. 18): Կաթիլ առ կաթիլ Անոր շնորհքը կը հասնի մեր սրտերուն, մինչեւ որ յայտնուինք իր առատ գեղեցկութեան եւ սիրոյ հեղեղումին մէջ:

Աղօթք - Յաւատարիմ Աստուած՝ շնորհակալ եմ՝ որ սիրեցիր զիս, նոյնիսկ այն ատեն՝ երբ քեզի չէի վստահեր: Երախտապարտ եմ՝ որ զանազան ծեւերով Դուս կը հասնիս ինծի, ուր որ ալ ըլլամ: Ամեն:

Աստուծոյ սէրը կ'օգնէ մեզի որ յոյսով եւ վստահութիւնով յաղթենք մեր վախերուն եւ զգանք Աստուծոյ շնորհքը՝ մեր կեանքին մէջ «կաթիլ առ կաթիլ»:

ՈւրախացԵ՞ք՝ որ ձեր անունները գրուած են
Երկինքը: [Ղուկ. 10. 20]

ՏԻՇԴ ԿԵԴՐՈՆԱՑՈՒՄԸ

Մենք հային (*Kha*) կը ճանչնայինք՝ աւելի քան մէկ տարի: Ան մաս կը կազմէր եկեղեցիի մեր փոքր խումբին, որ ամէն շաբաթ կը հաւաքուէր քննարկելու այն, ինչ որ մենք կը սորվէինք Աստուծոյ մասին: Երեկոյ մը՝ մեր հերդական հանդիպումի ժամանակ, ան անդրադարձաւ Ողոմպիական խաղերուն իր մասնակցութեան մասին: Յիշատակումը այնքան պատահական էր, որ գրեթէ վրիպեցաւ մեր ուշադրութենէն: Գրեթէ: Ո՛չ, ահաւասիկ. ես իմացայ՝ թէ կը ճանչնայի Ողոմպիական մը, որ մասնակցած է խաղերուն եւ շահած պղնձեայ մետալ մը: Զէի կրնար հասկնալ, որ ան նախապէս չէր յիշած այդ մասին, բայց Խայի համար, թէեւ մարզական նուաճումները իր պատմութեան յատուկ մէկ մասն էին, աւելի կարեւոր բաներ կեղրոնական էին՝ իր ինքնութեան համար. ինչպէ՞ս իր ընտանիքը, իր համայնքը եւ իր հաւատքը:

Ղուկաս 10. 1-23-ի պատմութիւնը կը նկարագրէ այն, ինչ որ պէտք է կեղրոնական ըլլայ մեր ինքնութեան համար: Երբ Յիսուսի դրկած եօթանասուներկու մարդերը Աստուծոյ թագաւորութեան մասին ուրիշներու պատմելու իրենց ճամբորդութենէն վերադարձան, զեկուցեցին, որ «Իր անունով՝ գեւերն ալ կը հպատակէին իրենց» (Հմ. 17): Թէեւ Յիսուս հաստատեց թէ զանոնք զինած էր մեծ գորութիւնով եւ պաշտպանութիւնով, ըստ թէ անոնք կեղրոնացած էին սխալ բաներու վրայ: Ան պնդեց, որ անոնց ուրախութեան պատճառը պէտք է ըլլայ անոր համար, որ իրենց «անունները գրուած են երկինքը» (Հմ. 20):

Ինչ ձեռքբերումներ կամ կարողութիւններ ալ որ Աստուած շնորհած է մեզի, մեր ուրախութեան ամենամեծ պատճառը այն է, որ եթէ մենք վստահած ենք Յիսուսի, մեր անունները գրուած են երկինքը եւ մենք կը վայելենք Անոր ամէնօրեայ ներկայութիւնը մեր կեանքերուն մէջ:

Աղօթք - Երկնաւոր Յայր, շնորհակալ եմ, որ գրեցի՛ր անունս Երկինքը: Ես ուրախ եմ Ձե՛զ ճանչնալուս համար: Ամէն:

Ինչի՞ վրայ կեղրոնացած ենք: Ինչպէ՞ս կարելի մեր ուշադրութիւնը դարձնել աւելի կարեւոր եւ յալիտենական բաներու վրայ:

Անոնք իրենց սուրերէն խոփեր պիտի դարբնեն, եւ իրենց նիզակներէն՝ յօտոցներ: [Միք. 4. 3]

ՄՆԱՑՈՐԴՆԵՐԷՆ ԳԵՂԵՑԿՈՒԹԵԱՆ

Կինս՝ Միքաղան (*Miska*), ունի վզնոց մը եւ օղակաձեւ ականջի օղեր՝ Եթովպիայէն: Անոնց նրբագեղ պարզութիւնը կը բացայայտեն՝ անոնց իսկական գեղարուեստական գործը: Այս զարդերուն ամենչն աւելի ապշեցուցիչը՝ անոնց պատմութիւնն է: Տասնամեակներ երկարող կատաղի ու սաստիկ հակամարտութիւններու եւ շարունակուող քաղաքացիական պատերազմի պատճառով, Եթովպիայի տարածքը լեցուն է գործածուած Հրետանիներու արկերով եւ զինամթերքի պարապ պատեաններով: Որպէս յոյսի գործողութիւն, Եթովպիացիները կը մաքրեն եկիրը՝ հաւաքելով մնացորդները: Խսկ արհեստաւորները, զարդեր կը պատրաստեն այդ մնացորդացներէն:

Երբ իմացայ այս պատմութիւնը, լսեցի Միքիայի արձագանքները՝ որոնք համարձակօրէն կը յայտարարեն Աստուծոյ խոստումը: Օր մը, մարդարէն ծանուցանեց, որ մարդիկ «իրենց սուրերէն խոփեր պիտի դարբնեն, եւ իրենց նիզակներէն յօտոցներ» (4. 3): Գործիքները, որոնք նախատեսուած են սպաննելու եւ հաշմանդամ դարձնելու համար, սակայն Աստուծոյ հզօր գործողութեան շնորհիւ կը վերածուին գործիքներու, որոնք նախատեսուած են կեանքը սնուցանելու համար: Աստուծոյ գալիք օրը, մարդարէն պնդեց, որ «ազգ ազգի վրայ սուր պիտի չվերցնէ, եւ ալ պատերազմիլ պիտի չսորվին» (հմ. 3):

Միքիայի յայտարարութիւնը ասելի գժուար չէր պատկերացնել իր օրերերուն, քան մեր: Ինչպէս հին հսրայէլը, մենք ալ բախում կ'ունենանք բռնութեան եւ պատերազմի, եւ անհնար կը թուի, որ աշխարհը կը փոխուի: Բայց Աստուծած կը խոստանայ մեզի, որ իր ողորմութիւնով եւ բժշկութիւնով, ապշեցուցիչ օրը կու գայ: Մեզի համար խնդիրը այն է, որ հիմա սկսինք ապրելու այս ճշմարտութիւնով: Աստուծած կ'օգնէ մեզի, ստանձնելու իր աշխատանքը՝ նոյնիսկ հիմա՝ մնացորդները վերածելով գեղեցիկ բաներու:

Աղօթք - Սիրելի Աստուած՝ կը խնդրեմ՝ փոխէ մեր աշխարհը: Գործէ իմ միջոցովս՝ գեղեցկութիւն բերելու՝ այս աշխարհին: Ամէն:

Կարելի է տեսնել Աստուծոյ սիրով վերափոխուած չարք՝ եւ մնացորդները վերածել գեղեցկութեան:

Ամէն մարդ թող արագ ըլլայ՝ լսելու մէջ, դանդաղ՝ խօսելու մէջ, դանդաղ՝ բարկանալու մէջ: [Յակ. 1. 19]

ԱՐԱԳ ԼՍԵԼՈՒ

Qդացի, որ սրտիս զարկերու արագութիւնը կ'աւելնայ, երբ բացի բերանս՝ հերքելու սիրելի ընկերուհիիս մեղաղբանքները: Այն ինչ որ տեղաղբած էի համացանցին վրայ, ոչ մէկ կապ ունէր իր հետ, ինչպէս ան կ'ակնարկէր: Բայց մինչ ես կը պատասխանէի, շշնջեցի աղօթք մը: Յետոյ հանգստացայ եւ լսեցի թէ ինչ կ'ըսէր ան եւ տեսայ իր խօսքերուն ետին եղող ցաւը: Պարզ էր, որ այս աւելի խոր էր, քան մակերեսը: Ընկերուհիս կը ցաւէր եւ ինքզինքս պաշտպանելու կարիքը լուծուեցաւ, երբ որոշեցի օգնել անոր յաղթահարելու իր ցաւը:

Այս զրոյցի ընթացքին իմացայ, թէ ինչ նկատի ունէր թակոր՝ այսօրուան հատուածին մէջ, երբ ան յորդորեց մեզ «արագ ըլլալ լսելու մէջ, դանդաղ խօսելու մէջ, դանդաղ բարկանալու մէջ» (1. 19): Լսելլ՝ կրնայ օգնել մեզի մտիկ ընելու, թէ ինչ կրնայ ըլլալ խօսքերուն ետին եւ խուսափիլ բարկութենէ, որովհետեւ «մարդուն բարկութիւնը չիրագործեր Աստուծոյ արդարութիւնը» (Հմ. 20): Թոյլ կու տայ մեզի՝ լսելու խօսողին սիրուը: Կը կարծեմ՝ կանգ առնել ու աղօթելը, ինձի մեծապէս օգնեց ու ես շատ աւելի զգայուն դարձայ անոր խօսքերէն, փոխանակ ինքզինքս պաշտպանելու: Հաւանաբար, եթէ ես չկենայի ու չաղօթէի, իմ խորհուրդներս գէնքի կրակոցի նման պիտի նետէի իր վրայ ըսելով թէ որքան վիրաւորուած էի:

Հակառակ անոր, որ ես միշտ չէ որ ճիշդ ճեւով առած եմ թակորի տուած ցուցմունքները, այդ օր՝ կարծեմ թէ ստացայ: Աղօթքի շշուկով կանգ առնելը, նախ քան զայրութն ու վիրաւորանքը զիս կլանելը, զսպուած արագ լսելու եւ դանդաղ խօսելու բանալին է: Կ'աղօթեմ, որ Աստուծ ինձի իմաստութիւն տայ այդ մէկը ընել՝ աւելի յաճախ: (Առ. 19. 11):

Աղօթք - Շնորհի Աստուած, կը խնդրեմ՝ յիշեցուր ինծի, որ արագ ըլլամ լսելու եւ դանդաղ վիրաւորելու: Ասէն:
Եթէ Յակոբի տուած ցուցմունքները կ'օգնեն, մտածէ թէ ինչպէ՞ս կրնաս օգտագործել զանոնք այսօր:

Ո՞վ գիտէ, թերեւս դուն այսպիսի ատենուան մը
համար թագուիի եղար: [Եսթ. 4. 14]

ԱՆԾԱՆՈԹ ՏԵՂԵՐ

Պրակէս ամուսին եւ փոքր երեխաներու հայր, այդ հարցումները
աւելի շրջեցան մտքիս մէջ, երբ կը պայքարէի քաղցկեղի
լուրջ ախտորոշման հետ: Աւելին, մեր ընտանիքը տակաւին նոր
ծառայութիւն մատուցած էր միսիոնարական խումբի մը հետ,
ուր տեսան մեծ թիւով մանուկներ՝ ընդունեցին Յիսուս որպէս
իրենց Փրկիչը: Աստուած ակնյայտ պտուղ կու տար: Այնքան
ուրախութիւն կար: Եւ հիմա՝ այս:

Եսթէր, նոյնպէս՝ հարցեր եւ աղօթքներ յղեց Աստուծոյ,
երբ զինք հանեցին իր սիրելի տունէն ու նետեցին տարօրինակ
նոր աշխարհի մը մէջ (Եսթ. 2. 8): Անոր զարմիկը՝ Մուրթքէն՝
իր որբանալէն ետք, մեծցուց զինք՝ որպէս իր դուստրը (Հմ. 7):
Բայց յետոյ զինք դրին թագաւորին հարեմին մէջ եւ ի վերջոյ
բարձրացուցին ծառայելու որպէս անոր թագուհին (Հմ. 17):
Մուրթքէն՝ հասկնալի կերպով մտահոգուած էր՝ թէ ի՞նչ կը
կատարուի Եսթէրի հետ (Հմ. 11): Բայց ժամանակի ընթացքին՝
անոնք երկուքն ալ հասկցան, որ Աստուած կանչած էր զինք,
ըլլալու մեծ զօրութեան դիրքի մը վրայ «այսպիսի ատենուան
մը համար» (4. 14), թոյլ տալու որ իր ժողովուրդը փրկուի
կործանումէն (գլխ. 7-8):

Յստակ է, որ Աստուած նախախնամութիւնով՝ դրաւ
Եսթէրին տարօրինակ տեղ մը, որպէս իր կատարեալ ծրագրին
մէկ մասը: Նոյնը ըրաւ ինծի հետ: Քանի որ ես երկար կը
պայքարէի քաղցկեղի դէմ, արտօնութիւն ունեցայ բաժնեկցելու
իմ հաւատքս շատ ու շատ հիւանդներու եւ խնամողներու հետ:
Ի՞նչ տարօրինակ տեղ առաջնորդած է քեզ: Վստահիր Անոր:
Ան բարի է եւ Անոր ծրագիրները նոյնպէս (Հոռմ. 11. 33-36):

Աղօթք - Սիրելի Յայր, օգնէ՛ ինծի վստահելու թեզի՝ երբ չեմ
հասկսար, թէ ի՞նչ կ'ընես Դուս: Ամէն:

Երբ տեսնես թէ Աստուած քեզ տարօրինակ տեղ մը տարած է,
վստահիր Անոր կատարեալ ծրագիրներուն:

Մարդը արտաքին երեւոյթին կը նայի, բայց Տերը
սիրտին կը նայի: [Ա. Թագ. 16. 7]

ԱՅԼԵՒ ՈՇ ՄԷԿ ՆԱԽԱՊԱՇԱՐՈՒՄ

Ծատ տարիներ առաջ՝ ծուլի Լէնտզմըն (Julie Landsman) քննութեան համար նուագեց՝ նիու նօրք Քաղաքի Օփերայի նուագախումբին մէջ գլխաւոր Գալարափողի (French Horn) աթոռը ունենալու: Քննիչ մարմինը նուագողներէն կը խնդրէ՞ պաստարի մը ետեւ նուագել դատողներուն կողմէ նախապաշարումներէն խուսափելու համար: Լէնտզմըն յաջողեցաւ քննութեան ու շահեցաւ մրցոյթը: Սակայն երբ ան դուրս եկաւ պաստարին ետեւէն, բոլոր տղամարդ քննիչներէն մի քանին գացին սենեակին ետեւը ու կռնակ դարձուցին անոր: Ցատակ էր որ անոնք ուրիշ մէկը կը փնտոէին:

Երբ իսրայէլացիները թագաւոր խնդրեցին, Աստուած անոնց փափաքը իրականացուց եւ անոնց տուաւ մարդ մը, որ Փիզիքապէս ներկայանալի էր, ինչպէս միւս ազգերուն թագաւորները (Ա. Թագ. 8. 5, 9. 2): Բայց քանի որ Սաւուղի որպէս թագաւոր առաջին տարիները նշանակուեցան անհաւատարմութեամբ եւ անհնազանդութեամբ, Աստուած Սամուէլին զրկեց Բեթթէհէմ՝ նոր թագաւոր մը օծելու համար (16. 1-13): Երբ Սամուէլ տեսաւ թեսսէի աւագ որդին՝ Եղիաքը, ենթադրեց որ Աստուած ընտրած էր զայն որպէս թագաւոր, քանի որ ան Փիզիքապէս տպաւորիչ ու ներկայանալի էր: Բայց Աստուած մարտահրաւէր տուաւ Սամուէլի մտածելակերպին ըսելով. «Մարդը արտաքին երեւոյթին կը նայի, բայց Տէրը սիրտին կը նայի» (Հմ. 7): Աստուած ընտրած էր Դաւիթին որ առաջնորդէ Իր ժողովուրդը (Հմ.12):

Երբ Աստուած կը գնահատէ մարդոց ունեցած կարողութիւնն ու յարմարութիւնը իր նպատակներուն համար, կը նայի անոնց նկարագիրին, կամքին եւ շարժառիթներուն: Ան կը հրաւիրէ մեզ ներդաշնակուելու տեսնելու աշխարհն ու մարդիկ այնպէս, ինչպէս ինք կը տեսնէ, կեղրոնանալով մարդոց սիրտերուն վրայ:

Աղօթք - Տէր Աստուած, կը խնդրեմ՝ օգնէ՛ ինծի որ չգնահատեմ
միայն մարդոց արտաքիրնը: Ամեն:

Կարեւոր է չդատել ոեւէ մէկը՝ անձնական
նախապաշարումներու վրայ, որովհետեւ աւելի կարեւոր է՝
իսկական սիրտ ունենալ Աստուծոյ հանդեպ:

Ինչպէս պաղ ջուրը՝ պապակած անձին, այնպէս է հեռաւոր երկրէ Եկած բարի լուրը: [Առ. 25. 25]

ԹԱՐՄԱՑՆՈՂ ԽՕՍՔԵՐ

Կանգնած խոհանոցին մէջ՝ աղջիկս բացագանչեց. «Մա՛մ, մեղրին մէջ ճանձ մը կայ»: Հեղնանքով՝ ծանօթ ասացուածք մը ըսի. «Մեղրով՝ միշտ աւելի շատ ճանձ կը բռնես, քան քացախով»: Թէ եւ այս առաջին անգամն էր, որ ես (պատահաբար) ճանձ կը բռնէի մեղրով, ես ինքս մէջբերեցի այս ժամանակակից ասացուածքը՝ անոր իմաստութեան պատճառով. բարի խնդրանքները աւելի հաւանական են, որ համոզեն ուրիշներուն, քան դառն վերաբերմունքը:

Առակաց գիրքը մեզ կու տայ Աստուծոյ Հոգիով ներշնչուած իմաստուն առակներու եւ ասացուածքներու հաւաքածոյ մը: Այս ներշնչուած առակները կ'օգնեն առաջնորդելու եւ սորվեցնելու մեզ կարեւոր ճշմարտութիւններ՝ այն մասին, թէ ինչպէ՛ս ապրելու ենք Աստուծ պատուելու համար: Առակներուն մեծ մասը կը կեղրոնան միջանձնային յարաբերութիւններու վրայ, ներառեալ այն խոր ազգեցութիւնը, որ մեր խօսքերը կրնան ունենալ ուրիշներու վրայ:

Սողոմոն Թագաւորին վերաբրուող առակներէն մէկ հաստուածին մէջ, ան զգուշացուց դրացիին դէմ սուտ խօսելու հետեւանքով առաջացած վնասին մասին (Առ. 25. 18): Ան խորհուրդ տուաւ, որ «չարախոս լեզուն» պատճառ կ'ըլլայ տխուր յարաբերութիւններու (Հմ. 23): Սողոմոն զգուշացուց անընդհատ բողոքող խօսքեր օգտագործելու սառսեցնող ազգեցութեան դէմ (Հմ. 24): Ան խրախուսեց ընթերցողներուն, որ օրհնութիւնը կու դայ, երբ մեր խօսքերը բարի լուր կը բերեն (Հմ. 25):

Երբ մենք կը ձգտինք կիրառել այս ճշմարտութիւնները, մենք ունինք Աստուծոյ Հոգին, որ կ'օգնէ մեզի տալու «շխտակ պատասխան» (16. 1): Իր կողմէ զօրացած՝ մեր խօսքերը կրնան քաղցր եւ թարմացնող ըլլալ:

Աղօթք - Երկնաւոր Յա՛ր, կը խնդրեմ՝ օգնե՛ ինծի
արտացոլացնելու քու կարեւկցութիւնն իմ փոխազդեցութեանս
մէշ, օգտագործելով ազնիւ եւ բարի խօսքեր: Աղեն:
**Մեր խօսքերը մե՛ծ ազդեցութիւն ունին. ուստի պէտք է Յոգիին
առաջնորդութիւնով՝ թարմացնող խօսքեր օգտագործենք:**

Մեզմէ իւրաքանչիւրին շնորհը տրուած է՝ Զրիստոսի պարգեւին չափին համեմատ: [Եփ. 4. 7]

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՇՆՈՐՉՔԻՆ ՊԱՐԳԵՒԸ

Երբ կը գնահատէի գոլէճի մէջ դասաւանդած՝ գրելու դասի գրաւորներու ծրար մը, շատ լաւ գրուած թուղթով մը տպաւորուեցայ: Սակայն շուտով հասկցայ, որ չափազանց լաւ գրուած էր այդ թուղթը: Ի հարկէ, քիչ մը հետազօտութիւն՝ ցոյց տուաւ՝ որ գրութիւնը գրագողութիւն էր՝ արցանց աղբեւրէ մը:

Ենամակ ղրկեցի ուսանողին՝ տեղեկացնելու, որ իր խորամանկութիւնը յայտնաբերուած է, եւ գէրոյ կը ստանայ այս թուղթին համար, բայց կրնայ՝ նոր թուղթ մը գրել մասնակի վարկի համար: Անոր պատասխանը. «Ես նուաստացած կը զգամ եւ շատ կը ցաւիմ: Կը գնահատեմ այն շնորհքը, որ դուք ցոյց կու տաք ինձի: Ես անոր արժանի չեմ»: Ես պատասխանեցի իրեն՝ ըսելով, որ մենք բոլորս կը ստանանք թիսուսի շնորհքը ամէն օր, ուստի ինչպէ՞ս կրնամ ժխտել Անոր շնորհքը:

Կան բազմաթիւ ուղիներ, որոնց միջոցով Աստուծոյ շնորհքը կը բարելաւէ մեր կեանքը եւ կը փրկէ մեզ՝ մեր սխալներէն: Պետրոս կ'ըսէ, որ այդ՝ փրկութիւն կու տայ. «Կը հաւատանք թէ Տէր Յիսուսի շնորհքով կը փրկուինք մենք, ինչպէս նաեւ անոնք» (Թործք 15. 11): Պօղոս կ'ըսէ, որ այդ կ'օգնէ մեզի որ տեղի չտանք մեղքին. «Արդարեւ մեղքը պիտի չիշխէ ձեր վրայ. որովհետեւ ոչ թէ Օրէնքին տակ էք, հապա՝ շնորհքի տակ» (Հռոմ. 6. 14): Ուրիշ տեղ՝ Պետրոս կ'ըսէ, որ շնորհքը թոյլ կու տայ մեզի ծառայելու. «Ձեզմէ իւրաքանչիւրը ստացած է շնորհք մը, սպասարկեցէք զայն իրարու՝ Աստուծոյ բազմազան շնորհքին բարի տնտեսներուն պէս» (Ա. Ժետ. 4. 10):

Շնորհք: Որպէս ձրի պարգեւ տրուած Աստուծմէ (Եփ. 4. 7): Թող որ մենք օգտագործենք այս պարգեւը ուրիշներ սիրելու եւ քաջալերելու համար:

Աղօթք - Երկնաւոր Յա՛ր, օգնէ՛ ինծի բաժնեկցելու քու շնորհքը ուրիշներու հետ՝ իմ փոխարարերութիւններուս մէջ: Ամէն: Եթէ կը զգաս Աստուծոյ շնորհքը քու կեանքիդ մէջ, պատրաստ եղի՛ դուն ալ՝ քու կարգիդ շնորհք ցոյց տալու ուրիշներուն:

Սիրե՛ ընկերող քու անձիդ պէս: [Գաղ. 5. 14]

ԲԱԺՆԵԿՑԻԼ՝ ԿԱՐԵԿՑՈՒԹԵԱՄԲ

Երիտասարդ հովիւր ամէն առտու կ'աղօթէր՝ խնդրելով
Աստուծմէ, որ այդ օր զինք գործածէ՝ մէկու մը օրհնութիւն
ըլլալու համար: Յաճախ, հաճելիօրէն նման իրավիճակ մը կը
յառաջանար: Օր մը՝ իր երկրորդ աշխատանքի ընդմիջումի
ժամանակ, ան նստեցաւ արեւին տակ՝ աշխատակիցի մը
հետ, որ հարցուց իրեն Յիսուսի մասին: Հովիւր՝ պարզապէս
պատասխանեց հարցերուն: Ո՞չ մէկ բամբասանք: Ո՞չ մէկ
վիճաբանութիւն: Հովիւր մեկնաբանեց, որ Սուրբ Հոգիով
առաջնորդուիլը՝ մղած է զինք պատահական զրոյցի, որ կը
զգայ թէ արդիւնաւոր է, բայց սիրով: Ան նաեւ նոր ընկեր ձեռք
բերաւ մէկը, որ անօթի է աւելին իմանալու Աստուծոյ մասին:

Թոյլ տալը որ Սուրբ Հոգին առաջնորդէ մեզ՝ Յիսուսի մասին
ուրիշներու պատմելու լաւագոյն միջոցն է: Յիսուս ըստ իր
աշակերտներուն. «Սուրբ Հոգին ձեր վրայ եկած ատեն՝ զօրութիւն
պիտի ստանաք, եւ ինծի համար վկաներ պիտի ըլլաք» (Գործք 1. 8):

Սուրբ Հոգիին պտուղն է «աէր, ուրախութիւն, խաղաղու-
թիւն, համբերատարութիւն, քաղցրութիւն, բարութիւն,
հաւատարմութիւն, հեղութիւն, ժուժկալութիւն» (Գաղ.
5. 22-23): Ապրելով Հոգիին հսկողութեան ներքեւ, այդ
երիտասարդ հովիւր գործնականին մէջ կիրառեց այն, ինչ որ
Պետրոս հրահանգեց. «Միշտ պատրաստ եղէք հեղութեամբ
ու երկիւղածութեամբ ջատագովական ներկայացնելու ամէն
մէկուն որ կը խնդրէ ձեզմէ ձեր մէջ եղած յոյսին պատճառը.
բարի՝ խղճմտանք ունեցէք» (Ա. Պետ. 3. 15):

Նոյնիսկ եթէ մենք կը տառապինք Քրիստոսի հաւատալու
համար, մէր խօսքերը կրնան ցոյց տալ աշխարհին, որ Անոր
Հոգին կ'առաջնորդէ մեզ: Հետեւաբար՝ մեր քայլերը կը քաշէ
ուրիշներ՝ դէպի իրեն:

Աղօթք - Սուրբ Յոգի, երբ ես ուրիշներուն կ'ըսեմ Յիսուսի մասին,
կը խնդրեմ՝ առաջնորդէ զիս՝ խօսելու քու սիրովդ: Ամէն:
Ուրիշներու հետ մեր հաղորդակցութեան ոճը ըլլալու է, թոյլ տալ
Սուրբ Յոգիին՝ որ առաջնորդէ մեր զրոյցները՝ աւելի արդիւնաւոր
ըլլալու համար:

Վհա թագաւոր մը արդարութեամբ պիտի թագաւորէ,
... տաբաստանը՝ ջուրի առուներու պէս: [Ես. 32. 1-2]

ՅԻՍՈՒՄ ՄԵՐ ԹԱԳԱՒՈՐԸ

Աշխարհի ամենաարեւոտ եւ ամենաչոր երկիրներէն մէկուն մէջ քարիւղի հոր փորելու ժամանակ՝ խումբերը ցնցուեցան՝ յայտնաբերելով Հսկայական ստորերկրային ջրային համակարգ մը: Այսպէս, 1983 թուականին սկսաւ «մեծ մարդակերտ գետ»ի ծրագիրը՝ տեղադրելով խողովակներու համակարգ մը, բարձրորակ քաղցրահամ ջուրը հասցնելու այն քաղաքները, ուր անոր խիստ կարիքը կար: Ծրագրի սկսած վայրին մօտ գտնուող ցուցախտակին վրայ զրուած է. «Այստեղէն կը հոսի կեանքի զարկերակը»:

Եսայի մարդարէն՝ օգտագործեց անապատի ջուրի պատկերը, ապագայի արդար թագաւորը նկարագրելու համար (Ես. 32): Քանի որ թագաւորներն ու տիրակալները կը թագաւորէին արդարութեամբ եւ արդարադատութեամբ, կը նմանցուին «տաբաստանի ջուրի առուներուն եւ մեծ ժայռի մը հովանիին» (Հմ. 2): Որոշ կառավարիչներ կը նախընտրէին առնել տալու փոխարէն: Սակայն Աստուած յարգող առաջնորդի մը նշանը այն մարզն է, որ ապաստան, թարմութիւն եւ պաշտպանութիւն կը բերէ: Եսայի ըսաւ որ «Աստուծոյ արդարութեան գործը խաղաղութիւն պիտի ըլլայ՝ իր ժողովուրդին համար», եւ պիտի ըլլայ «արդարութեան արդիւնքը հանդարտութիւն ու ապահովութիւն յաւիտեան» (Հմ. 17):

Եսայիի յոյսի խօսքերը՝ յետագային լիարժէք իմաստ պիտի ունենայ Յիսուսի մէջ, որ «պիտի իջնէ երկինքէն՝ ... եւ այդպէս Տէրոջ հետ պիտի ըլլանք յաւիտեան» (Ա. Թես. 4. 15-17): «Մեծ մարդակերտ գետ»ը ճիշդ այդ է՝ ստեղծուած մարդու ձեռքով: Օր մը՝ այդ ջրամբարը պիտի սպառի: Բայց մեր արդար թագաւորը կը բերէ թարմութիւն եւ կեանքի ջուր, որ երբէք չի չորնար:

Աղօթք - Տէր Յիսուս, շնորհակալութիւն Զեզի, որ խաղաղութիւն բերիր՝ Զու կատարեալ արդար իշխանութեան միջոցով: Ամէն:

Ո՞ր պէտք ունիս Յիսուսի՝ կեանքի ցուրը բերելու համար: Ինչպէ՞ս կրնաս հետեւիլ իր օրինակին, ուրիշներու թարմութիւն բերելու համար:

Ի՞նչ օգուտ է մարդուն՝ որ շահի ամբողջ աշխարհը, բայց կորսնցնե իր անձը: [Մարկ. 8. 36]

ԱՄԲՈՂՋՈՎԻՆ ՅԱՆՉՆՈՒԷ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

1920 թուականին՝ ձան Սանկ (John Sung) Զինացի հովիւրի վեցերորդ զաւակը, ստացաւ կրթաթոշակ՝ Միացեալ Նահանգներու համալսարաններէն մէկուն մէջ ուսանելու համար: Ան աւարտեց իր ուսումը բարձրագոյն գերազանցութեամբ եւ ստացաւ Դոկտորայի վկայականը: Բայց մինչ իր ուսումը կը շարունակէր, հեռացաւ Աստուծումէ: Ապա՝ 1927-ին՝ գիշեր մը, ան իր կեանքը յանձնեց Քրիստոսի եւ զգաց, որ կոչում ունի քարոզիչ ըլլալու:

Բազմաթիւ բարձր վարձատրութիւն ստանալու հնարաւորութիւններ կը սպասէին իրեն Զինաստանի մէջ, բայց նաւով տուն վերադառնալու ատեն՝ ան դատապարտուեցաւ Սուրբ Հոգիին կողմէ՝ մէկ կողմ ձգելու իր մարմաջները: Որպէս իր յաձնառութեան խորհրդանիշ՝ ան ծով նետեց իր բոլոր մրցանակները՝ պահելով միայն Դոկտորայի վկայականը, որ պէտք էր տար իր ծնողներուն յարգելու համար զիրենք:

Ձան Սանկ հասկցաւ, թէ ինչ ըսաւ Յիսուս իր աշակերտը դառնալու մասին. «Ի՞նչ օգուտ է մարդուն՝ որ շահի ամբողջ աշխարհը, բայց կորսնցնէ իր անձը» (Մարկ. 8. 36): Երբ մենք մեզ կ'ուրանանք եւ կը թողունք մեր հին կեանքը՝ հետեւելու Քրիստոսի եւ Անոր առաջնորդութեան (Հմ. 34-35), այդ կը նշանակէ զոհաբերել մեր անձնական ցանկութիւնները եւ նիւթական շահը, որոնք կը շեղեն մեզ իրեն հետեւելէ:

Յաջորդ տասներկու տարիներուն ընթացքին՝ ձան ամբողջ սիրով իրականացուց իր Աստուծոյ կողմէ տրուած առաքելութիւնը քարեզելով աւետարանը հազարաւոր մարդոց՝ ամբողջ Զինաստանի եւ Հարաւ Արեւելեան Ասիայի մէջ: Մենք կընանք կոչում չունենալ քարոզիչներ կամ միսիոնարներ ըլլալու, բայց ուր որ ալ Աստուծած կանչէ մեզ՝ ծառայելու, իր Հոգիին միջոցով, որ կը գործէ մեր մէջ, լիովին յանձնուեինք իրեն:

Աղօթք - Յա՛ր, օգնէ՛ ինծի մէկ կողմ դնել այն ամենը, որ կը խանգարէ զի՞ս լիովին թեզի յանձնուելու: Ամեն:

Ի՞նչ բան պէտք է՝ յանձնուելու, որպէսզի իսկապէս հետեւինք Քրիստոսի: **Ի՞նչ են այն մարմաջները, որոնք արգելք կը հանդիսանան մեզի:**

Ունայնացուց ինքզինք, իր վրայ առաւ
ծառայի մը կերպարանքը: [Փիլ. 2. 7]

ԵՐԵՒԵԼԻ ԽՈՆԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Խաղէն ետք, գոլէճի պասքէթպօլի աստղը՝ ետ մնաց, որպէսզի օգնէ աշխատողներուն հաւաքելու պարապ գաւաթներն ու ակրատներուն թուղթէ փաթեթները: Երբ նոր խանդավառեալ մը հրապարակեց անոր ըրածներուն տեսաերիզը համացանցի վրայ, աւելի քան ութսուն հազար մարդ դիտեց զայն: Մարդ մը մեկնաբանեց. «Երիտասարդը ամենախոնարհ տղաներէն մէկն է, որու երբեւէ պիտի հանդիպի՛ք ձեր կեանքին մէջ»: Պասքէթպօլի խաղացողին համար՝ աւելի լաւ կըլլար երթալ խաղընկերներուն հետ եւ նշել իր դերը խումբին յաղթանակին մէջ: Փոխարէ՛նը, ան կամաւոր ներկայացաւ անշնորհակալ աշխատանքի մը մէջ:

Խոնարհութեան վերջնական ոգին՝ կը տեսնուի Տէր Յիսուսի մէջ, որ ճգեց երկինքի իր բարձր պաշտօնը՝ ստանձնելու ծառայի դերը երկրի վրայ (Փիլ. 2. 7): Յիսուս ստիպուած չէ՛ր այդ բանը ընելու, բայց Ան պատրաստակամօրէն ինքզինք խոնարհեցուց: Անոր ծառայութիւնը երկրի վրայ կը ներառէր ուսուցանել, բժշկել եւ սիրել բոլոր մարդոց. մեռնիլ եւ յարութիւն առնել զանոնք փրկելու համար:

Թէեւ Քրիստոսի օրինակը կրնայ ոգեշնչել մեզ՝ աւելու գետինը, կամ կերակուր պատրաստելու. իսկ ամենէն ազդեցիկը պիտի ըլլայ, երբ տեսնուի ուրիշներու հանդէպ մեր ունեցած վերաբերմունքը: Իսկական խոնարհութիւնը ներքին յատկութիւն մըն է, որ ոչ միայն կը փոխէ մեր գոծողութիւնները, այլեւ կը փոխէ այն՝ ինչ որ մեզի համար կարեւոր է: Կը մղէ մեզ «ուրիշներ մեզմէ գերազանց համարելու» (Հմ. 3):

Հեղինակ եւ քարզիչ Անտրու Մարրի (Andrew Murray) ըսաւ. «Խոնարհութիւնը սրբութեան ծաղկումն ու գեղեցկութիւնն է»: Թող մեր կեանքը արտացոլյայ այս գեղեցկութիւնը: Անոր Հոգիին գորութեան միջոցով՝ մենք կ'արտացոլացնենք Քրիստոի սիրտը (Հմ. 2-5):

Աղօթք - Սիրելի Յիսուս, շնորհակալ եմ որ ինքզինքը խոնարհեցուցիր իսծի համար: Օգևէ՛ իսծի, որ հետեւիմ օրինակիդ ուրիշ-ներու կարիքները՝ իմ կարիքներէս աւելի վեր դասելով: Ամէւ: Տէր Յիսուսի խոնարհութեան օրինակը՝ ազդելու է մեր վրայ, մասաւանդ երբ կարգ մը պարագաներու՝ կը փորձուինք հպարտանալ:

Գևա՛ խաղաղութեամբ, ինչպէս երկուքս ալ Տերոց
անունով երդում ըրինք: [Ա. Թագ. 20. 42]

ԽՈՐ ԲԱՐԵԿԱՍՈՒԹԻՒՆ՝ ՔՐԻՍՏՈՍՈՎԿ

Անգլիոյ՝ Գէյմպրիճի (Cambridge) Քրիստոսի Գոլէճի մասու-
ռին մէջ յուշարձան մը կայ, որ նուիրուած է տասնեօթերորդ
դարու երկու բժիշկներու ձան Ֆինչի (John Finch) եւ Թամըս Պէյնզի
(Thomas Baines): Ծանօթ որպէս «անբաժան ընկերներ», Ֆինչ
եւ Պէյնզ համագործակցեցան բժշկական հետազոտութիւններու
վրայ եւ միասին ճամբորդեցին՝ դիւանագիտական
ուղեւորութիւններով: Երբ Պէյնզ մեռաւ 1680 թուականին,
Ֆինչ ողբաց իրենց «Հոգիներու անխախտ ամուսնութիւնը», որ
տեւեց երեսունվեց տարիներ: Անոնց կապը եղած էր ջերմութեան,
հաւատարմութեան եւ նուիրուածութեան բարեկամութիւն:

Դաւիթ Թագաւոր եւ Յովինաթան՝ նոյնքան մտերիմ
ընկերութիւն ունէին: Անոնք իրարու հանդէպ ունէին խոր՝
փոխադարձ սէր (Ա. Թագ. 20. 41), եւ նոյնիսկ իրարու հանդէպ
ըրած էին նուիրուածութեան երդումներ (Հմ. 8-17, 42): Անոնց
բարեկամութիւնը նշուած էր՝ արմատական հաւատարմութեամբ
(Ա. Թագ. 19. 1-2, 20. 13). Յովինաթան՝ նոյնիսկ զոհեց գահի իր
իրաւունքը, որպէսզի Դաւիթ կարենար թագաւոր ըլլալ (20.
30-31, տես 23. 15-18): Երբ Յովինաթան մեռաւ, Դաւիթ ողբաց
ըսելով որ անոր սէրը իր հանդէպ «կիներուն սէրէն գերազանց
էր» (Ա. Թագ. 1. 26):

Այսօր մենք կրնանք անյարմար զգալ՝ բարեկամութիւնը
նմանցնելով ամուսնութեան, բայց գուցէ Ֆինչի եւ Պէյնզի,
Դաւիթի եւ Յովինաթանի նման բարեկամութիւնները կրնան
օգնել մեր սեփական բարեկամութիւնները հասցնելու աւելի
խորութեան: Յիսուս ողջունեց իր բարեկամները, որ իրեն հենութիւն
(Յովհ. 13. 23-25), եւ այն ջերմութիւնը, հաւատարմութիւնը եւ
նուիրուածութիւնը, որ ինք ցոյց կու տայ մեզի, կրնայ ըլլալ խոր
բարեկամութեան հիմքը, որ մենք կը կառուցանենք միասին:

Աղօթք - Սիրելի Յիսուս, կը խնդրեմ՝ օգնե՛ ինծի կառուցանելու
աւելի խո՞ր եւ մտերմիկ բարեկամութիւն: Ամէն:

Յիսուսի հանդէպ մեր ուսեցած հաւատքով, մենք կրնանք
մեր բարեկամութիւնները խորացնել՝ աւելի ջերմութիւն,
հաւատարմութիւն եւ նուիրուածութիւն ցուցաբերելով:

Մարդ կայ՝ որ իր ստացուածքը
ցրուելով կ'աւելցնէ: [Առ. 11. 24]

ՍԻՐՈՎ ՕԺՏՈՒԱԾ

Իբ հարսանիքի օրը՝ Կուէնտալլին Սթալկիս (Gwendolyn Stulgis) հագուեցաւ իր երազած հարսանեկան զգեստը: Յետոյ նուիրեց զանիկա՝ անձանօթի մը: Սթալկիս համոզուած էր՝ որ զգեստը աւելիին արժանի է, քան թէ՝ պահարանին մէջ մնայ փոշի հաւաքելու համար: Ուրիշ հարսեր համաճայնեցան: Այժմ՝ բազմաթիւ կիներ կապուած են իր ընկերական կայքի էջին, նուիրելու ինչպէս նաեւ ստանալու համար հարսանեկան զգեստներ: Ինչպէս տուողներէն մէկը ըսաւ. «Կը յուսամ, որ այս զգեստը կը փոխանցուի՝ հարսէ մը՝ ուրիշ հարսի եւ պարզապէս կը մաշի եւ կը հիննայ իր կեանքի վախճանին՝ այն բոլոր տօնակատարութիւններու պատճառով, որոնք կը կատարուին անով»:

Տալու հոգին՝ իսկապէս կրնայ զգացուիլ որպէս տօնակատարութիւն: Ինչպէս գրուած է. «Մարդ կայ՝ որ իր ստացուածքը ցրուելով կ'աւելցնէ. ու մարդ կայ որ չափազանց կը խնայէ, բայց կարօտութեան կը համնի: Բարերար անձը պիտի պարարտանայ, եւ ուողողը՝ ի՞նք ալ պիտի ոռոգուի» (Առ. 11. 24-25):

Պօղոս առաքեալ ուսուցանեց այս սկզբունքը նոր Կտակարանին մէջ: Երբ ան հրամեշտ կու տար եփեսոսի հաւատացեալներուն, ան օրհնութիւն տուաւ անոնց (Գործք 20. 32) եւ յիշեցուց առատաձեռնութեան կարեւորութիւնը: Պօղոս մատնանշեց իր աշխատանքային բարոյագիտութիւնը՝ որպէս օրինակ անոնց, որ հետեւին: Ան ըսաւ. «Ամէն բան ցոյց տուի ձեզի, թէ այսպէս պէտք է աշխատի եւ օգնել տկարներուն, ու յիշել Տէր Յիսուսի խօսքը՝ որ ի՞նք ըսաւ. ‘Աւելի՛ երանելի է տալը քան ստանալը’» (Հմ. 35):

Առատաձեռն ըլլալը կ'արտացոլացնէ Աստուած: «Որովհետեւ Աստուած այնպէս սիրեց աշխարհը, որ մինչեւ անգամ տուաւ...» (Յովհ. 3. 16): Եկէ՛ք հետեւինք Անոր փառաւոր օրինակին, երբ ան կ'առաջնորդէ մեզ:

Աղօթք - Սիրելի Յա՛յր, կը խնդրեմ՝ բա՛ց ձեռքերս, որպեսզի իմ սիրտիս մէջ եղած թու սէ՛րդ՝ նուիրեմ ուրիշներուն: Ամէն: **Եթէ բարի պարզեւեր փոխանցենք ուրիշներու, օգնա՛ծ կ'ըլլանք անոնց:**

Ո՞վ իմ անձս, օրինաբանէ՛ Տերը, ու մի՛ մոռնար
անոր բոլոր երախտիքները: [Սաղմ. 103. 2]

ԵՐԱԽՏԱԳԻՏՈՒԹԵԱՄԲ ԼԵՑՈՒԱԾ

Պւղեղային ուռով մը ախատաճանաչուելէ ետք, Քրիսթինա
Քոսթան (Christina Costa) նկատեց, թէ քաղցկեղ
դիմագրաւելու մասին խօսակցութիւններու մեծ մասը՝ կ'ըլլան
պայքարի լեզուով: Ան պարզեց, որ այս փոխաքերութիւնը
շատ արագ սկսաւ յոգնեցնել զինք: Ան «չուզեց տարիէ մը
աւելի անցընել պատերազմով իր մարմինին հետ»: Փոխարէնը,
նկատեց թէ ամենաօգտակարը երախտագիտութեան զգացում
ունենալն էր, իրեն հոգ տանող մասնագէտներու խումբին,
ինչպէս նաեւ իր ուղեղին ու մարմինին բուժման համար:
Ան փորձարաբար զգաց, անկախ անկէ՝ թէ որքա՞ն դժուար է
պայքարը, երախտագիտութեան գործելակերպը կրնայ օգնել
մեզի՝ դիմակայելու ճնշուածութեան եւ «լարել մեր ուղեղը,
որպէսզի օգնէ՝ ճկունութիւն ձեռք բերելու»:

Քոսթայի հզօր պատմութիւնը յիշեցուց ինծի, որ
երախտագիտութիւն ցուցաբերելը պարզապէս բան մը չէ՛, որ
հաւատացեալները կ'ընեն պարտականութիւն սեպելով: Թէեւ
ճիշդ է՝ որ Աստուած արժանի է մեր երախտագիտութեան, այդ
նաեւ իսկապէս լաւ է մեզի համար: Երբ մենք կը բարձրացնենք
մեր սրտերը ըսելու. «Օրհնաբանէ՛ Տէրը, ու մի՛ մոռնար անոր
բոլոր երախտիքները» (Սաղմ. 103. 2), մեզի կը յիշեցնէ Աստուծոյ
անթիւ ճանապարհներուն մասին - վստահեցնելով մեր ներումը,
գործող բուժումը մեր մարմիններուն եւ սիրտերուն մէջ, թոյլ
տալով մեզի զգալու «սէր եւ կարեկցութիւն» եւ անհամար «լաւ
բաներ»՝ Անոր ստեղծագործութեան մէջ (Հմ. 3-5):

Թէեւ՝ ո՛չ բոլոր տառապանքները լիարժէք բժշկութիւն կը
գտնեն այս կեանքին մէջ, մեր սիրտերը միշտ կրնան նորոգուիլ
երախտագիտութեամբ, քանի որ Աստուծոյ սէրը մեզի հետ է
«դարէ դար» (Հմ. 17):

**Աղօթք - Սիրելի Յա՛յր, շնորհակալ եմ Ձեզի, որ մի՛շտ ինծի
երախտագիտութեան եւ յոյսի պատճառներ կու տաս: Ամէն:
Երախտապարտ սիրտ մը ունենալով՝ բուժում կը զգանք: Եկէ՛ք
այսօր շնորհակալ ըլլանք ամեն բանի համար:**

Ո՞չ մեկը դատապարտեց քեզ: [Յովի. 8. 10]

ԸՆԴԱՅՆՈՒՌՈՂ ԱՐԺԱՆԱՊԱՏՈՒԹԻԹԻՆ

Մակիի (*Maggie*) երիտասարդ ընկերուհին՝ յայտնուեցաւ եկեղեցին մէջ՝ հագած ցնցիչ հագուստներ: Սակայն ո՛չ մէկը պէտք էր զարմանար. ան պոռնիկ էր: Մակիի այցելուն անհանգիստ շարժեցաւ իր նստած տեղը՝ հերթական քաշելով իր շատ կարճ շրջազգեստը եւ գիտակցաբար ձեռքերը ծալլելով իր շուրջ:

Մակին հարցուց. «Ո՛հ, կը պաղի՞ս», հմտութեամբ շեղելով մարդոց ուշադրութիւնը՝ անոր հագած հագուստէն: «Ահա, ա՛ո շալս»:

Մակին՝ տասնեակ մարդոց ծանօթացուցած էր թիսուսը՝ պարզապէս հրաւիրելով զանոնք՝ գալու եկեղեցի եւ օգնելով անոնց, որ հանգիստ զգան: Աւետարանը ունէր փայլելու ձեւ մը, Մակիի գործածած ճարտար մէթոտներուն միջոցով: Ան կը վերաբերէր բոլորին հետ՝ արժանապատութեամբ:

Երբ կրօնական առաջնորդները շնութեան մէջ բռնուած կին մը բերին թիսուսի առջեւ ճշգրիտ մեղադրանքով, Քրիտսոս ուշադրութիւն չդարձուց անոր, մինչեւ որ հեռացուց անոր մեղադրողները: Երբ անոնք գացին, Ան կրնար նախատել կնոջ: Փոխարէնը, Ան տուաւ երկու պարզ հարցեր. «Ո՞ւր են անոնք»: «Ո՞չ մէկը դատապարտեց քեզ» (Յովի. 8. 10): Վերջին հարցումին պատասխանը, ի հարկէ բացասական էր: Ուստի թիսուս անոր տուաւ աւետարանը մէկ կարճ յայտարարութիւնով. «Ուրեմն ես ալ չեմ դատապարտեր քեզ»: Եւ յետոյ տուաւ հրաւէր. «Գնա՛ եւ ասկէ ետք ալ բնա՛ մի մեղանչէր» (Հմ. 11):

Երբէք մի թերզնահատէք մարդոց հանդէպ իսկական սիրոյ ուժը. այն սիրոյ տեսակը, որ կը հրամարի դատապարտելէ, նոյնիսկ երբ ան արժանապատութիւն եւ ներում կը հաղորդէ բոլորին:

Աղօթք - Ողորմած Աստուած, կը խնդրեմ Ներէ ինծի՝ դատողի հոգի մը ունենալու համար եւ օգնէ՛ ցոյց տալու ուրիշներուն՝ թու սերդ ու շնորհը: Ամեն:

Եթէ տեսնես մէկը՝ որ դատողական հոգի ուսի, ինչպէ՞ս կ'արծագանքես: Որո՞ւ կրնաս եկեղեցի հրաւիրե՛լ այս շաբաթ՝ եւ ինչպէ՞ս կ'ապահովե՞ս անոր գալը:

Աբրահամ այդ տեղին անունը Եհովա-Յիրէ կոչեց
(Տերը պիտի նախախնամէ) [Ծն. 22. 14]

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՅԱՆՉՆՈՒԻԼ

Վարակի մը մէջ ծնած՝ ծատսըն Վան Տէվէնդըր (*Judson Van DeVenter*), սորվեցաւ արուեստ եւ դարձաւ արուեստի ուսուցիչ: Աստուած՝ սակայն, այլ ծրագիր մը ունէր իրեն համար: Ընկերները գնահատեցին անոր աշխատանքը եկեղեցին մէջ եւ յորդորեցին զինք երթալու աւետարաննութեան: Ծատսըն զգաց, որ Աստուած նոյնպէս կը կանչէր զինք, բայց իրեն համար դժուար էր հրաժարիլ արուեստ դասաւանդելու իր սէրէն: Ան գօտեմարտեցաւ Աստուծոյ հետ, բայց՝ «վերջապէ՞ս, եկաւ կանքիս առանցքային ժամը եւ ես յանձնեցի ամէն ինչ Անոր», գրեց ան:

Մենք չենք կրնար պատկերացնել Աբրահամի սիրտին կտրուիլը, երբ Աստուած կանչեց զինք ողջակիզելու իր որդին իսահակը: «Զայն մատուցանէ որպէս ողջակէզ» Աստուծոյ տուած պատուէրէն ետք՝ (Ծն. 22. 2) մենք մեզի կը հարցնենք, թէ ի՞նչ թանկարժէք բան կ'ուզէ Աստուած, որ մենք զոհաբերենք: Մենք գիտենք, որ Ան, ի վերջոյ, խնայեց իսահակին (Հմ. 12) եւ սակայն տակաւին կէտը ընդգծուած է. Աբրահամ պատրաստ էր յանձնել այն՝ ինչ որ ամենաթանկն էր իրեն համար: Ան վստահ էր, որ Աստուած կ'ապահովէ նոյնիսկ ամենէն դժուար կոչին մէջ:

Մենք կ'ըսենք, որ կը սիրենք Աստուած, բայց պատրաստ ենք զոհաբերելու այն, ինչ որ մեզի համար ամենաթանկն է: Ծատսըն Վան Տէվէնդըր հետեւեցաւ Աստուծոյ տուած աւետարաննութեան կոչին եւ աւելի ուշ գրեց «Ամէն Բան կը Յանձնեմ» սիրելի հոգեւոր երգը: Ժամանակի ընթացքին՝ Աստուած ծատսընին ե՛տ կանչեց ուսուցիչ ըլլալու: Անոր աշակերտներէն մէկը՝ Պիլլի Կրահամ (*Billy Graham*) անունով՝ երիտասարդ մըն էր:

Աստուած կը փափաքի, որ պատրաստ ըլլանք յանձնելու այն, ինչ որ ամենաթանկն է:

Աղօթք - Սիրելի Յա՛յր, կը պայքարիմ իմ կեանքս լիովին քեզի յանձնելու համար: Կը խնորե՛մ, օգևէ ինծի՝ որ քեզի վստահիմ: Ամէն: Ի՞նչ է Աստուծոյ կոչը քեզի այսօր եւ ի՞նչ պէտք է զոհել իր կամքը կատարելու համար:

Մենք մեր Կստուծոյն աղօթեցինք, եւ անոնցմէ պաշտպանուելու համար՝ ցերեկ գիշեր անոնց դէմ պահակագունդ մը դրին: [Նե. 4. 9]

ՅՐԵՇՏԱԿՆԵՐ՝ ՊԱՏԵՐՈՒԻՆ ՎՐԱՅ

Երբ Ուալրս եւ Մէյրի Պրառւն (*Wallace and Mary Brown*) տեղափոխուեցան Անգլիոյ Պրամինկհամի (*Birmingham*) աղքատ շրջանը, ստանձնելու մահամերձ եկեղեցիի մը հովհակ պաշտօնը, անոնք չէին գիտեր՝ որ անօրէններու ամբոխ մը, եկեղեցին եւ անոր կողքին եղող բնակարանը ըրած էր իրենց գլխաւոր կեզրոնը: Պրառւններուն տան պատուհաններուն աղիւսներ նետած էին եւ այրած էին ցանկապատերը. իսկ անոնց երեխաններուն սպառնացած էին: Զարաշահումները շարունակուեցան երկար ամիսներ. ոստիկանները չէին յաջողած կասեցնել զայն:

Նէմմիայի գիրքը կը պատմէ, թէ ինչպէս իսրայէլացինները վերակառուցանեցին երուսաղէմի փլատակ պարիսապները: Երբ տեղացինները խնդիրներ յարուցանեցին «անհանգստութիւն առաջնելու»՝ սպառնալով անոնց բռնութեամբ (Նէ. 4. 8), իսրայէլացինները «աղօթեցին ... որ Աստուած անոնց դէմ պահակագունթ մը դնէ» (Հմ. 9): Զգալով, որ Աստուած օգտագործեց՝ այս հատուածը իրենց ուղղելու համար, Պրառւնները, անոնց երեխանները եւ մի քանի եկեղեցիի անդամներ շրջեցան իրենց եկեղեցիի պատերուն շուրջ՝ աղօթելով, որ Ան Հրեշտակներ տեղադրէ, որպէս պահակներ պաշտպաններու իրենց: Ամբոխը ծաղրեց, բայց յաջորդ օրը յայտնուեցաւ անոնց՝ միայն կէսը: Յաջորդ օրը՝ միայն կինդ հոգի էին, իսկ յաջորդ օրը ո՛չ մէկը եկաւ: Աւելի ուշ՝ Պրառւնները լսեցին, որ ամբոխը հրաժարած է՝ մարդոցմէ ահաբկուելուն պատճառով:

Աղօթքին այս հրաշալի պատասխանը մեր սեփական պաշտպանութեան բանաձեւ չէ՝, բայց կը յիշեցնէ, որ Աստուծոյ գործին դէմ հակադրութիւնը պիտի գայ եւ պէտք է պայքարիլ աղօթքի գէնքով: «Յիշեցէք Տէրը որ մեծ ու ահեղ է» ըստ Նէմմիա իսրայէլացիններուն (Հմ. 14): Ան նոյնիսկ կրնայ ազատ արձակել՝ բռնակալ սիրտերը:

Աղօթք - Յիանալի Կստուա՛ծ, պաշտպանէ ժողովուրդը՝ Ջու հզօր հրեշտակներով եւ ազատ արձակէ թշնամիններուտ սիրտերը: Ամէն: Ի՞նչ պիտի ընէիր՝ եթէ Պրառւններուն իրավիճակին մէջ ըլլայիր: Ո՞վ պէտք ունի քու աղօթներուդ՝ ազատագրուելու համար:

Հաւատքով ... կրակի զօրութիւն մարեցին, սուրի բերանէ խուսափեցան, տկարութենէ զօրացան, պատերազմի մէջ ուժեղացան, օտարներու բանակները ընկճեցին: [Եբ. 11. 34]

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՀԱՒԱՏՔԻ ՍՈՒՐԲ ԿՏԱԿԸ

Երբ սիրելի մը մեռնի, իր հարազատներուն առաջին գործը կ'ըլլայ ծրագրել պատուաբեր յուղարկաւորութիւն մը: Կը պատրաստեն ննջեցեալին կենսագրականը, մատնանշելով անոր մատուցած ծառայութիւններն ու արձան գրած յաջողութիւնները: Կը գետեղեն գեղեցիկ շիրիմնաքար մը անոր գերեզմանին վրայ, հոն արձանգրելով պերճիմաստ գովաբանական խօսքեր:

Սակայն մեր Վարդանանք հերոսները, որոնք ինկան Աւարայրի ճակատամարտին՝ 451-ին, չունեցան ոչ պատշաճ յուղարկաւորութիւն, ոչ ալ արժանի եղան շիրիմներու: Անոնք ինկան պատերազմի ճակատին վրայ՝ «Վասն Հայրեննեաց եւ վասն հաւատքի»: Այսօր ի՞նչ կարելի է ըսել անոնց մասին: Ինչպէ՞ս գովանբանել եւ փառաբանել զիրենք: Եւ թէ ի՞նչ է անոնց թուղուցած կտակը մեզի:

Վարդանանց հոգին մեզի կը յիշեցնէ թէ անոնք մեռան ի սէր Աստուծոյ եւ Հայրենիքին: Եբրայեցիներու նամակին հեղինակին յիշած հաւատքի հերոսներուն նման, անոնք ալ «հաւատքով» կրակի զօրութիւն մարեցին, սուրի բերանէ խուսափեցան, տկարութենէ զօրացան, պատերազմի մէջ ուժեղացան, օտարներու բանակները ընկճեցին» (Հմ. 34): Անոնք պատրաստ էին անձնագոհութեան, իրենց ունեցած հաւատքին, համոզումներուն եւ սուրբ սկզբունքներուն համար: Անոնք թողուցին տիպար՝ օրինակ մը իրենց յաջորդ սերունդներուն ու փոխանցեցին հաւատքի սուրբ կտակ մը:

Անոնց կտակը՝ հաւատաբրմութեան, հաւատքի եւ միասնականութեան կտակ մըն էր: Այս է աւանդը՝ Վարդանանք հերոս նահատակներուն:

Աղօթք - Սիրելի Յա՛ր, մինչ կը յարգենք յիշատակը Վարդանանք հերոսներուն, յիշեցո՞ւր մեզի՞ որ ընդունինք նաեւ անոնց հաւատքի կտակն ու աւանդը: Ամեն:

Սուրբ կտակներու մասին խօսիլն ու Խշելը լա՛ է, սակայն աւելի կարեւոր է զայն պահելը՝ նոյնանման հզօր ու անսակարկելի հաւատքով խոնարհիլ Աստուծոյ առջեւ:

Ո՞չ մեկ պարտք ունեցեք ոեւ մեկուն,
բացի զիրար սիրել: [Հռոմ. 13. 8]

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՄԵԾ ՍԻՐՈՅՆ ԾԻՐԸ

Որպէս նորահաւատ Յիսուսի, երեսուն տարեկանին՝ շատ հարցեր ունէի իմ կեանքս իրեն յանձնելէ ետք: Երբ սկսայ կարգալ Աստուածաշունչը, աւելի շատ հարցեր ունեցայ: Դիմեցի ընկերուհիս ու հարցուցի: «Ինչպէ՞ս կարելի է հնազանդիլ Աստուծոյ տուած բոլոր պատուիներուն: Տակաւին այս առոտու շառաչեցի ամուսինիս վրայ»:

Ան ըսաւ. «Պարզապէ՞ս՝ շարունակէ կարգալ Աստուածաշունչդ եւ խնդրէ Հոգիէն, որ օգնէ քեզի սիրելու այնպէ՞ս, ինչպէս կը սիրէ մեզ»:

Աւելի քան քսան տարի ապրելէ ետք՝ որպէս Աստուծոյ զաւակ, այդ պարզ բայց խոր ճշմարտութիւնը տակաւին կ'օգնէ ինձի՝ ընդունելու Անոր մեծ սիրոյ ծիրին երեք քայլերը: Նախ Պօղոս առաքեալ հաստատեց, որ սէրը առանցքային է Յիսուսի հաւատացողներուն կեանքին մէջ: Երկրորդ, շարունակելով վճարել «իրար սիրելու պարտքը», Քրիստոսի հետեւողները՝ հնազանդութեամբ կը քալեն, «որովհետեւ ո՛վ որ կը սիրէ ընկերը՝ գործադրած կ'ըլլայ Օրէնքը» (Հռոմ. 13. 8): Ի վերջոյ, մենք կը կատարենք օրէնքը, քանի որ «սէրը ո՛չ մէկ չարիք կը գործէ իր ընկերին. ուրեմն սէրն է Օրէնքին գործադրութիւնը» (Հմ. 10):

Երբ կը զգանք մեզի հանդէպ Աստուծոյ սիրոյ խորհուրդը, որ լաւագոյն դրսեւորումն է՝ խաչի վրայ Քրիստոսի զոհաբերութեան միջոցով, մենք կրնանք երախտագիտութեամբ արձագանքել: Յիսուսի հանդէպ մեր երախտապարտ նուիրուածութիւնը կը տանի մեզի ուրիշները սիրելու մեր խօսքերով, արարքներով եւ վերաբերմունքով: Իսկական սէրը կը բխի միակ ճշմարիտ Աստուծմէ, որ սէր է (Ա. Ցովհ. 4. 16, 19):

Աղօթք - Սիրելի Յիսուս, կը խնդրեմ, օգնէ ինծի՝ հաւատալու,

որ Դուն կը սիրե՞ս զիս, որպէսզի՝ ես ալ իմ կարգիս՝ սիրե՞մ ուրիշները՝ Ձու յորդառատ սիրով, որ ունիս ինծի հանդէպ: Ամէն:

Ե՞րբ պայքարած ես՝ Յիսուսի կողմէ սիրուած զգալու համար կամ սիրել՝ այնպէս, ինչպէս Ան կը սիրէ: Քրիստոս կը սիրէ մեզ՝ ամբողջութեամբ եւ անվերապահ, ուստի մենք ալ սիրելու ենք մեր շուրջինները:

Մանկութենեդ ի վեր գիտես Սուրբ Գիրքը, որոնք
կրնան իմաստուն ընել քեզ՝ փրկութելու Ջրիստոս
Յիսուսի Վրայ Եղած հաւատքով: [Բ. Տիմ. 3. 15]

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՓՈԽԱԿԵՐՊՈՂ ԱՇԽԱՐԴԸ

Երբ Գրիսդին (*Kristin*) ուզեց գնել յատուկ գիրք մը՝ Զիօ-Հութի
(*Xio-Hu*), իր Զինացի ամուսինին Համար, միակ գիրքը՝ որ
գտաւ՝ Աստուածաշունչ էր: Թէեւ իրենցմէ ո՛չ մէկը կը հաւատար
Քրիստոսի, սակայն՝ կը յուսար, որ Զիօ-Հու՝ կը գնահատէ
նուէրը: Աստուածաշունչի առաջին հայեացքէն՝ ան զայրացաւ,
բայց ի վերջոյ վերցուց զայն: Ու երբ կը կարդար, Համոզուեցաւ
անոր ճշմարտութիւններով: Այս չնախատեսուած զարդացումէն
վրդովուած՝ Գրիսդին սկաւ կարդալ Սուրբ գրութիւնները՝ Զու-
Հութին հերքելու Համար: Ի զարմանք իրեն, ի՞նք եւս հաւատաց
Յիսուսի, Համոզուելով իր կարդացածներէն:

Պօղոս առաքեալ գիտէր Սուրբ Գրիրքին փոխակերպող
ընոյթը: Հոռմի բանտէն գրելով, ան յորդորեց Տիմոթէոսի, որու
խրատած էր նախապէս. «Դուն հաստատ կեցի՛ր այն բաններուն
մէջ, որ սորվեցար ու հաւատացիր: Նաեւ մանկութենէդ ի
վեր գիտես Սուրբ Գրիրքը» (Բ. Տիմ. 3. 14-15): Ցունարէն
ընագիրին մէջ՝ «շարունակել» բառը ունի նաեւ «մնալ» բառին
իմաստը, ինչ որ Աստուածաշունչը կը բացայատէ: Գիտնալով
որ Տիմոթէոս պիտի գիմագրաւէ Հակառակութիւններ ու
հալածանք, Պօղոս կը ցանկար որ ան ուժ եւ իմաստութիւն գտնէ
Աստուածաշունչին մէջ, քանի որ ժամանակ կը տրամադրէր՝
անոր մէջ եղած ճշմարտութիւններուն մասին խորհելով:

Աստուած՝ իր Հոգիին միջոցով՝ կեանքի կը բերէ Սուրբ
Գիրքը: Երբ մենք անոր մէջ բնակինք, կը փոխէ մեզ աւելի իրեն
նմանելու. ինչպէս ըրաւ՝ Զիօ-Հութի եւ Գրիսդինի պարագային:

Աղօթք - Սուրբ Խօսքին հեղինակ, շնորհակալ եմ՝ որ ոգեշնչեցիր
որ Աստուածաշունչը ըլլայ՝ այդպիսի կեանք տուող գիրք մը: Թո՛՛
որ Ձեզի յանձնուիմ մինչ կը կարդամ Սուրբ Գիրքը: Ամէն:
Երբ ժամանակ կը յատկացնենք Խօսքը կարդալու եւ խորհրդա-
ծելու անոր մասին, կը տեսնենք փոխակերպում մեր մէջ:

Ասոր համար հեթանոսներուն մեջ քեզ պիտի
Ներբողեմ, ո՞վ Տէր, եւ քու անունիդ սաղմոս պիտի
Երգեմ: [Բ. Թագ. 22. 50]

ՏԵՍԱԾ ԵՄ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՀԱՒԱՐՄՈՒԹԻՒՆԸ

Իր պատմական եօթանասուն տարիներու ընթացքին՝
որպէս Բրիտանիայի ղեկավար, Թագուհի Էլիզապէթ Բ.
Հաստատեց իր մասին գրուած միայն մէկ կենսագրութիւն՝
անձնական նախարանով. «Ծառայ Թագուհին եւ Թագաւորը՝
որու ինք կը Ծառայէ»: Գիրքը որ Հաւատարակուած է իր
ինիսուներորդ տարեղարձին առիթով, կը պատմէ թէ ինչպէս
իր Հաւատքը առաջնորդած է զինք, ծառայելու իր երկրին:
Նախարանին մէջ՝ Էլիզապէթ Թագուհին երախտագիտութիւն
կը յայտնէ բոլոր անոնց, որոնք աղօթած են իրեն Համար եւ
շնորհակալութիւն կը յայտնէ Աստուծոյ՝ իր անսասան սիրոյն
Համար: Ապա կ'եղրափակէ ըսելով. «Ես իսկապէս տեսած եմ
Անոր Հաւատարմութիւնը»:

Էլիզապէթ Թագուհին՝ այս պարզ յայտարարութիւնը
կը կրկնէ պատմութեան ընթացքին տղամարդոց ու կիներու
վկայութիւնները, որոնք իրենց կեանքին մէջ զգացած են
Աստուծոյ անձնական ու Հաւատարիմ հոգատարութիւնը:
Ճիշդ այս նիւթը կը գտնենք գեղեցիկ երգի մը մէջ, որ գրեց
Դաւիթ թագաւորը, երբ ան անդրադարձաւ իր կեանքին:
Արձանագրուած երգը՝ Բ. Թագաւորաց 22-ին մէջ, կը խօսի
Աստուծոյ Հաւատարմութեան մասին պաշտպանելով Դաւիթին,
իր կարիքները հոգալով եւ նոյնիսկ ազատելով զինք, երբ իր
կեանքը վտանգի տակ էր (Հմ. 3-4, 44): Որպէս պատասխան
Աստուծոյ Հաւատարմութեան՝ իր ունեցած փորձառութեան,
Դաւիթ գրեց. «Քու անունիդ սաղմոս պիտի երգեմ» (Հմ. 50):

Երբ մենք կը գիտակցինք, որ ոչ թէ մեր սեփական
կարողութիւններն են որ մեզ կը տանին կեանքի, այլ սիրող Հօր
մը Հաւատարիմ հոգատարութիւնը, մենք մղումը կ'ունենանք
երախտագիտութիւն եւ գովասանք ընելու:

Աղօթք - Երկնաւոր Յա՛ր, այնքան երախտապարտ եմ, որ
կեանքի իւրաքանչիւր Եղանակին՝ տիրութեան եւ ուրախութեան,
ես տեսած եմ քո՛ հաւատարմութիւնը: Ամէն:
Եթէ տեսած ես Աստուծոյ հաւատարմութիւնը՝ քու կեանքիդ մեջ,
արտայայտէ՛ քո՛ երախտագիտութիւնդ Անոր:

Բայց Ես կը յայտարարեմ ձեզի. «Սիրեց՛ք ձեր
թշնամիները, ... Եւ աղօթեց՛ք անոնց համար՝ որ
կը հալածեն ձեզ: [Մատթ. 5. 44]

ՍԻՐԵԼ ՄԵՐ ԹՇՆԱՄԻՆԵՐԸ

Երբ Ամերիկայի քաղաքացիական պատերազմը շատ գառն
զգացումներ կ'առաջացնէր, Ապրահամ Լինքլոն (Abraham Lincoln) նպատակայարմար սեպեց ազնիւ խօսք մը ըսելու՝
Հարաւին մասին: Յնցուած ներկայ մը հարցո՛ց, թէ ինչպէ՞ս
ան կրնար ընել այդ մէկը: Լինքլն պատասխանեց. «Տիկին, չե՞մ
ոչնչացներ թշնամիներս, երբ զիրենք իմ ընկերս կը դարձնեմ»:
Մէկ դար ետք անդրադառնալով այդ խօսքերուն՝ Մարթին Լութըր
Գինկ կրտսեկը՝ մեկնարանեց. «Սա՞ է փրկագնող միրոյ՝ ուժը»:

Ակնարկելով Քրիստոսի ըրած աշակերտներուն կոչին՝
սիրելու իրենց թշնամիները, Գինկ նայեցաւ Յիսուսի
ուսուցմունքներուն: Ան նշեց, որ թէեւ հաւատացեաները
կրնան պայքարի սիրելու անոնց, որոնք կը հալածել զիրենք,
այս սէրը կ'աճի «Աստուծոյ՝ հետեւողական եւ ամբողջական
յանձնումէն»: Շարունակեց Գինկ ու ըսաւ. «Երբ մենք այսպէս
սիրենք, մենք կը ճանչնանք Աստուած եւ կը զգանք Անոր
սրբութեան գեղեցկութիւնը»:

Գինկ վերագրեց Լերան Քարոզը, ուր Յիսուս ըսաւ. «Սիրեցէք
ձեր թշնամիները, ... եւ աղօթեցէք անոնց համար որ կը հալածեն
ձեզ, որպէսզի ըլլաք ձեր երկնաւոր Հօր որդիները» (Մատթ. 5.
44-45): Յիսուս խորհուրդ տուաւ այդ օրերուն ընդունուած՝
սիրել միայն դրացիներուն եւ ատել թշնամիները սովորական
խմասութեան դէմ: Փոխարէնը, Հայր Աստուած իր գաւակներուն
ուժ կու տայ՝ սիրելու անոնց, որոնք կը հակառակին իրենց:

Կարելի է մտածել, որ անհնար է սիրել մեր թշնամիները,
բայց երբ մենք Աստուծոյ կը դիմենք օգնութեան համար, Ան
կը պատասխանէ մեր աղօթքներուն: Ան քաջութիւն ալ կու տայ
ընդունելու այս արմատական կիրառութիւնը, քանի որ ինչպէս
ըսաւ Յիսուս. «Ամէն բան կարելի է Աստուծոյ քով» (19. 26):

Աղօթք - Սիրող Աստուած, զիս Եւ ուրիշները, որոնք կը վիրաւորեն
զիս, ստեղծեցիր Զու պատկերով: Օգնէ՛ ինծի որ տեսնեմ անոնց՝
այսպէս, ինչպէս Դուս: Ամէն:

Ո՞վ է թշնամիդ: Եթէ հակասական կը տեսնես՝ հակառակորդներ
սիրելու հարցը, ինչպէ՞ս կրնաս այդ զգացումներդյանձնել Աստուծոյ:

Եթե ձեր մեղքերը կրկնակի կարմիրի պէս են, ձիւնի պէս պիտի ճերմկնան: [Ես. 1. 18]

ՅԻՍՈՒՍԻ ԱՐԻՒՆԸ

Կարմիր գոյնը՝ միշտ չէ, որ բնականօրէն կը յայտնուի մեր պատրաստած բաներուն մէջ: Ինչպէս կրնանք խնձորի վար գոյնը դնել՝ շապիկի կամ շրթունքի ներկին մէջ: Հին օրերուն կարմիր գոյնը կը պատրաստուէր կաւէն կամ կարմիր ժայռերէն: 1400-ական թուականներուն Ազթէքները (Aztecs) ստեղծած են ձեւ մը, գործածելու որդան կարմիրի միջատներ՝ կարմիր գոյն պատրաստելու համար: Այսօր այդ նոյն փոքրիկ միջատները աշխարհին կարմիր գոյնը կը մատակարարեն:

Աստուածաշունչին մէջ՝ կարմիր գոյնը կը նշանակէ թագաւորութիւն, ինչպէս նաև կը նշանակէ մեղք եւ ամօթ: Այդ նաև՝ արիւնի գոյնն է: Երբ զինուորները «մերկացնելով զայն հազցուցին անոր որդան կարմիր վերարակու մը» (Մատթ. 27. 28), այս երեք խորհրդանիշները միաձուլուեցան՝ կարմիրի մէկ սրտաճմլիկ պատկերի մէջ. Կը ծաղրէին զինք՝ որպէս ապագայ արքայ, պատած էին ամօթի վերարկուով եւ հազարուցած էին արյան գոյնով, որ շուտով պիտի թափէր: Բայց եսայիի խօսքերը կը կանխագուշակեն այս բոսորած թիսուսի խոստումը, որ կազատէ մեզ ներկուած կարմիր բիծերէն. «Եթէ ձեր մեղքերը կրկնակի կարմիրի պէս են, ձիւնի պէս պիտի ճերմկնան» (1. 18):

Եւս մէկ բան կարմիր ներկի համար՝ օգտագործուած որդան կարմիր միջատներուն մասին. անոնք իսկութեան մէջ՝ արտաքնապէս կաթնային սպիտակ են: Միայն ճգմուելով՝ անոնք դուրս կը ձգեն իրենց կարմիր արիւնը: Այդ փոքրիկ փաստը՝ մեզի համար կը կրկնէ եսայիի միւս խօսքերը. «Ան մեր անօրէնութիւններուն համար ճգմուեցաւ» (Ես. 53. 5):

Յիսուս որ մեղք չէր գիտեր, հոս է փրկելու մեզ, որ մեղքով կարմիր գոյնով ծածկուած ենք: Կը տեսնես՝ իր ջախջախիչ մահուան ատեն, Յիսուս համբերեց շատ կարմիր գոյներու, որպէսզի մենք կարենանք սպիտակ ըլլալ, ինչպէս ձիւնը:

Աղօթք - Սիրելի Յայր, շնորհակալութիւն Թեզի՝ Զու Որդիին՝

Յիսուսի եւ Անոր թափած փրկարար շնորհին համար: Ամէն:

Մեղքը, կարմիր գոյնի նման՝ մեր կեանքերը կը լեցեն բիծերով. սակայն Յիսուս կրնայ վերականգնել մեզ ու դարձեալ մաքրել:

Եթե սէր չունենամ, ես օգուտ մը չեմ ըներ: [Ա. Կորնթ. 13. 3]

ՍԻՐՈՎ ԴՐՂՈՒԱԾ

Ճիմ եւ Լանիիտա (Jim and Laneeda) գոլէճի օրերէն սիրելիներ էին: Անոնք ամուսնացան ու կեանքը՝ երկար տարիներ երջանիկ էին: Յետոյ Լանիիտան սկսաւ տարօրինակ վարուիլ մոլորուելով եւ մոռնալով իր ժամադրութիւնները: Ան ախտորոշուեցաւ վաղաժամ՝ Ալզայմըրս՝ մոռացութեան հիւանդութիւնով քառասուն ութը տարեկանին: Տասնամեակ մը ծառայելէ ետք, որպէս հիմնական խնամակալ՝ ծիմ կրցաւ ըսել. «Ալզայմըրսը՝ ինձի հնարաւորութիւնը տուած է սիրելու եւ ծառայելու կնոջ՝ այնպիսի ձեւով, որոնք աներեւակայելի էին, երբ ես ըսի. «Կ'ընեմ»:

Մինչ կը բացատրէր Սուրբ Հոգիին պարգեւները՝ Պօղոս առաքեալ շատ գրեց սիրոյ առաքինութեան մասին (Ա. Կորնթ. 13): Ան հակադրեց սովորական ծառայութիւններու գործողութիւնները՝ սիրալիր սրտէն բխողներուն հետ: Մարդոց եւ հրեշտակներու հզօր լեզուով խօսիլը լաւ է, Պօղոս գրեց, բայց առանց սիրոյ՝ այդ նման է անիմաստ աղմուկի (Հմ. 1): «Եթէ սնուցանեմ աղքատները, ... ու մարմինս այրուելու ընծայեմ, բայց սէր չունենամ, ես օգուտ մը չեմ ունենար» (Հմ. 3): Ի վերջոյ Պօղոս ըսաւ. «Մէ՛րն է ասոնց մեծագոյնը» (Հմ. 13):

Ծիմի՝ սիրոյ եւ ծառայութեան հասկացողութիւնը խորացաւ, երբ ան հոգ տարաւ իր կնոջ: Միայն խոր եւ մշտական սէրը կրնար անոր ուժ տալ ամէն օր աջակցելու անոր: Ի վերջոյ միակ տեղը, ուր մենք կը տեսնենք այս զոհաբերական սէրը կատարեալ կերպով ձեւաւորուած, Աստուծոյ մեզի հանդէպ ունեցած սիրոյն մէջ է, որ ստիպեց զինք՝ դրկելու թիսուսը մեռնելու մեր մեղքերուն համար (Յովհ. 3. 16): Այդ զոհաբերութեան արարքը, որ դրդուած է սիրով, ընդմիշտ փոխած է մեր աշխարհը.

Աղօթք - Սիրելի կստուա՛ծ, շնորհակալ եմ՝ որ կը սիրես զիս: Թո՛ղ այսօր իմ գործողութիւններս բխին՝ սիրող սիրտէ մը: Ամէն:
Առանց սիրոյ՝ կարելի չէ՛ ծառայութիւն մատուցանել: Աստուծոյ եւ ուրիշներու հանդէպ մեր ունեցած սէրը միան՝ կրնա՛ ներշնչել մեզ գործելու:

Խոնարհութեան եւ Տերոջ վախին վախճանը՝
հարստութիւն, փառք ու կեանք է: [Առ. 22. 4]

ԽՈՆԱՐՀՈՒԹԵԱՆ՝ ՀՊԱՐՏԱՆՔԸ

Կատ ուսուցիչներու նման, Քէրրի (Carrie) անժիւ ժամեր կը յատկացնէ իր ասպարէզին, յաճախ գնահատելով գրուած թուղթեր եւ կը շփուի աշակերտներու եւ ծնողներու հետ՝ մինչեւ ուշ երեկոյներ: Զանքը պահելու համար՝ կ'ապաւինի իր գործընկերներուն՝ ընկերակցութեան եւ գործնական օգնութեան: Անոր դժուար գործը հեշտ կ'ըլլայ համագործակցութեան միջոցով: Մանկավարժներու վերջին ուսումնասիրութիւնը՝ ցոյց տուած է, որ համագործակցութեան օգուտը կը մեծնայ, երբ անոնք, որոնց հետ մենք կ'աշխատինք, խոնարհութիւն կը ցուցաբերեն: Երբ գործընկերները պատրաստ են ընդունելու իրենց տկար կողմերը, միւսները ապահով կը զգան՝ իրենց գիտելիքները իրարու հետ բաժնեկցելու արդիւնաւոր ձեւով օգնելու խումբի բոլոր անդամներուն:

Աստուածաշունչը կը սորվեցնէ խոնարհութեան կարեւորութիւնը՝ աւելի քան ուժեղացուած համագործակցութիւնը: «Տէրոջմէ վախնալը» Աստուծոյ գեղեցկութեան, զօրութեան եւ վեհութեան համեմատութեամբ ճիշդ հասկնալով, թէ ո՞վ ենք մենք, կը բերենք «Հարստութիւն, փառք եւ կեանք» (Առ. 22. 4): Խոնարհութիւնը՝ մեզի կը տանի գէպի համայնքին մէջ ապրելու՝ այնպիսի ձեւով, որ արգասաբեր է Աստուծոյ տնտեսութեան մէջ, եւ ո՛չ միայն աշխարհի, քանի որ մենք կը ձգտինք օգուտ քաղելու մեր ընկերակից պատկերակիրներէն:

Մենք Աստուծմէ չենք վախնար, որպէս՝ մեզի համար «Հարստութիւն, փառք եւ կեանք» ձեռք բերելու միջոց, այդ ամենեւին խսկական խոնարհութիւն ըլլար: Փոխարէնը, մենք կ'ընդօրինակենք Յիսուսի, ան որ «ունայնացուց ինքզինք, իր վրայ առաւ ծառայի մը կերպարանքը» (Փիլ. 2. 7), որպէսզի մենք կարենանք դառնալ մարմինի մը անդամները, որ խոնարհաբար կը համագործակցի՝ Անոր գործը կատարելու, իրեն փառք բերելու կեանքի պատգամը տալու մեզ շրջապատող աշխարհին:

Ակօթք - Տեր Յիսուս, կը յանձնեմ իմ հպարտութիւնս քեզի: Ամէն:
**Դո՛ւն ինչպէս կը հասկնաս խոնարհութիւնը: Տեսա՞ծ ես, թէ ինչ
որ մէկու մը խոնարհութիւնը օգուտ կը բերէ ուրիշներուն:**

Ո՞չ մեկը ուսի աւելի մեծ սէր, քան այն՝ երբ մեկը կ'ընծայէ
իր անձը իր բարեկամներուն համար: [Յովի. 15. 13]

ՅԻՍՈՒՍԻ ՊԷՍ ՍԻՐԵԼ

«Բոլորը զինք կը սիրէին»՝ խօսքերը, կը գործածուէին
նկարագրելու համար՝ իտալիայի Քասնիկո (Casnigo)
քաղաքէն՝ Տան Կուփսէր Պէրարտէլին (Don Giuseppe Berardelli):
Տան սիրելի մարդ մըն էր, որ կը շրջէր քաղաքին մէջ իր հին
շարժակաւոր հեծելանիւով եւ միշտ կը բարեւէր «խաղաղութիւն
եւ բարիք» ողջոյնով: Ան անխոնջ կ'աշխատէր՝ ուրիշներու
բարօրութեան համար: Բայց՝ իր կեանքի վերջին տարիներուն,
ան առողջական խնդիրներ ունէր, որոնք աւելի վատթարացան,
երբ ան վարակուեցաւ պսակաւոր ժահրով ու իր համայնքը՝
շնչարութեան գործիք մը գնեց իրեն համար: Սակայն՝ երբ իր
վիճակը ծանրացաւ, ան հրաժարեցաւ գործիքէն փոխարէնը
ընտրեց տրամադել զանիկա՝ աւելի երիտասարդ հիւանդի մը,
որ անոր կարիքը ունէր: Անոր ըրած այս արարքը՝ չզարմացուց
ուեւէ մէկուն, քանի որ այդ պարզապէս մարդու մը նկարագիրին
մէջ էր, որ սիրուած ու հիացուած էր ուրիշները սիրելուն համար:

Սիրուած՝ սիրելուն համար. այս էր պատգամը, որ
Յովհաննէս առաքեալ կը շարունակէ հնչեցնել իր գրած
աւետարանին մէջ: Սիրուած ըլլալ եւ ուրիշները սիրելը, նման
է մատուոի զանգակին, որ կը հնչէ՝ գիշեր-ցերեկ՝ անկախ
եղանակէն: Եւ Յովհաննու 15-ին մէջ անոնք որոշ չափով
կը հասնին իրենց գագաթնակէտին, քանի որ Յովհաննէս կը
բացայատէ, որ ոչ բոլորին կողմէ սիրուած ըլլալը, այլ բոլորը
սիրելը՝ մեծագոյն սէրն է. «Երբ մէկը կ'ընծայէ իր անձը իր
բարեկամներուն համար» (Հմ. 13):

Զոհաբերական սիրոյ մարդկային օրինակները՝ միշտ
կը ոգեշնչեն մեզ: Սակայն՝ անոնք գունատ են Աստուծոյ
մեծ սիրոյն համեմատ: Սակայն մի՛ կորսնցնէք տրուած
մարտահրաւէրը, քանի որ Տէր Յիսուս կը պատուիրէ. «Սիրէք
զիրար, ինչպէս ես սիրեցի ձեզ» (Հմ. 12): Այո, սիրել բոլորին:

Աղօթք - Յիսուս, կը ինսրե՛մ, օգնէ ինծի՝ սիրել այսպէ՞ս, ինչպէ՞ս
Դուս սիրեցիր: Ալէ՞ս:

Սիրուած բոլորէն ու բոլորը սիրել: Ճա՛տ դիրին է շփոթիլ: Ինչո՞ւ եւ
ինչո՞ւ ո՞չ: Ինչի՞նման պիտի ըլլայ՝ կեանք զոհելը՝ բարեկամիդ համար:

Իմ գօրութիւնս կ'իրագործուի տկարութեան մէջ: [Բ. Կորնթ. 12. 9]

ՅԻՍՈՒՍՈՎ Աճիւ

Որպէս երեխայ, կը տեսնէին մեծերը՝ իմաստուն եւ ձախողելու՝ անկարող: Կը խորհէի թէ «Անոնք միշտ գիտեն՝ թէ ինչ ընելու են: Օր մը, երբ ես մեծնամ՝ ես ալ միշտ պիտի գիտնամ՝ թէ ի՞նչ ընելու եմ»: Լա՛ւ «Օր մը»ն՝ եկաւ շատ տարիներ առաջ, եւ «ամէն»ը ինծի սորվեցուցած է՝ այն, որ շատ անգամ, ես տակաւին չեմ գիտեր թէ ի՞նչ ընելու եմ»: Անկախ անկէ, որ կայ հիւանդութիւն, աշխատանքի խնդիրներ, կամ յարաբերութիւններու բախումներ, որոնք կողոպտած են զիս անձնական վերահսկութեան եւ ուժի պատրանքէն, ինծի պարզապէս կը ձգեն մէկ տարբերակ՝ փակել աչքերս ու փափսալ. «Ճէ՛ր, օգնէ՛ ինծի: Զեմ գիտեր՝ ի՞նչ ընելու եմ»:

Պօղոս առաքեալ հասկցաւ անօգնականութեան այս զգացումը: Անոր կեանքի «փուշ»ը, որ շատ հաւանաբար՝ ֆիզիքական հիւանդութիւն մըն էր, իրեն յուսախաբութիւն եւ ցաւ պատճառեց: Սակայն՝ այս փուշին միջոցով, Պօղոս զգաց Աստուծոյ մէրը, խոստումները եւ օրհնութիւնները բաւարար իրեն համար որպէսզի յարատեւէ եւ յաղթահարէ իր գժուարութիւններուն (Բ. Կորնթ. 12. 9): Ան սորվեցաւ, որ անձնական տկարութիւնն ու անօգնականութիւնը չե՞ն նշանակեր պարտութիւն: Երբ վստահութեամբ յանձնուեցաւ Աստուծոյ, անոնք գործիքներ դարձան իրեն համար՝ գործելու այս իրավիճակներուն մէջ եւ միջոցով (Հմ. 9-10):

Մեր աճած ըլլալը չի՞նշանակէր, որ մենք ամէն ինչ գիտենք: Ի հարկէ, տարիքի հետ մենք աւելի իմաստուն կը դառնանք, բայց՝ ի վերջոյ, մեր տկարութիւնները յաճախ կը բացայատեն, թէ որքա՞ն իրապէս անզօր ենք մենք: Մեր իսկական զօրութիւնը՝ Քրիստոսի մէջ է. «Որովհետեւ երբ տկար եմ՝ այն ատեն զօրաւոր եմ» (Հմ. 10): Իսկապէս «ածիլ» կը նշանակէ՝ գիտնալ, վստահիլ եւ հնազանդիլ այն զօրութեան, որ կու գայ, երբ կը գիտակցինք, որ Աստուծոյ օգնութեան կարիքը ունինք:

Աղօթք - Երկնաւոր Յա՛ր, շնորհակալ եմ Ձեզի, իմ օգնութիւնս եւ ուժս ըլլալուդ համար: Ամէն:

Կեանքի մէջ մեր ոիմագրաւած փորձութիւնները՝ կը ստիպէն մեզի՝ գիտակցելու մեր անօգնական ըլլալուն: Ուստի՝ կարեւոր է վստահիլ Աստուծոյ առաջնորդութեան:

Լեռներուն ծնելէն առաջ ... դարձ դար՝ դուն
Կտորած ես: [Սաղմ. 90. 2]

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՍԻՐՈՅ ԶԵՌՔԵՐՈՒՄ ՄԷՋ

Առողջական՝ այլ մէկ անյաջողութենէ ետք, վախցայ՝ անծանօթէն եւ անկառավարելիէն: Օր մը, երբ կը կարգային Ֆօրպզ (Forbes) ամսագիրի յօդուած մը, իմացայ որ գիտնականները ուսումնասիրեցին «Երկիր մոլորակին թաւալումին արագութեան» աճը եւ յայտարարեցի, որ մոլորակը «տատանուած է» եւ «աւելի արագ կը թաւալի»: Անոնք ըսին, որ «կրնանք պահանջել երբեւէ առաջին կաթիլ երկվայրկեանը՝ եւ պաշտօնափէս վերցնել համաշխարհային ժամանակէն»: Թէ եւ երկվայրկեան մը մեծ կորուստ մը չի թուլիր ըլլալ, բայց գիտնալ որ մոլորակին թաւալումը կրնայ փոխուիլ: ինձի համար մեծ խնդիր է: Նոյնիսկ աննշան անկայունութիւնը կրնայ ստիպել որ հաւատքս տատանուի: Արդարեւ, իմանալը, որ Աստուած կը կառավարէ, կ'օգնէ ինձի որ վստահիմ իրեն՝ անկախ անկէ, թէ որքան սարսափելի են մեր անյայտները կամ որքան ցնցող կը թուին ըլլալ մեր իրավիճակները:

Սաղմոս 90-ին մէջ՝ Մովսէս ըսաւ. «Լեռներուն ծնելէն առաջ՝ երկրին ու երկրագունդին ստեղծուելիէն առաջ՝ դարէ դար՝ դուն Աստուած ես» (Հմ. 2): Ընդունելով Աստուծոյ անսահմանափակ զօրութիւնը, վերահսկողութիւնը եւ իշխանութիւնը բոլոր ստեղծագործութեան վրայ՝ Մովսէս յայտարարեց, որ ժամանակը չի կրնար կաշկանդել Աստուծոյ (Հմ. 3-6):

Երբ մենք կը ձգտինք աւելի իմանալ Աստուծոյ եւ Անոր ստեղծած հրաշալի աշխարհին մասին, մենք կը բացցայայտենք, թէ ինչպէս Ան կը շարունակէ կատարելապէս կառավարել ժամանակին եւ այն ամէնը, ինչ որ ինչ ստեղծած է: Կարելի է Աստուծոյ վստահիլ՝ նաեւ մեր կեանքի ամէն անյայտ եւ նոր բացցայայտուած բան: Ամբողջ ստեղծագործութիւը ապահով կը մնայ Աստուծոյ սիրառատ ձեռքերուն մէջ:

Աղօթք - Ավտոփիսի Արարի՛ց, շնորհակալ եմ թու վստահելի ձեռքերուդ մէջ՝ կեանքս ամեն վայրկեան ապահովելուդ համար: Ամեն: Աստուած՝ կը վերահսկէ ժամանակին ու ամբողջ ստեղծագործութեան, կ'օգնէ քեզի իրեն վստահելու՝ երբ կը դիմագրաւէն անծանօթը: Կարեւորը՝ Աստուծոյ միրոյ ձեռքերուն մէջ մնալն է:

Ամէն ատեն ուրա՞խ եղեք: Անդադար աղօթեցէք: Ամէն բանի մէջ շնորհակալ եղեք, որովհետեւ ա'յս է Աստուծոյ կամքը ձեզի հանդէպ՝ Զրիստոս Յիսուսով: [Ա. Թես. 5. 16-18]

ԴՐԴՈՒԱԾ ԱՂՈԹԵԼՈՒ

Անգամ մը՝ գործընկերուէի մը ըսաւ ինծի, որ իր աղօթքի կեանքը բարելաւուած է մեր գործի տնօրէնին շնորհիւ: Տպաւորուած էի՝ մտածելով, որ մեր դժուար առաջնորդը բաժնեկցած է իր հետ քանի մը հոգեւոր խորհուրդներ եւ ազդեցութիւն ձգած է, թէ ինչպէս աղօթելու է: Մխալած էի՝ ձեւով մը: Գործընկերուէիս ու բարեկամուէի մը շարունակեցին բացատրել. «Ամէն անգամ, երբ կը տեսնեմ որ ան կու գայ, կը սկսիմ աղօթել»: Իր աղօթքի ժամանակը բարելաւուած էր, քանի որ ան աւելի շատ կ'աղօթէր անոր հետ իւրաքանչիւր զրոյցէ առաջ: Ան գիտէր, որ Աստուծոյ օգնութեան կարիքը ունի՝ իր տնօրէնին հետ իր դժուար աշխատանքային յարաբերութիւններուն մէջ, եւ ճիշդ այդ պատճառով աւելի շատ դիմեց անոր:

Դժուար ժամանակներու եւ փոխգործակցութեան ատեն աղօթելու իմ գործընկերուէիս վարժութիւն ըրածը՝ բան մըն է, մը ես որդեգրած եմ: Այդ նաեւ՝ Աստուածաշնչական վարժութիւն է, որ կը գտնուի Ա. Թեսաղոնիկեցիսին մէջ, երբ Պողոս կը յիշեցնէ Յիսուսի հաւատացողներուն՝ «անդադար աղօթել. ամէն բանի մէջ շնորհակալ ըլլալ» (15. 17-18): Ի՞նչ բանի որ հանդիպինք, աղօթքը՝ միշտ ալ լաւագոյն վարժութիւնն է: Մեզ կը պահէ կապուած Աստուծոյ հետ եւ կը հրաւիրէ Անոր Հոգին առաջնորդելու մեզ (Փաղ. 5. 16), ոչ թէ ապաւինելու մեր մարդկային հակումներուն: Այս՝ կ'օգնէ մեզի «խաղաղութիւն ունենալու իրարու հետ» (Ա. Թես. 5. 13), նոյնիսկ երբ կը դիմագրաւենք բախումներ:

Երբ Աստուած կ'օգնէ մեզի, մենք կընանք ուրախանալ իրմով, աղօթել ամէն բանի համար եւ յաճախ շնորհակալութիւն յայտնել: Այդ բաները կ'օգնեն մեզ՝ ապրելու աւելի մեծ ներդաշնակութեան մէջ՝ մեր քոյլերուն եւ եղբայրներուն հետ՝ Յիսուսով:

Աղօթք - Յա՛յր, կը խնդրեմ, օգնէ՛ ինծի որ յիշեմ, որ անդադար աղօթեմ, երբ կը ձգտիմ ներդաշնակ ապրելու ուրիշներու հետ: Ամէն:

**Մեր յարաբերութիւններուն համար՝ միշտ աղօթելու
ենք, որպէսզի օգնէ մեզի հետեւելու Աստուծոյ տուած
առաջնորդութեան՝ մեր մարդկային հակումներուն դէմ:**

Ո՞վ ՏԵՐ, մինչեւ Ե՞րբ. զիս ընդմի՞շտ պիտի մոռնաս: [Սաղմ. 13. 1]

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԻՄԱՍՏՈՒՆ ՆՊԱՏԱԿՆԵՐԸ

Միացեալ Թագավորութիւնը (United Kingdom)՝ լեցուն է պատմութեամբ: Ուր որ երթաս, կը տեսնես պատմական գործիչներու պատիւին յուշատախտակներ կամ ոգեկոչման վայրեր, ուր կարեւոր իրադարձութիւններ տեղի ունեցած են: Բայց այդպիսին նշաններն մէկը ցոյց կու տայ Բրիտանական զուարճութեան զգացումը: Անգլիոյ՝ Սէնդիչ (Sandwich) քաղաքին մէջ, ‘անկողին եւ նախաճաշ’ (bed and breakfast) տան մը գուրսը գտնուող օդամաշ յուշատախտակին վրայ գրուած է: «Այս տեղ, 5 Սեպտեմբեր 1782-ին, ո՛չինչ պատահած է»:

Երբեմն մեզի կը թուի, թէ մեր աղօթքներուն հետ կապուած ո՛չինչ կը կատարուի: Մենք կ'աղօթենք ու կ'աղօթենք մեր խնդրանքները բերելով մեր Հօրը՝ ակնկալութիւններով, որ Ան կը պատասխանէ՝ ճիշդ հիմա: Սաղմոսերգու Դաւիթ՝ նման յուսախաբութիւն արտայայտեց, երբ ան աղօթեց. «Ո՞վ Տէր, մինչեւ Ե՞րբ. զիս ընդմի՛շտ պիտի մոռնաս: Մինչեւ Ե՞րբ քու երեսդ ինձմէ պիտի ծածկես» (Սաղմ. 13. 1): Մենք դիւրութեամբ կրնանք կրկնել այդ նոյն միտքերը. Մինչեւ Ե՞րբ, Տէր, Ե՞րբ պիտի պատասխանես:

Սակայն՝ մեր Աստուածը ո՛չ միայն կատարեալ է իր իմաստութեամբ, այլեւ իր ժամանակներով: Դաւիթ կրցաւ ըսել. «Ես քու կարեկցութեանդ վստահեցայ, սիրոս քու փրկութեամբ պիտի խայտայ» (Հմ. 5): Ժողովող 3. 11-ը մեզի կը յիշեցնէ. «Ամէն ինչ գեղեցիկ ըրաւ ժամանակին»: «Գեղեցիկ» բառը կը նշանակէ «համապատասխան», «յարմար» կամ «հաճութեան աղբիւր»: Աստուած միշտ չէ, որ կը պատասխանէ մեր աղօթքներուն՝ երբ մենք կը ցանկանք, բայց Ան միշտ կ'իրականացնէ իր իմաստուն նպատակները: Մենք կրնանք համոզուիլ, որ երբ Ան կը պատասխանէ, այդ կ'ըլլայ ճիշդ, լաւ ու գեղեցիկ:

Աղօթք - Սիրող Աստուած, կը իննդեմ, օգնէ ինծի՝ որ սորվիմ համբերութեամբ աղօթքի մէջ ըլլամ՝ թեզի վստահելով: Ամեն: Երբեմն անդադար ու Յիսուսի անունով կ'աղօթենք. սակայն կը զգանք, որ գուցէ Աստուած կ'անտեսէ մեր ինդրանքները:

Սպասումի ժամանակ՝ դասեր կը սորվինք:

Վհա՛ առջեւդ դրի բացուած դուռ մը: [Յայտ. 3. 8]

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՑ ԴՈՆԵՐԸ

Մեծ քաղաքի մը մօտ գտնուող իմ նոր դպրոցիս՝ վարիչին խորհրդատուն, հայեացք մը նետեց իմ վրաս եւ դրաւ զիս Անգլերէն շարադրութեան՝ ամենացած կատարողական դասարանին մէջ: Ես նոր հասած էի ներքին քաղաքի իմ նախկին դպրոցէն՝ բացառիկ քննութեան արդիւնքներով, գերազանց նիշերով եւ նոյնիսկ Տնօրէնի Մրցանակով՝ իմ գրածներուս համար: Սակայն իմ նոր դպրոցի «լաւագոյն» գրելու դասարանի դուռը փակուեցաւ ինձի համար, երբ խորհրդատուն որոշեց, որ ես ճիշդ կամ պատրաստ չեմ:

Հին Ֆիլատելֆիայի եկեղեցին պիտի հասկնար նման կամայական անյաջողութիւններ: Փոքր ու խոնարհ եկեղեցի մը, իր քաղաքը տուժած էր երկրաշարժներէ վերջին քանի մը տարիներուն, որ տեւական վնասներ ձգած էր: Անոնք նաեւ դիմագրաւած էին սատանայական հակառակութիւն (Յայտ. 3. 9): Նման արհամարհուած եկեղեցի մը «քիչ զօրութիւն ունէր», ինչպէս նշեց յարութիւն առած Յիսուսը, բայց «ապահեցիր իմ խօսքս եւ չուրացար իմ անունս» (Հմ. 8): Ուստի Աստուած անոնց առջեւ դրաւ «բաց դուռ մը, որ ո՛չ մէկը կրնար գոցել» (Հմ. 8): Իսկապէս, «ա՞ն՝ որ կը բանայ ու ո՛չ մէկը կը գոցէ, եւ կը գոցէ ու ո՛չ մէկը կը բանայ» (Հմ. 7):

Այդ ճիշդ է նաեւ մեր ծառայութեան ջանքերուն համար: Որոշ դռներ չե՛ն բացուիր: Սակայն Աստուծոյ համար իմ գրածներովս՝ Ան իսկապէս դռներ բացած է՝ թոյլ տալով անոր միջոցով հասնելու համաշխարհային ունկնդիրներու անկախ խորհրդատուի մը փակ վերաբերմունքն: Փակ դռները նոյնպէս ձեզ ալ չեն կրնար խանգարել. «Ես եմ դուռը» ըստ Յիսուս (Յովհ. 10. 9): Եկէք մտնենք այն դռները, որոնք ինք կը բանայ եւ հետեւինք իրեն:

Աղօթք - Սիրելի Յա՛յր, երբ դռները փակո՛ւին իմ առջեւ, թող որ դառնա՛մ դէպի քեզ, ո՛վ Սուրբ Դուռ, եւ քալեմ այստեղ՝ ուր Դուս կ'ըսես որ քալեմ: Ամէն:

Աստուած մեր առջեւ ծառայութեան դռներ կը բանայ ու մեր կեանքերը կը ծաղկին՝ երբ պատարաստ ըլլանք մտնելու:

Հագե՛ք գութը, կարեկցութիւնը: [Կող. 3. 12]

ՅԻՍՈՒՍԻ ԿՕՇԻԿՆԵՐՈՎ ՔԱԼԵԼ

Ինչպէ՞ս կ'ըլլայ՝ քալել թագաւորական կօշիկներով: Անժէլա Գէլլին՝ (Ghgela Kelly) նաւահանգիստի աշախատաւորի եւ հիւանդապահուհիի մը աղջիկան՝ ծանօթ է այս: Ան եղած էր վերջին երկու տասնեակներուն ընթացքին՝ հանգուցեալ էլիզապէթ թագուհիի պաշտօնական հանդերձներուն պատասխանատուն: Անոր պարտականութիւններէն մէկն էր նաեւ՝ հագնիլ տարիքով յառաջացող թագուհիին նոր կօշիկները ու շրջիլ պալատին տարածքին մէջ: Այդ ընելու պատճառ մը կար. կարեկցութիւն՝ տարեց կնոջ հանդէպ, որմէ երբեմն կը պահանջուէր երկար ժամերով ոտքի կանգնիլ արարողութիւններու ժամանակ: Քանի որ անոնք ունէին նոյն ոտքի չափը, Գէլլին՝ կրցաւ խնայել թագուհին՝ որոշ անհանգստութենէ, անոր նոր կօշիկները հագած քալելով՝ աւելի հանգստաւէտ ընելու համար զանոնք:

Էլիզապէթ թագուհիի հանդէպ իր հոգատարութեան մէջ՝ Գէլլիի անձնական շփումը, ինծի կը ստիպէ՛ մտածել Կողոսայի (ներկայիս թուրքիոյ տարածաշրջանը գտնուող) մէջ եղող եկեղեցիին՝ Պօղոսի ըրած ջերմ խրախուսանքին մասին. «Որպէս Աստուծոյ ընտրեալներ՝ սուրբ ու սիրելի, հագէ՛ք գութը, կարեկցութիւնը, քաղցրութիւնը, խոնարհութիւնը, հեղութիւնը, համբերատարութիւնը» (Կող. 3. 12): Երբ մեր կեանքերը «շինուին Անոր վրայ» (2. 7), մենք կ'ըլլանք «Աստուծոյ ընտրեալներ՝ սուրբ եւ սիրելի» (3. 12): Ան կ'օգնէ մեզի հանելու մեր «Հին մարդը» եւ «Հագնիլ նորը» (Հմ. 9-10), ապրելով անոնց ինքնութիւնը, որոնք կը սիրեն ու կը ներեն ուրիշներու, քանի որ Աստուծած սիրած ու ներած է մեզի (Հմ. 13-14):

Մեր շուրջն են բոլոր անոնք, որոնք պէտք ունին՝ որ մենք «քալենք իրենց կօշիկներով» եւ կարեկցութիւն ցուցաբերենք անոնց՝ կեանքի առօրեայ մարտահրաւէրներուն մէջ:

Աղօթը - Տեր, շնորհակալութիւն՝ Ռու Ներումիդ եւ սիրոյդ համար: Օգև՛ինծի ստանալ զայս, ինչպէս նաեւ տալու ուրիշներուն: Ամեն: Աստուծած միշտ կը կարեկցի մեզի: Կրնանք այսօր ցոյց տալ իր սերը:

Ուրեմն հիմա դուք այլեւս օտարականներ ու պանդուխտներ չեք, հապա սուրբերուն քաղաքակիցները, եւ Կստուծոյ ընտանիքը: [Եփ. 2. 19]

ՈՂՋՈՒՆԷՇ ՕՏԱՐԱԿԱՆԸ

«Ամէն Բան Տիառուր իրական Զէ»-ին մէջ, Տէնյըլ Նայէրի (Danile Nayeri) կը նկարագրէ իր սարսափելի փախուստը գաղթակայանի հալածանքէն՝ մօր եւ քրոջ հետ, դէպի Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու անվտանգութիւնը: Անձանօթ տարեց զոյգ մը համաձայնեցաւ հովանաւորել զիրենք: Տարիներ ետք Տէնյըլ տակաւին չէր կրնար յաղթահարել այդ դառն փորձառութեան: Ան կը գրէ. «Կրնա՞ս հաւատալ: Կոյրօրէն՝ անոնք ըրին այդ քանը: Անոնք մեզ երբէ՛ք չէին հանդիպած: Եւ եթէ պարզութէր որ մենք չարագործներ ենք, անոնք պէտք էր մեծ գին ալ վճարէին: Այդ գրեթէ նոյնքան խիզախ, բարի եւ անխոհեմ էր, որքան ես կրնամ մտածել ուեւ մէկուն համար»:

Սակայն, Աստուած կը ցանկայ, որ մենք նման մակարդակի մտահոգութիւն ունենանք ուրիշներու համար: Ան իսրայէլին պատուիրեց. «Սիրէ՛ զայն քեզի պէս, որովհետեւ դուք ալ եղիպտոսի երկրին մէջ պանդուխատ էիք» (Ղեւ. 19.34): Ան կը յիշեցնէ Յիսուսի հաւատացող հեթանոսներուն, որոնք մեզմէ շատերն են, որ ժամանակ մը մենք ալ «առանց Քրիստոսի էինք, ... օտարացած խոստումին ուխտերէն. ո՛չ յոյս ունէինք, ո՛չ ալ Աստուած՝ աշխարհի մէջ» (Եփ. 2. 12): Այսպէս, Ան կը պատուիրէ մեր բոլորին նախկին օտարերկրացիներուն՝ թէ Հրեայ եւ թէ Հեթանոս, «Հիւրասիրութիւն ցուցաբերել օտարներուն» (Եթ. 13. 2):

Տէնյըլ, որ այժմ մեծցած՝ եւ ունի իր ընտանիքը, կը գովաբանէ ձիմ եւ ձին Տօւընները (Jim and Jean Dawson), «որոնք այնքան Քրիստոնեայ էին, որ թոյլ տուին փախստական ընտանիքին ապրելու իրենց հետ, մինչեւ որ կարենային տո՛ւն մը գտնել»:

Աստուած կ'ողջունէ անձանօթին եւ կը յորդերէ, որ մե՛նք ալ նոյնպէս ողջունենք անոնց:

Աղօթք - Տեր Յիսուս, ցոյց տո՛ւր իսծի այն անձանօթին, որուն կ'ուզես որ սիրեմ: Ամէն:

Մեր շուրջ միշտ կան ու պիտի ըլլան օտարականներ. ուստի պատրա՞ստ ըլլանք՝ ընդունելու ու ողջունելու զանոնք՝ Աստուծոյ տուած պատուերին համաձայն:

Երկուքը մեկն լաւ է, .. քանի որ եթե իյնան, մեկը ընկերակիցը կը վերցնէ: [Ժող. 4. 9-10]

ԱՒԵԼԻ ԼԱՒ Է՝ ՄԻԱՍԻՆ

Սօրէն Սօլգէյրը (*Soren Solkaer*) տարիներ անցուցած՝ է լուսանկարելով աստղերը եւ անոնց շունչ կտրող՝ տեսարանը. մըմոռումը, ուր հարիւր հազարաւոր աստղահոյլեր կը շարժին երկինքին վրայ՝ հեղուկային շարժումով: Այս հրաշքը դիտելը նման է նստելու կազմակերպուած, պտտուող ալիքի կամ զանգուածային, մուգ վրձինի հարուածներու պաստարի մը տակ, որ կը հոսի գեղացուցական նախշերու մէջ: Տանիմարքայի մէջ՝ անոնք կը կոչեն այս աստղահոյլերու փորձառութիւնը «Սեւ Արեւ», որ նաեւ Սօլգէյրի լուսանկարներու հիանալի գիրքին խորագիրն է: Ամենէն ուշագրաւը այն է, թէ ինչպէս աստղահոյլերը բնազդաբար կը հետեւին իրենց մօտակայ ուղեկիցին թռչելով այնքան մօտ, որ եթէ մէկը քիչ մը աւելի մօտենայ, անոնք զանգուածային աղէտի կ'ենթարկուին: Սակայն, աստղահոյլերը կը գործածեն մըմոռացում զիրար պաշտպանելու համար: Երբ բազէ մը իջնէ, այս փոքրիկ արարածները կը մտնեն ամուր ձեւաւորումի եւ կը շարժին միասին՝ ետ մղելով գիշատիչին, որ հեշտութեամբ կրնայ խլել զիրենք, եթէ անոնք մինակ ըլլան:

Մենք աւելի լաւ ենք միասին, քան թէ առանձին: Ժողովողը կ'ըսէ. «Երկուքը մէկէն լաւ է, քանի որ եթէ իյնան, մէկը ընկերակիցը կը վերցնէ: Նաեւ եթէ երկու անձ միասին պառկին կը տաքնան» (4. 9-11: Առանձին, մենք մեկուսացուած եւ հեշտ զոհ ենք: Մենք անպաշտպանելի ենք՝ առանց ուրիշներու սփոփանքին եւ պաշտպանութեան:

Բայց ուղեկիցներու հետ մենք օգնութիւն կու տանք եւ կը ստանանք: «Թէեւ մէկը կրնայ յաղթել», Ժողովողը կ'ըսէ. «Եթէ մէկը իրեն յաղթէ, երկուքը կրնան անոր ընդիմանալ. Երեքպատիկ դերձանը դիւրաւ չի փրթիր» (Հմ. 12): Մենք միասին աւելի լաւ ենք, քանի որ Աստուած կ'առաջնորդէ մեզ:

Աղօթք - Սիրելի Յա՛յր, կը ինսդրեմ, օգնէ՛ ինծի որ ըլլամ համայնքին մէջ եւ տարածե՛մ քու սէրդ: Ամէն:
Երբ մեկուսանանք՝ աւելի խոցելի կը դառնանք. ուստի աւելի լաւ է՝ մտերմանալ ուրիշներու հետ:

Ան ամեն բանէ առաջ է, ու անո՞վ ամեն բան
հաստատ կը կենայ: [Կող. 1. 17]

ՈՉ ԲԱԽՏ, ԱՇԼ ՔՐԻՍՏՈՍ

Բացայայտէ (Discover) ամսագիրը կ'առաջարկէ, որ
տիեզերքին մէջ կա՞ն մօտ 700 հնգիլիոն (7 եւ 20 գէրոներ)
մոլորակներ, բայց միայն մէկը նման է երկիր մոլորակին:
Աստղաֆիզիկոս՝ Էրիկ Զաքրիսոն (Erik Zackrisson) ըսաւ թէ
մոլորակի համար կեանքը պահպանելու պահանջքներէն մէկը
«Ուկեհեր» (Goldilocks) գոտիի ուղեծիրին մէջ մնալ է, ուր
ջերմաստիճանը ճիշդ է եւ ջուրը կընայ գոյութիւն ունենալ: 700
հնգիլիոն մոլորակներէն՝ Երկիր մոլորակը՝ կարծես այն միակ
մոլորակն է, ուր պայմանները ճիշդ են: Զագրիսոն եղրակացուց,
որ Երկիր մոլորակին՝ ինչ որ կերպ «բաւարար բախտաւոր ձեռք
տրուած է»:

Պողոս վստահեցուց Կողոսայի հաւատացեալներուն, որ
տիեզերքը գոյութիւն ունի՝ ո՛չ թէ բախտի բերումով, այլ՝
թիսուսի աշխատանքին չնորհիւ: Առաքեալը Քրիստոսը կը
ներկայացնէ որպէս աշխարհի Արարիչը. «Որովհետեւ անով՝
ստեղծուեցաւ ամէն բան» (Կող. 1. 16): Թիսուս՝ ո՛չ թէ միայն
աշխարհի հզօր Արարիչն է, այլեւ Պողոս կըսէ, որ «Անով ամէն
բան հաստատ կը մնայ» (Հմ. 17), աշխարհ մը, որ ո՛չ շատ տաք՝
ո՛չ շատ ցուրտ է, այլ ճիշդ է՝ մարդկային գոյութիւն համար: Այն ինչ որ թիսուս ստեղծեց, Ան կը հաստատէ իր կատարեալ
իմաստութեամբ եւ անվերջ գորութեամբ:

Երբ մենք կը մասնակցինք եւ կը վայելենք ստեղծա-
գործութեան գեղեցկութիւնը, եկէ՛ք ընտրենք ո՛չ մատնանշել
բախտի պատահական գործունէութիւնը, այլ նպատակասլաց,
ինքնիշխան, հզօր եւ սիրող Մէկը, որ «Աստուածութեան ամբողջ
լիութիւնը կը բնակի անոր մէջ» (Հմ. 19):

**Աղօթք - Սիրելի Յիսուս, շնորհակալ եմ շնորհքով եւ
նպատակառուղուած ստեղծելուդ եւ պահպանելուդ համար՝ քու
ստեղծագործութիւնդ: Ամէն:**
**Յիսուս կը վերահսկէ աշխարհի ու մեր վրայ, հետեւաբա՛ր մենք
կախեալ ենք իրմէ եւ ո՛չ ուրիշ որեւէ բանէ:**

Ես պառկեցայ ու քնացայ. արթնցայ, քանի
Տերը ինծի նեցուկ եղաւ: [Սաղմ. 3. 5]

ԱՆՌԻՇ ՔՈՒՆ

Վատ յիշատակները եւ մեղագրական հաղորդագրութիւնները՝ Հեղեղեցին Սալի (Sal) միտքը: Քունը փախցուց, քանի որ վախ լեցուեցաւ սիրտին մէջ, իսկ քրտինքը ծածկեց իր մարմինը: Այդ՝ իր մկրտութեան նախորդող գիշերն էր ու չկրցաւ կասեցնել մութ մտքերու յարձակումները: Սալ փրկութիւն ստացած էր Տէր Յիսուսով եւ գիտէր, որ իր մեղքերը ներուած էին, բայց հոգեւոր պայքարը շարունակուեցաւ: Ճիշդ այդ պահուն իր՝ կինը բռնեց իր ձեռքը եւ աղօթեց իրեն համար: Փիչ ետք խաղաղութիւնը փոխարինեց՝ Սալի սիրտին վախը: Ան ոտքի ելաւ եւ գրեց այն խօսքերը, որոնք կը բաժնեկցէր նախ քան մկրտուիլը, բան մը որ ան չէ՞ր կրցած ընել: Անկէ ետք ան քաղցր քուն մը քաշեց:

Դաւիթ Թագաւոր ալ գիտէր, թէ ինչպիսի անհանգիստ գիշեր էր: Փախչելով՝ իր որդի Արիսողոմէն, որ կը ցանկար գողնալ իր գահը, (Բ. Թագ. 15-17), ան գիտէր, որ «բիւրաւոր ժողովուրդներ զինք պաշարած էին» (Սաղմ. 3. 6): Դաւիթ հառաչեց ըսելով. «Ինծի դէմ կանգնողները բազմաթիւ են» (Հմ. 1): Թէեւ վախն ու կասկածը կրնային յաղթել, բայց ան կանչեց Աստուծոյ՝ իր «վահանին» (Հմ. 3): Աւելի ուշ ան հասկցաւ, որ կրնայ «պառկիլ ու քնանալ …, քանի Տէրը իրեն նեցուկ եղաւ» (Հմ. 5):

Երբ վախեր եւ գծուարութիւններ կը գրաւեն մեր միտքը, եւ հանգիստը կը փոխարինուի անհանգստութեամբ, յոյսը կը յայտնուի, երբ մենք կ'աղօթենք Աստուծոյ: Թէեւ մենք կրնանք չգգալ անմիջապէս քաղցր քուն քաշելու փորձառութիւնը, ինչպէս Սալ եւ Դաւիթ ունեցան, «խաղաղութիւնով մենք կրնանք պառկիլ … եւ ապահովութեամբ բնակիլ» (4. 8): Որովհետեւ Աստուծած մեզի հետ է եւ Ան կ'ըլլայ մեր հանգիստը:

Աղօթք - Սիրելի Աստուած, շնորհակալ եւ Զեզի՝ յոյս եւ խաղաղութիւն տալուդ համար, երբ ես կը բարձրացնե՛մ աղօթքներս Զեզի: Ամեն:

Մեր սիրտն ու միտքը կրնայ ծանրաբեռնուած ըլլալ շատ բաներով, սակայն կարելի է այդ բոլորը մեր աղօթքներով տանիլ Աստուծոյ:

Յիսուս կանգ առնելով՝ հրամայեց որ
իրեն բերեն զայն: [Դուկ. 18. 40]

ԵՐԲ ՅԻՍՈՒՄ ԿԱՆԳ ԱՌՆԷ

Օրեր շարունակ՝ հիւանդ կատուն կու լար՝ շփոթած ու կգած իմ աշխատավայրիս մօտ գտնուող տուփի մը մէջ: Փողոցը լքուած փոքր կատուն՝ աննկատ մնաց շատերու կողմէ, որոնք կ'անցնէին անոր մօտէն, մինչեւ որ եկաւ ձուն (Jnt): Փողոց մաքրողը՝ տարաւ խեղճ կենդանին իր տունը, ուր ան ունէր երկու շնիկներ, որոնք նոյնպէս նախապէս թափառական էին:

«Ես կը խնամեմ զանոնք, քանի որ անոնք այնպիսի արարածներ են, որոնց ո՞չ մէկը կը նկատէ» ըսաւ ձուն: «Ես ինքզինքս կը տեսնեմ անոնց մէջ: Փողոց մաքրողին, ի վերջոյ, ո՞չ մէկը կը նկատէ»:

Երբ Յիսուս կը քալէր դէպի երիքով՝ երուսաղէմ երթալու իր ճամբուն վրայ, կոյր մարդ մը նստած էր ճանապարհին՝ մուրալու համար: Ան նոյնպէս ինքզինք աննկատ կը զգար: Եւ յատկապէս այդ օր, երբ ամբոխը կ'անցնէր եւ բոլորին հայեացքը կեղրոնացած էր Քրիստոսի վրայ, ո՞չ մէկը կանգ կ'առնէր օգնելու մուրացկանին:

Ո՞չ մէկը, բացի Յիսուսէն: Թէեւ աղմկոտ ամբոխին մէջ էր, Ան լսեց մոռցուած մարդուն աղաղակը: Յիսուս հարցուց. «Ի՞նչ կ'ուզես՝ որ ընեմ քեզի», եւ ստացաւ սրտագին պատասխան մը: «Տէ՛ր, թող աչքերս բացուին» (Ղուկ. 18. 41-42):

Արդեօք մենք երբեմն աննկատ կը զգանք մենք մեզ: Արդեօք մեր լացը՝ կը խեղթուի այն մարդոց կողմէ, որոնք մեզմէ աւելի կարեւոր կը թուին: Մեր Փրկիչը կը նկատէ անոնց, որոնք աշխարհը չէ հետաքրքուած նկատելու: Դիմենք իրեն օգնութեան համար: Մինչ ուրիշներ կընան անցնիլ մեր կողքով, Ան կա՞նգ կ'առնէ մեզի համար:

Աղօթք - Սիրելի Յիսուս, շնորհակալ եմ որ կը լսես ինծի՝ երբ կը կանչեմ: Ինչպէս որ կոյր մարդը ստացաւ տեսողութիւն, օգնէ՛ որ ես ալ թեզի հետեւիմ գովարանելով թեզ: Ամէն:

Եթէ մարդիկ չեն տեսներ մեզ, Յիսուս կը տեսնէ ու մեր կեանքը կը փոխուի: Նետեւաբար մենք ալ ուշադրութիւն դարձնենք մեր շուրջ եղողներուն՝ նկատելով զանոնք:

իսկոյն մանուկին հայրը աղաղակեց եւ
արցունքով ըստ առաջին առաջին օգնել՝ իմ
անհաւատութեանս: [Մարկ. 9. 23]

«ՕԳՆԵՇ ԻՄ ԱՆԴԱՎԱՏՈՒԹԵԱՆՍ»

«Ո՞ւր է հաւատքս: Նոյնիսկ խորքին մէջ՝ ճիշդ հոն՝ ոչինչ
կայ, բացի դատարկութենէ եւ խաւարէ: ... Եթէ Աստուած
կայ, կը խնդրեմ ներէ ինձի»:

Այս խօսքերուն հեղինակը՝ կրնայ ապշեցնել քեզ. Մայր
Թերեզան (Mother Teresa): Մի բուած եւ ծանօթ՝ որպէս
Հնդկաստանի՝ Կալկադա քաղաքի անխոնջ ծառայ, Մայր
Թերեզան հինգ տասնեակներ շարունակ՝ յուսահա՛տ պատերազմ
մղեց իր հաւատքինի համար: 1997 թուականին իր մահին ետք,
այդ պայքարը բացայտուեցաւ, երբ անոր օրատետրէն՝ որոշ
հատուածներ տպագրուեցան «Եկո՛ւր՝ Եղիիր իմ Լոյսս» գրքին մէջ:

Ի՞նչ կ'ընենք մենք Աստուածոյ բացակայութեան համար մեր
ունեցած կասկածներուն կամ զգացումներուն հետ: Այդ պահերը
կրնան աւելի շատ տանջել որոշ հաւատացեալներու, քան
միւսներուն: Բայց Յիսուսի շատ հաւատարիմ հաւատացեալներ,
կրնան իրենց կեանքէն որոշ ժամանակ մը զգալ նման
կասկածներու պահեր կամ եղանակներ:

Ես շնորհակալ եմ, որ Սուրբ Գիրքը մեզի տուած է գեղեցիկ,
տարաբանական աղօթք մը, որ կ'արտայայտէ՝ թէ՛ հաւատք
եւ թէ՛ անոր բացակայութիւնը: Մարկոս 9-ին մէջ Յիսուս կը
հանդիպի հօր մը, որու որդին մանկութենէն ի վեր գեւային
տանջանքներու ենթարկուած էր (Հմ. 21): Երբ Յիսուս ըստ, որ
մարդ պէտք է հաւատք ունենայ, որովհետո «ամէն բան կարելի
է անոր որ կը հաւատայ» (Հմ. 22), մարդը պատասխանեց. «Կը
հաւատամ, Տէ՛ր. օգնէ՛ իմ անհաւատառութեանս» (Հմ. 23):

Այս ազնիւ, սրտառուչ խնդրանքը կը հրաւիրէ մեզմէ անոնք,
որոնք կը պայքարին կասկածի դէմ՝ որ Աստուածոյ վստահին՝ որ
կարող է ամրապնդել մեր հաւատքը եւ ամուր բռնել մեզ, երբ
կ'անցնինք ամենախոր եւ ամենամութ հովիտներուն մէջէն:

Աղօթք - Յայ՛ր, երբեմն կը կասկածիմ: Կը ինսրեմ՝ օգնել՝ ինծի, երբ
կը պայքարիմ՝ թու ներկայութիւն զգալու համար: Ամեն:
**Երբեմն կը պայքարինք մեր հոգեւոր ճանապարհորդութեան
մէջ, սակայն կարելի է Աստուածոյ եւ իր խօսքին երթալ՝
յաղթահարելու համար այդ մութ պահերուն:**

Սուրբ Եղիշ ինծի քանի որ ես՝ Տերս
սուրբ Եմ: [ՂԵԼ. 20. 26]

ՆՈՐՅԱԿԱ ՂԵՒՏԱՑԻՈՑ

Կիւթը՝ Ղեւտացւոց գիրքն էր, եւ ես խոստովանութիւն
մը ունէի. «Ես շատ մասեր չեմ կարդացած», ըսի
Աստուածաշունչի սերտողութեան խումբին: «Ես այլեւս չեմ
կարդար մաշկային հիւանդութիւններու մասին»:

Այն ատեն, ընկերու Տէյվը (Dave) ըսաւ. «Ես գիտեմ տղայ
մը, որ հաւատաց Յիսուսի այդ հատուածին պատճառով»: Ապա՝ բացատրեց, որ իր բժիշկ ընկերը՝ անաստուած էր: Ան
որոշեց, որ նախքան Աստուածաշունչը ամբողջութեամբ
մերժէ, աւելի լաւ է որ կարդայ զայն: Ղեւտացւոց գիրքին
մաշկային հիւանդութիւններու բաժինը հիացուց գինք: Այդ
կը պարունակէր զարմանալի մանրամասնութիւններ վարակիչ
եւ ոչ վարակիչ վէրքերու մասին (13. 1-46), եւ ինչպէս կարելի
է բուժել զանոնք (14. 8-9): Ան գիտէր, որ այսքանը՝ կը
գերազանցէր այդ օրուայ բժշկական գիտելիքները, սակայն
հոն էր գիրքին մէջ: Ոչ մէկ կերպով՝ Մովսէս կրնար իմանալ
այդ ամէնը, խորհեցաւ ան: Բժիշկը սկսաւ մտածել, որ Մովսէս
իսկապէս ստացած ըլլալու էր իր տեղեկութիւնները՝ Աստուծմէ:
Ի վերջոյ, ան հաւատաց Յիսուսի:

Եթէ Աստուածաշունչի որոշ հատուածներ քեզ կը
ձանձրացնեն, ապա ես քեզի հետ եմ: Բայց այն ամէնը, ինչ
որ կ'ըսէ, կա՞ն մէկ պատճառով. Ղեւտացւոց գիրքը գրուած
է, որպէսզի հսրայէլացիները իմանան, թէ ինչպէ՞ս ապրելու
են Աստուծոյ համար եւ իր հետ: Մինչ մենք աւելի կը
սորվինք Աստուծոյ եւ իր ժողովուրդին միջեւ եղած այդ
փոխյարաբերութեան մասին, մենք կը սորվինք՝ Աստուծոյ մասին:

«Ամբողջ գիրքը աստուածաշունչ է, եւ օգտակար՝
սորվեցնելու, կշտամբելու, ուղղելու եւ արդարութեան մէջ
կրթելու համար». գրած է Պողոս առաքեալ (Բ. Տիմ. 3. 16): Եկէք
շարունակենք կարդալ: Նոյնիսկ Ղեւտացւոց գիրքը:

Աղօթք - Յայ՛ր, սորվեցուր ինծի՝ գևահատել Աստուածաշունչը:
Թո՛ղ ամէն մէկ հասուած իսօսի ինծի հետ: Ամէն
Աստուածաշունչի կարգ մը հասուածներ կրնան ծանծրացուցիչ
թուիլ, սակայն մենք կրնանք ընդունիլ անոնց արժեքը:

Իմս են անտառին բոլոր գազանները: [Սաղմ. 50. 10]

ՍԵՓԱԿԱՆԱՏԷ՞Ր ԹԷՇ ՄԱՏԱԿԱՐԱՌ

«Ես տէ՛ր եմ, թէ՛ մատակարար»: Մի քանի միլիարդ տոլյար արժող ընկերութեան մը Գործադիր Տնօրէնը ուղղեց ի՞նքն իրեն այս հարցումը, երբ ան կշուադատեց, թէ ի՞նչ է լաւագոյնը իր ընտանիքին համար: Անհանգիստ ըլլալով հսկայական հարստութեան հետ կապուած փորձութիւնները, ան չուզեց ծանրաբեռնել իր ժառանգորդները այդ մարտահրաւերով: Ուստի՛, ան հրաժարեցաւ իր ընկերութեան սեփականատիրութենէն եւ դրաւ քուէ արակող բաժնետոմսերուն հարիւր տոկոս վարկի հաշիւի մէջ: Գիտակցելով թէ իր ամբողջ ունեցածը՝ կը պատկանի Աստուծոյ, որոշե՛ց արտքնել իր ընտանիքին վաստկելու իրենց ապրուստը՝ աշխատանքի դիմաց, միաժամանակ օգտագործելով ապագայ շահերը՝ տրամադրել քրիտանէական ծառայութեան:

Սաղմոս 50. 10-ին մէջ՝ Աստուած կ'ըսէ իր ժողովուրդին. «Իմս են անտառին բոլոր գազանները եւ հազարաւոր լեռներուն անասունները»: Որպէս ամէն բանի Արարիչ, Աստուած մեզի ոչի՞նչ պարտական է եւ մեզմէ ոչի՞նչ պէտք ունի: «Քու տունէդ զուարակ չեմ առներ, ո՛չ ալ քու փարախէդ՝ նոխազներ» (Հմ. 9): Ան՝ առատաձեռնօրէն կ'ապահովէ այս ամէնը, ի՞նչ որ մենք ունինք եւ կ'օգտագործենք, ինչպէս նաեւ ապրուստ վաստկելու ուժ եւ կարաղութիւն: Քանի որ Ան, ինչպէս որ ցոյց կու տայ մեզի Սաղմոսը, արժանի է մեր սրտագին փառաբանութեան:

Աստուած ամէն բանի տէրն է: Բայց իր բարութեան պատճառով՝ նոյնիսկ նախընտրեց տալ ինքզինք՝ մտնելու համար յարաբարութեան մէջ՝ ոեւէ մէկու մը հետ, որ կը դիմէ իրեն: Յիսուս «Եկաւ ո՛չ թէ սպասարկութիւն ընդունելու, հապա՝ սպասարկելու եւ իր անձը իբր փրկանք տալու շատերուն համար» (Մակ. 10. 45): Երբ մենք կը գնահատենք Տուղղը՝ քան պարգևեները եւ կը ծառայենք Անոր, անոնց միջոցով՝ մենք օրհնուած կ'ըլլանք յաւիտենապէս՝ ուրախանալու իրմով:

Աղօթք - Յաւատարիմ Վրարի՛չ, ամեն բան Դո՛ւն ստեղծեցիր:

Օգևէ՛ ինծի ապրելու կեանքս՝ որպէս նուէր Քեզի: Ամեն ի՞նչ տուած է Աստուած մեզի, որու համար մենք երախտապարտ ենք: Ինչպէս կրնանք՝ մեր ունեցածներով ծառայել իրեն:

Երբ անոնք կենային եւ իրենց թեւերը իշեցնեին, իրենց գլուխին վրայ եղող հաստատութենեն ձայն մը կու գար: [Եզ. 1. 25]

ԽՕՍԻԼ ԱՅՆՊԷՇ ԻՆՉՊԷՇ ԱՍՏՈՒԱԾ Կ'ՕԳՆԵ

Սովորաբար թիթեռնիկները կարելի չէ՝ համարել բարձր ձայներ հանող արարածներ. ի վերջոյ, մէկ Միապետութեան մը պատկանող թիթեռնիկներու թեւերուն թափահարումը՝ գործնականին մէջ չսուլիր: Բայց Մէքսիկայի խիտ անտառներուն մէջ, ուր անոնցմէ շատերը կը սկսին իրենց կարճ կեանքը, անոնց հաւաքական թափահարումներուն ձայնը, զարմանալիօրէն՝ բարձր է: Երբ միլիոնաւոր Միապետութիւններու թիթեռնիկներ իրենց թեւերը միաժամանակ կը թափահարեն, կը հնչէ՝ որպէս հզօր ջրվէժ:

Նոյն նկարագրութիւր կը տրուի, երբ Եղեկիէլի տեսիլքին մէջ՝ չորս տարբեր թեւաւոր արարածներ կը յայտնուին: Թէեւ թիթեռնիկներուն թիւէն քիչ են անոնք, մարդարէն կը նմանցնէ անոնց թեւերուն թափահարումը՝ «յորդառաւա ջուրերու աղմուկին» (Եզ. 1. 24): Երբ արարածները կանդ առին եւ իջեցուցին իրենց թեւերը, Եղեկիէլ լսեց Աստուծոյ ձայնը. կը կանչէր զինք «որ հաղորդէ անոնց (Խարայելացիներուն) իր խօսքերը» (2. 7):

Եղեկիէլ, Հին Կտակարանի միւս մարդարէններուն նման, յանձնարարուած էր յայտնելու ճշմարտութիւնը՝ Աստուծոյ ժողովուրդին: Այսօր Աստուած կը խնդրէ մեզմէ՝ բաժնեկցիլ մեր շուրջիններուն հետ, մեր կեանքերուն մէջ իր ըրած բոլոր բարի գործերուն ճշմարտութիւնը (Ա. Պետ. 3. 15): Երբեմն մեզմէ ուղղակի պիտի խնդրուի՝ բաժնեկցիլ այդ, այնքան «բարձր», որքան որ է ջրվէժին ձայնը: Այլ ժամանակներուն՝ հրաւէրը կրնայ աւելի նման ըլլալ շշուկի. օրինակ՝ չըսուած կարիք մը տեսնելը: Անկախ անկէ, թէ Աստուծոյ սէրը ուրիշներու հետ բաժնեկցելու հրաւէրը այնքան՝ բարձր է, որքան մէկ միլիոն թիթեռնիկներ կամ ալ լուռ՝ ինչպէս միայն մէկը, մենք պէտք է լսենք, ինչպէս Եղեկիէլ ականջները սեղմած էր լսելու համար, թէ Աստուած ի՞նչ կ'ուզէ, որ մենք լսենք:

Աղօթք - Հայր, շնորհակալ եմ՝ որ հրաւիրեցիր զիս՝ բաժնեկցելու ըու մասիդ: Ամէն

Ո՞վ կը հրաւիրէ մեզ՝ խօսելու իրենց կեանքին մէջ, թեւ մեղմ ձայնով: Եթէ կը լսենք այդ հրաւերը, ի՞նչ պիտի ընենք:

Սրտեն կ'ելլեն չար մտածումները ... ասո՞նք են որ
կը պղծեն մարդը: [Մատթ. 15. 19-20]

ՍԻՐՏ ՄԸ՝ ՅԻՍՈՒՍԻ ՀԱՄԱՐ

Ես ինձի ըսի. «Այնքան ատեն որ բերանդ փա՛կ կը պահես,
սխալ բան մը չես ըներ»: Արտաքնապէս՝ ես կը զսպէի
իմ զայրոյթս՝ գործընկերուհիի մը հանդէպ Անոր ըսածները
սխալ մեկնաբանելէ ետք: Քանի որ մենք ամէն օր պէտք
էր տեսնէինք զիրար՝ որոշեցի սահմանափակել շփումս իր
հետ՝ միայն անհրաժեշտ պարագաներուն (պատասխանելով՝
լուռ վերաբերմունքով): Ինչպէ՞ս կրնայ լուռ պահուածքը՝
սխալ ըլլալ:

Յիսուս ըսաւ, որ մեղքը կը սկսի սիրտէն (Մատթ. 15.
18-20): Լոռութիւնս՝ կրնար խարել մարդոց՝ մտածելով, որ
ամէն ինչ լա՛է, բայց այդ չէ՛ր խարէր Աստուծոյ: Ան գիտէր,
որ ես կը թաքցնէի զայրոյթով լեցուն սիրտ մը: Ես նման
էի Փարիսեցիներուն, որոնք կը պատուէին Աստուծած՝ իրենց
շրթունքներով, բայց անոնց սիրտերը հեռու էին իրմէ (Հմ.
8): Թէեւ արտաքին տեսքս ցոյց չէր տար իմ զգացումներս,
դառնութիւնը կը բորբոքէր իմ ներսիդիմ: Ուրախութիւն ու
մտերմութիւնը, որ ես միշտ կը զգայի՛ իմ երկնաւոր Հօրս
հետ, անհետացած էին: Մեղքը սնուցելը եւ թաքցնելը՝ այդ
բանը կ'ընէր:

Աստուծոյ ողորմութեամբ, պատմեցի գործընկերոջս՝ թէ
ի՞նչ կը զգամ եւ ներողութիւն խնդրեցի: Ան սիրով ներեց
ինձի եւ ի վերջոյ, մենք դարձանք լաւ ընկերներ: Յիսուս կ'ըսէ.
«Սրտէն կ'ելլեն չար զգացումները» (Հմ. 19): Մեր սիրտի վիճակը
կարեւոր է, քանի որ այնտեղ բնակող չարը՝ կրնայ լեցնել մեր
կեանքը: Մեր՝ թէ՛ արտաքինը եւ թէ՛ ներքինը կարեւոր է:

Աղօթք - Սիրող Աստուած, կը խնդրեմ, Ներէ ինծի՝ այն մեղքերուն
համար որով կը սևուցանեմ սիրտս: Կ'ուզեմ՝ որ սիրտս հաճելի
ըլլայ՝ թու աչքերուդ: Կը խնդրե՛մ՝ օգնէ ինծի որ փոխուիմ: Ամէն:
Յիսուս ըսաւ, որ մեր սիրտերուն մեջ եղած մեղքը կը պղծէ մեզ:
Ի՞նչ մտքեր կրնան պղծել քեզ: Ինչպէ՞ս կրնաս աղօթել այս
հարցին մասին:

Որպեսզի Զրիստոս քնակի ձեր սիրտերուն մեջ: [Եփ. 3. 17]

ՅԻՍՈՒՄ ԿԸ ԲՆԱԿԻ ՆԵՐՍԸ

Եթբ Միացեալ նահանգներու արեւմուտքին գտնուող իմ նահանգս ձիւնամրրիկով բռնուեցաւ, այրի մայրս համաձայնեցաւ մնալ ընտանիքիս հետ՝ փոթորիկէն հեռու մնալու համար: Ձիւնամրրիկէն ետք, սակայն, ան ա՛լ չվերադարձաւ իր տունը: Ան մեր տունը փոխադրուեցաւ, իր կեանքի մնացեալ տարիները՝ բնակելու մեր մօտ: Անոր ներկայութիւնը՝ շատ դրական առումներով՝ փոխեց մեր ընտանիքը: Ան ամէն օր տրամադրելի էր՝ իմաստութիւն եւ խորհուրդներ տալու ընտանիքի անդամներուն եւ պատմելու մեր նախնիներուն պատմութիւնները: Ինք եւ ամուսինս դարձան լաւագոյն ընկերներ՝ բաժնեկցելով նոյն զուարծութեան զգացումը եւ մարզանքի հանդէպ իրենց ունեցած սէրը: Այլեւ՝ ան այցելու չէ՛ր, այլ մշտական եւ կենսական բնակիչ էր՝ ընդմիշտ փոխելով մեր սիրտերը՝ նոյնիսկ Աստուած զինք տուն կանչելէ ետք:

Այս փորձառութիւնը կը յիշեցնէ ինծի՝ Յովհաննէսի նկարագրութիւնը Յիսուսի մասին, որ Ան «մեր մէջ բնակեցաւ» (Յովհ. 1. 14): Այդ համոզիչ նկարագրութիւն է, քանի որ բնագիր Յունարէն բնակիլ բառը, կը նշանակէ «վրան լարել»: Ուրիշ թարգմանութիւն մը կ'ըսէ: Ան «իր տունը ըրաւ մեր մէջ»:

Հաւատքով մենք նաեւ կ'ընդունինք Յիսուսի՝ որպէս մէկը, որ կը բնակի մեր սիրտերուն մէջ: Ինչպէս Պողոս գրեց. «Ուստի կը ծնրադրեմ՝ մեր Տէրոջ Յիսուս Քրիստոսի՝ Հօրը առջեւ, որպէսզի շնորհէ ձեզի՝ իր փառքին ճոխութեան համեմատ զօրութեամբ ուժովնալ ներքին մարդուն մէջ, իր Հոգիին միջոցով. որպէսզի Քրիստոս բնակի ձեր սիրտերուն մէջ հաւատքով, եւ դուք սիրոյ մէջ արմատանալով ու հիմնուելով, կարողանաք ըմբռնել. » (Եփ. 3. 16-17):

Պատահական այցելու չէ, Յիսուս՝ մշտական բնակիչն է բոլոր անոնց, որոնք կը հետեւին իրեն: Թո՞ղ որ մենք լայն բանանք մեր սիրտի դռները եւ ողջունենք զինք:

Աղօթք - Սիրելի Յիսուս, քանի որ Դուն կը բնակիս սիրտիս մեջ, զի՞ս աւելի ջեզի ևան ըրէ: Ասէն:

Ի՞նչ կը նշանակէ քեզի համար սիրտդ բանալ Քրիստոսի առջեւ: Ինչպէ՞ս կրնաս զինք աւելի լաւ ձեւով ողջունել:

Տերը անոր ըսաւ. «...զայն քու ձեռքդ մատնեցի:» [Դատ. 7. 9]

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՄԵԾ ԶՈՐՈՒԹԻՒՆԸ

Մարտ 1945-ին, «Ուրուական Բանակը» օգնեց Միացեալ Նահանգներու ուժերուն՝ հասնելու Հռենոս Գետի (*Rhine River*) անցքը, տալով դաշնակիցներուն՝ կենական հիմք՝ Երկրորդ Համաշխարհային Պատերազմի Արեւմտեան ճակատին վրայ ճակատելու: Զինուորները, անկասկած, մարդիկ էին, ոչ թէ երեւոյթներ, բոլորը՝ 23-րդ Բաժինի Յատուկ Զոկատներու մաս կը կազմէին: Այս առիթով՝ 1,100 մարդերէ բաղկացած խումբը, նմանեցաւ 30,000 մարդոց օգտագործելով օդով լեցուած խարերայ հուետանիներ, պայթուցիկներու եւ մեքենաներու ձայներ հանելով բարձրախօսներու վրայ, եւայլն: Ուրուականներու բանակի անդամներու՝ համեմատաբար փոքր թիւը՝ ստիպեց թշնամիին՝ վախնալու, ի՞նչ որ կը թուէր՝ թէ շատ աւելի մեծ ուժ մըն էր:

Մադիանացիները եւ անոնց դաշնակիցները նոյնպէս կը դողային փոքր բանակի մը առջեւ, որ մեծ էր գիշեր ատեն (*Դատ. 7. 8-22*): Գեղէոն Խարայէլի դատաւորը, մարդարէն եւ զինուորական առաջնորդը, Աստուծոյ կողմէ օգտագործուեցաւ՝ թշնամիին համար սարսափի աղբիւր դարձնելու՝ իր փոքր բանակը: Անոնք նաեւ կ'օգտագործէին ձայներ (փողի փչոցներ, կաւէ սափորներու ջարդում, մարդոց ձայներ) եւ տեսանելի առարկաներ (վառուած ջահեր)՝ ստիպելու հսկայական թշնամիին, որ «մարախի պէս բազմութիւն» մըն էր (հմ. 12), հաւատայ՝ թէ կանգնած է հսկայական թշնամիի մը դիմաց: Խարայէլ յաղթեց իր թշնամիին՝ այդ գիշեր՝ Աստուծոյ հրամանով 32,000 մարդերու միայն 300 հաշուող բանակով (հմ. 2-8): Ինչո՞ւ: Որովհետեւ պարզ դարձաւ, թէ ո՞վ իրականութեան մէջ յաղթեց ճակատամարտը: Ինչպէս Աստուծած ըսաւ Գեղէոնին. «Զայն քու ձեռքդ մատնեցի» (հմ. 9):

Երբ մենք մեզ տկար եւ թերի կը զգանք, եկէք փնտուենք Աստուծած եւ հանգստանանք միայն Անոր ուժով: Որովհետեւ Անոր «զօրութիւնը՝ կ'իրագործուի տկարութեան մէջ» (Բ. Կորնթ. 12. 9):

Աղօթք - Սիրելի Յիսուս, թո՛յլ տուր ինծի՝ գտնել Ձու ուժի՝ իմ տկարութեանս մէջ: Ալլէն:

Ի՞նչ մեծ թշնամիներ կամ մարտահրաւերներ կը դիմագրաւե՞ս: Ինչպէս կրնաս այդ պահերուն՝ հանգստանալ Աստուծոյ զօրութեան մէջ:

Յիշեցո՞ւր անոնց, որ պատրաստ ըլլան
ամեն բարի գործի: [Տիտ. 3. 1]

ԲԱՐԻՔ ԸՆԵԼ ԱՍՏՈՒՇՈՅ ՀԱՄԱՐ

Թէեւ սովորաբար ան իր հետ դրամ չէր տաներ, Բաթրիք (Patrick) զգաց որ Աստուած կը մղէր զինք որ իր հետ հինգ տոլար թղթադրամ մը առնէ՝ տունէն դուրս դալէ առաջ: Իր աշխատած դպրոցը՝ ճաշի ժամանակ, ան հասկցաւ թէ ինչպէս Աստուած զինք պատրաստած էր հրատապ կարիք մը հոգալու համար: Ճաշասրահի աղմուկին մէջ՝ ան լսեց այս խօսքը. «Սքաթի» (Scotty) կարիքաւոր երեխան պէտք ունի հինգ տոլարի իր հաշիւին վրայ, որպէսզի ան կարենայ ճաշ ուտել շաբթուան մնացեալ օրերուն մէջ»: Պատկերացուցէք, թէ ի՞նչ զգացումներ ապրեցաւ Բաթրիք այդ պահուն՝ երբ իր դրամը տուաւ Սքաթիին օգնելու համար:

Տիտոսի գիրքին մէջ Պօղոս կը յիշեցնէ հաւատացեալներուն, որ անոնք չեն փրկուիր «իրենց ըրած արդարութեան գործերով» (3. 5), այլ պէտք է «ճիկ թափեն մատակարար ըլլալու բարի գործերու» (Հմ. 8, տես Հմ. 14): Կեանքը կրնայ ըլլալ յագեցած, չափազանց զբաղ եւ հիւծախտային: Մեր սեփական բարեկեցութեան հետամուտ ըլլալը կրնայ ճնշիչ ըլլալ: Սակայն, որպէս Յիսուսի հաւատացողներ, մենք պէտք է «պատարաստ ըլլանք բարի գործերու համար»: Փոխանակ՝ չունեցածով եւ չենք կրնարով ճնշուելու, եկէք մտածենք այն մասին, թէ ի՞նչ ունինք եւ ի՞նչ կրնանք ընել Աստուծոյ օգնութեամբ: Այդ ընելով, մենք կ'օգնենք ուրիշներուն՝ իրենց կարիքներուն մէջ եւ Աստուած կը պատուենք. «Զեր լոյսը այնպէս թող փայլի մարդոց առջեւ, որ տեսնեն ձեր բարի գործերը եւ փառարանեն ձեր Հայրը՝ որ երկինքն է» (Մատթ. 5. 16):

Աղօթք - Սիրելի Յայր, կը խնդրեմ՝ ներէ՛ ինծի, երբ կ'անտեսեմ բարիք ընելու հնարաւորութիւնները: Օգնէ՛ ինծի աւելի հասանելի

ըլլալ՝ ուրիշներու կարիքները հոգալու համար: Ամեն:

Ի՞նչը կը խանգարէ բարիք ընելու մեր պատարաստակամութիւնը: Ինչպէ՞ս կարելի է վերադասաւորել մեր կեանքը, որպէսզի կարենանք մարդոց օգնել:

Տերոց անունը ամուր աշտարակ է. Կրդարը անոր կը վագէ ու պաշտպանուած կ'ըլլայ: [Առ. 18. 10]

ԱՍՏՈՒԱԾՈ ՄԵՐ ԱՊԱՒԷՆԸ

2019 թուկանի ուշագրաւ «Փոքրիկ Կանայք» (*Little Women*) շարժապատկերը, զիս ետ տարբաւ իմ մաշած վէպի գիրքի օրինակին, յատկապէս Մարմիի` (*Marmee*) իմաստուն եւ միսիթարիչ խօսքերուն: Ինձ կը գրաւէ վէպին մէջ ցոյց տրուած անսասան հաւատքի պատկերը, որ Հիմնական է իր դուստրերուն ուղղուած իր խրախուսական խօսքերէն շատերը: Ինձի համար առանձնայատուկ մէկ խօսքը՝ հետեւեալն է. «Դժբախտութիւններ եւ փորձութիւններ ... կրնան շատ ըլլալ, բայց դուք կրնաք յաղթահարել եւ գերազանցել անոնց բոլորին, եւ սորվիք զգալ ձեր երկնաւոր Հօր ուժն ու քնքշութիւնը»:

Մարմիի խօսքերը կ'արձագանգեն՝ Առակացի մէջ գտնուած ճշմարտութիւնը, որ «Տէրող անունը ամուր աշտարակ է. արդարը անոր կը վագէ ու պաշտպանուած կ'ըլլայ» (18. 10): Հին քաղաքներու մէջ աշտարակներ կը կառուցուէին՝ վտանգի ժամանակ ապահով վայրեր ըլլալու համար, գուցէ թշնամիին յարձակումին պատճառով: Նոյն կերպով, դէպի Աստուած վազելու միջոցով է, որ Յիսուսի հաւատացողները կրնան խաղաղութեան փորձառութիւնը ունենալ՝ Անոր խնամքին մէջ, որ «մեր ապաւէնն ու զօրութիւնն է» (Սաղմ. 46. 1):

Առակաց 18. 10-ն մեզի կ'ըսէ, որ պաշտպանութիւնը կու գայ Աստուծոյ «անունէն», որը կը վերաբերի իր ո՞վ է ըլլալուն: Սուրբ Գիրքը կը նկարագրէ Աստուած՝ որպէս «գթած ու ողորմած, համբերատար եւ առատածեռն՝ կարեկցութեամբ ու ճշմարտութեամբ» (Ել. 34. 6): Աստուծոյ պաշտպանութիւնը կու գայ՝ Անոր հզօր ուժէն, ինչպէս նաեւ Անոր քնքշութենէն եւ սէրէն, որոնք կը ստիպեն Անոր՝ որ ցանկայ ապաստան տրամադրել վիրաւորներուն: Բոլոր անոնց համար, որոնք կը պայքարին, մեր երկնաւոր Հայրը կ'առաջարկէ ապաստան՝ իր ուժի եւ քնքշութեան մէջ:

Աղօթք - Երկնաւոր Յայր, օգնէ՛ ինծի վագել դէպի թեզ՝ թէ լա՛ եւ թէ պայքա՛րի ժամանակներուն մէջ: Ասէն:

Աստուած կը միսիթարէ մեզ՝ իր զօրութիւնով, դժուարութեան ժամանակ ու կը խնամէ:

Տերը անոր (Մովսեսին) ըսաւ. «Այդ ձեռքինդ ի՞նչ է»: [Ել. 4. 2]

ԳՈՐԾԱԾԵԼ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՏՈՒԱԾՆԵՐԸ

Աւստրալիոյ՝ Պրիզպըն (*Brisbane*) քաղաքի Քաղաքապետարանի Սրահը 1920-ական թուականներու՝ շացուցիչ ծրագիրներէն մէկն էր: Սպիտակ աստիճանները՝ պարծանքի արժանի մարմարէ շինուած՝ նոյն քարահանքէն էր, որ Մայքրլանձէլօն՝ (*Michælangelo*) գործածած էր իր Դաւիթի քանդանին համար: Աշտարակը արտացոլումն էր Վենետիկի Սուրբ Մարկոս Մայր Եկեղեցին, իսկ պղինձէ գմբեթը՝ ամենամեծն էր Հարաւային կիսագունդին մէջ: Շինարարները՝ մտադիր էին խաղաղութեան հսկայական հրեշտակով մը զարդարելու գագաթը, բայց հարց մը կար. դրամ չմնաց: Օգնութեան հասաւ կապարագործ Ֆրէտ Ճանսոն (*Fred Johnson*): Ան օգտագործեց զուգարանի ջրամբար մը, հին լամբարի սիւն մը եւ մետաղի կտորներ՝ ստեղծելու համար խորհրդանշական գունդը, որ պսակած է աշտարակը՝ մօտ հարիւր տարի:

Ֆրէտ Ճանսոնի նման, մենք կրնանք միանալ Աստուծոյ աշխատանքին՝ ի՞նչով որ ունինք: Երբ Ան խնդրեց Մովսէսին՝ դուրս բերելու հսրայէլի ժողովուրդը եղիպտոսէն, Մովսէս հրաժարեցաւ ըսելով. «Բայց անոնք ինձի պիտի չհաւատան ո՛չ ալ իմ խօսքս մտիկ պիտի ընեն» (4. 1): Աստուած անոր ըսաւ. «Այդ ձեռքինդ ի՞նչ է» (հմ. 2): Մովսէս՝ ձեռքին՝ գաւազան մը ունէր, հասարակ պարզ փայտ մը: Աստուած ըսաւ անոր. «Գետին ձգէ՛ զայն»: Երբ ձգեց՝ «օձ եղաւ» (հմ. 3): Ապա պատուիրեց անոր վերցնել օձը, եւ դարձեալ գաւազան դարձաւ: Ամէն ինչ որ Մովսէս պէտք էր ընէր, Աստուած բացատրեց ու թելադրեց, որ գաւազանը տանէր իր հետ ու վստահ ըլլար, որ ինք պիտի ընէ մնացածը: Ցատկանշական է, որ Ան օգտագործեց Մովսէսի ձեռքին մէջ եղած այդ փայտը՝ հսրայէլացիները եղիպտացիներէն փրկելու համար (7. 10-12, 17. 5-7):

Այն՝ ի՞նչ որ ունինք, կրնայ մեզի շատ չթուիլ, բայց Աստուծոյ համար՝ ի՞նչ որ ալ ունինք, բաւական կ'ըլլայ:

Աղօթք - Սիրելի Յայր, Թեզի կը յանձնեմ՝ ամէն ինչ որ ունիմ: Ամէն:
Ամենէն քիչ կամ փոքր նկատուած բանն իսկ՝ Աստուած կրայ օգտագործել, եթէ վստահինք իրեն:

Փութաջանութեան մէջ ծոյլ մի՛ ըլլաք. Եռանդո՛ւն
հոգիով Տերոջ ծառայեցէք: [Հռոմ. 12. 1]

ԲԱԺՆԵԿՑԻԼ ՈԳԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ՝ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀԱՄԱՐ

Առաջին անգամ, երբ մենք հանդիպեցանք մեր դրացի Հէնրիին (Henry), ան պայուսակէն հանե՛ց՝ մաշած Աստուածաշունչ մը: Փայլվլող աչքերով՝ հարցո՛ւց, եթէ կը փափաքէինք քննարկել Սուլրը Գիրքը իր հետ: Երբ համաձայնեցանք, անդրադարձաւ որոշ ընդգծուած հատուածներու: Մեզի ցոյց տուաւ դիտարկումներով լեցուն իր նօթատետրը եւ ըսաւ, որ ստեղծած է նաեւ համակարգչային ներկայացում մը, որ լեցո՛ւն է յարակից այլ տեղեկութիւններով:

Հէնրի շարունակեց պատմել մեզի, թէ ինչպէ՞ս եկած էր ընտանեկան ծանր իրավիճակի մը, իսկ յետոյ՝ առանձին եւ իր վատագոյն վիճակին մէջ, ընդունածէ Յիսուսի մահն ու յարութիւնը, որպէս իր հաւատքի հիմը (Պործք 4. 12): Անոր կեանքը փոխուած էր, քանի որ Հոգին օգնեց իրեն՝ հետեւելու Աստուածաշունչի սկզբունքներուն: Թէեւ Հէնրին՝ տարիներ առաջ իր կեանքը նուիրած էր Աստուծոյ, իր ոգեւորութիւնը թարմ եւ հզօր էր:

Հէնրիի եռանդը ոգեշնչեց զիս, մէկը որ երկար տարիներ քալած էր Յիսուսի հետ, մտածելու իմ հոգեւոր եռանդիս մասին: Պօղոս առաքեալ գրեց. «Փութաջանութեան մէջ ծոյլ մի՛ ըլլաք. եռանդո՛ւն հոգիով Տէրոջ ծառայեցէք» (Հռոմ. 12. 1): Այդ կը թուի ըլլալ երկար պատուէր մը, եթէ թոյլ չտամ, որ Սուլրը Գրութիւնները դաստիարակեն՝ այնպիսի վերաբերմունք, որ կ'արտացոլայ շարունակական երախտագիտութիւն, այն ամեն բանի համար՝ ի՞նչ որ Յիսուս ըրած է ինծի համար:

Ի տարբերութիւն՝ զգացական բարձունքներու եւ անկումներու, որոնք կ'ունենանք մեր կեանքին մէջ, Քրիստոսի հանդէպ նախանձախնդրութիւնը կու գայ՝ իր հետ անընդհատ ընդլայնուող յարաբերութիւննէն: Որքա՞ն շատ սորվինք իր մասին, այնքան աւելի Ան արժէքաւոր կը դառնայ եւ այնքա՞ն Անոր բարութիւնը կը ողողէ մեր հոգիները եւ կը թափի աշխարհի մէջ:

Աղօթք - Սիրելի Յիսուս, վերակենդանացո՛ւր Զեզ ճանչնալու իմ ոգեւորութիւնս: Ամէն:

Յիսուս ինչպէ՞ս կը զգայ՝ երբ տեսնէ, որ դուն խանդավառ ես իրմո՛վ: Ի՞նչ է կապը՝ երախտագիտութեան եւ եռանդին միջեւ:

Ո՞վ Տեր, ո՞րչափ շատ են քու գործերդ. անոնք բոլորը
իմաստութեամբ կատարեցիր: [Սաղմ. 104. 24]

ԱՍՏՈՒԱԾ ՍՏԵՂԾԵՑ ԱՆՈՆՑ ԲՈԼՈՐԸ

Երեք տարեկան մանչս՝ Զավյէր (Xavier), սեղմեց ձեռքս,
երբ մտանք Գալիֆորնիայի Մօնթէրէյ Ծոց (Monterey
Bay) ջկնարանը: Յոյց տալով՝ առաստաղէն կախուած
իրական չափով՝ սապատաւոր կէտծուկի քանդակը, ըստ ան.
«Հսկայական»: Լայն բաց աչքերով անոր ուրախութիւնը
շարունակուեցաւ, երբ մենք ուսումնասիրեցինք իւրաքանչիւր
ցուցանմուշ: Ծիծաղեցանք երբ ջրասամոյրները կը ցատկէին՝
կը ցողէին կերակրումի ժամանակ: Մենք լուռ կանգնեցանք՝
ձկնարանին մեծ ապակիէ պատուհանին առջեւ՝ հմայուած
ուկէ-շգգանակագոյն ծովամայրով, որ կը պարէր ելեկտրական
կապոյտ ջուրին մէջ: Ե՛ս ըսի. «Աստուած ստեղծեց ովկիանոսի
բոլոր արարածները, ճիշդ այնպէս՝ ինչպէս Ան ստեղծեց քեզ
եւ զի՞ս»: Զավյէր փախսաց. «Վա՛ու»:

Սաղմոս 104-ին մէջ, սաղմոսերգուն ընդունեց Աստուածոյ
առատ ստեղծագործութիւնը եւ երգեց. «Անոնք բոլորը
իմաստութեամբ կատարեցիր, երկիրը լեցուած է քու
ստեղծածներովդ» (Հմ. 24): Ան յայտարարեց. «Ահաւասիկ ծովը՝
մեծ ու լայն, ուր կը շարժին անթիւ կենդանիներ, պղտիկ եւ մեծ»
(Հմ. 25): Ան հոչակեց Աստուածոյ առատաձեռն եւ գոհացուցիչ
նախատեսութիւնը այն ամէնուն համար՝ որ ինք ստեղծած
է (Հմ. 27-28): Ան նաեւ հաստատեց, որ Աստուած որոշած է
իւրաքանչիւրին գոյութեան օրերը (Հմ. 29-30):

Մենք կրնանք միանալ սաղմոսերգուին՝ երգելով այս
նուիրուածութեան հոչակագիրը. «Տէրոջ պիտի երգեմ՝ որքան
ատեն որ ապրիմ, Սաղմոս պիտի ըսեմ իմ Աստուածոյ՝ քանի
ողջ եմ» (Հմ. 33): Իւրաքանչիւր արարած կրնայ մեզ տանիլ
գովաբանութեան, քանի որ Աստուած ստեղծած է անոնց բոլորը:

Աղօթք - Ամենահզօր Կրարի՛չ եւ բոլորին Պահապան, Դո՛ւն՝
արժանի ես իմ բոլոր գովասանքին: Ամեն:

Աստուածոյ ստեղծած իրաշալի աշխարհը ուսումնասիրելը՝
կը ստիպէ մեզի՝ փառաբանել Անոր, որովհետո Անոր
ստեղծագործութիւնը՝ կը խորացնէ մեր հաւատքը, իր
զօրութեան եւ տուած ապահովութեան համար:

Գևա՛, հացդ ուրախութեա՛մբ կեր, ու գինիդ
զուա՛րթ սիրտով խմէ. որովհետեւ Աստուած արդէն
հաւանեցաւ քու արարքներուդ: [Ժող. 9. 7]

ՅԻՇԷՌ ԱՏԵՂԾԻՉԸ

Վերջերս՝ կարդացի վէպի մը մէջ՝ կնոջ մը մասին, որ կը հրաժարի ընդունելու, որ ունի մահացու քաղցկեղ: Երբ Նիկոլային (Nicola) գրգռուած ընկերները կը ստիպեն զինք որ հաշտուի ճշմարտութեան հետ, ի յայտ կու գայ անոր խուսափելուն պատճառը: Ան ըսաւ անոնց. «Վատնեցի կեանքս»: Թէեւ տաղանդներով եւ հարստութեամբ ծնած, ան շարունակեց ըսել. «Ես՝ ոչի՞նչ չեմ առած եմ կեանքէն: Անփոյթ էի: Երբէք չեմ խորացած որեւէ բանի մէջ»: Հիմա՝ աշխարհը ձգելու հեռանկարը տեսնելով, ան կը զգար թէ քիչ բանի հասած է եւ իրեն համար չափազանց ցաւալի է մտածելու համար:

Նոյն օրերուն ես կը կարդայի ժողովողին ուր հակադրութիւնը խիստ էր: Անոր Ուսուցիչը՝ թոյլ չի տար, որ մենք խուսափինք գերեզմանի իրողութենէն՝ «դժոխքին (մեռած անձերու կայանին) մէջ ուր կ'երթաս» (9. 10): Թէեւ դժուար է դիմակայել այս (Հմ. 2), բայց կրնայ մեզ մեզ արժեւորելու մեր ունեցած իւրաքանչիւր պահը (Հմ. 4), դիտումնաւոր վայելելու մեր ուտելիքն ու ընտանիքը (Հմ. 7-9), նպատակալաց գործել (Հմ. 10), արկածախնդիր ըլլալ եւ վտանգը աչք առնել (11. 1, 6), եւ ընել այդ ամէնը՝ Աստուծոյ առջեւ, որու օր մը՝ պատասխան պիտի տանք (Հմ. 9, 12. 13-14):

Նիկոլայի ընկերները կը նշեն, որ անոր հաւատարմութիւնն ու առատածեռնութիւնը իրենց հանդէպ կ'ապացուցանեն, որ անոր կեանքը՝ վատնում չէ եղած: Բայց միգուցէ՝ Ուսուցիչին խորհուրդը կրնայ մեզ՝ բոլորս փրկել նման ճգնաժամէն մեր կեանքի վերջաւորութեան: Ցիշենք մեր Արարիչը (12. 1), հետեւինք՝ իր ճանապարհներուն եւ ընդունինք ապրելու եւ սիրելու իւրաքանչիւր հնարաւորութիւն, որ Ան կու տայ մեզի ամէն օր:

Աղօթք - Սիրելի Աստուած, շնորհակալ եմ՝ այսօրուան եւ
տուած պարգեւներուդ համար: Կը վայելեմ անոց պարզ
ուրախութիւնները եւ կ'ընդունիմ անոց հնարաւորութիւնները,
որուէս քեզի ուղղուած երկրպագութիւն: Ամէն:
Ուրախացի՛ր ու ցնծայ՝ Աստուծոյ քեզի տուած այսօրուան բոլոր
բարիքներուն եւ պարգեւներուն համար: Մի՛շտ յիշէ քու Ստեղծիչդ:

Թագաւորին քով պիտի մտնեմ, ինչ որ օրէնքին
համաձայն չէ, ու եթէ մեռնիմ՝ թող մեռնիմ: [Եսթ. 4. 16]

ՔԱԶՈՒԹԻՒՆ ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ

Տասնիններորդ դարու արշալոյսին մօտ, **Մէյրի ՄքԾոուլ** (*Mary McDowell*) բնակեցաւ **Շիքակոյի** (*Chicago*) դաժան շրջափակներէն՝ տարբեր աշխարհի մը մէջ: Թէեւ անոր տունը միայն քսան մղոն հեռու էր, ան քիչ բան գիտէր աշխատանքային սարսափելի պայմաններուն մասին, որոնք պատճառ կ'ըլլային շրջափակներուն մէջ աշխատողներուն գործադուլ ընելու: Երբ գիտցաւ անոնց եւ անոնց ընտանիքներու գժուարութիւններուն մասին, ան տեղափոխուեցաւ եւ բնակեցաւ անոնց մէջ՝ ջատագովելով՝ որ անոնք աւելի լաւ պայմաններ ունենան: Ան սպասարկեց անոնց կարիքներուն, ներառեալ երեխաններուն ուսուցանելով՝ փոքրիկ խանութի մը ետեւ գտնուող՝ դպրոցին մէջ:

Ուրիշներու համար՝ աւելի լաւ պայմաններու տէր կանգնիլը, նոյնիսկ այն պարզգային՝ երբ ուղղակիօրէն չագգեր, այն էր այդ բանը որ Եսթէր ըրաւ: Ան Պարսկաստանի թագուհին էր (Եսթ. 2. 17) եւ ունէր տարբեր առանձնաշնորհումներ՝ քան իսրայէլացի ժողովուրդը, որ ցրուած էր Պարսկաստանի մէջ որպէս աքսորեալ ժողովուրդ: Բայց Եսթէր՝ ձեռնամուխ եղաւ Պարսկաստանի մէջ բնակող իսրայէլացիներու գործին եւ վտանգի ենթարկեց իր կեանքը անոնց համար՝ ըսելով. «Թագաւորին քով պիտի մտնեմ, ինչ որ օրէնքին համաձայն չէ, ու եթէ մեռնիմ թող մեռնիմ» (4. 16): Ան կընար լուռ մնալ, քանի որ իր ամուսինը թագաւորը, չէր գիտեր որ ինք Հրեայ է (2. 10): Բայց, ընտրելով իր հարազատներու օգնութեան խնդրանքները, ան խիզախօրէն աշխատեցաւ բացայացտել՝ Հրեաներուն ոչնչացնելու չար դաւադրութիւնը:

Հնարաւոր է, որ չկարենանք մեր վրայ վերցնել այնպիսի հսկայական գործեր, ինչպէս ըրին՝ **Մէյրի ՄքԾուէլ** կամ Եսթեր թագուհի, բայց կընանք ընտրելու ուրիշներու կարիքները տեսնելու եւ գործածելու, ինչ որ Աստուած տուած է մեզի անոնց օգնելու համար:

Աղօթք - Սիրելի ՏԵ՛ր, կը իսլդեմ՝ տո՛լր ինծի իմաստութիւն եւ քաջութիւն՝ ծառայելու կարիքաւորներուն:

Սեր ունեցածները գործածելու Ենք՝ ուրիշներու օգնելու համար:
Սեծ դեր կը խաղանք անոնց համար՝ որոնք կրնան մեր մօտ չապրիլ:

Տագնապի մեջ Տերոց գոչեցի, եւ Տերը պատասխանեց ինձի՝ ընդարձակ տեղ մը դնելով զիս: [Եբ. 12. 1]

ՅԱԻԻ ԱՂԱՊԱԿՆԵՐ

Երկրաշարժի հետեւանքով առաջացած փլուզուած փլատակներուն երկու յարկի տակ փակուած հինգ տարեկան ձինան (Jinan)¹ Սուրբիացի աղջիկը, կանչեց փրկարարներուն՝ պաշտպանելով իր փոքր եղբօր ըրջապատող բեկորներէն: Ան գոչեց սրտաճմլիկ. «Զի՞ս այս տեղէն դուրս հանէ. ես քեզի համար՝ ամէն ինչ կ'ընեմ: Ես Քու ծառադ կ'ըլլամ»:

Ճնշուածութեան աղաղակներ կան Սաղմոսներուն մէջ. «Տագնապի մէջ Տէրոջ գոչեցի, եւ Տէրը պատասխանեց ինձի՝ ընդարձակ տեղ մը դնելով զիս» (Սաղմ. 118. 5): Թէեւ մենք երբէ՛ք չենք զգար երկրաշարժի հետեւանքով՝ փլուզուած չէնքերու ջախջախիչ ծանրութիւնը, սակայն մենք բոլորս կը գիտակցինք դժուար բժշկական ախտորոշումի, տնտեսական դժուարութիւններու, ապագայի նկատմամբ անորոշութեան կամ յարաբերութիւններու կորուստի խեղդող վախերը:

Այդ պահերուն մենք կրնանք սակարկութիւններ առաջարկել Աստուծոյ՝ ազատագրումի համար: Բայց Աստուած պէտք չունի համոզուելու օգնելու համար: Ան կը խոստանայ պատասխանել, եւ թէեւ այդ կարող չէ՛ ազատել մեզ՝ մեր իրավիճակն, Ան կ'ըլլայ մեզի հետ եւ մեր կողքին: Պէտք չէ նաեւ վախնալ որեւէ այլ վտանգէ, ինչպէս նաեւ՝ մահէն: Սաղմոսներգուին հետ կրնանք ըսել. «Տէրը ինձի հետ է՛ իմ օգնականներուս մէջ, ու ես ոսոխներուս կորուստը պիտի տեսնեմ» (Հմ. 7):

Մեզի խոստացուած չէ՛ այնպիսի թատերական փրկութիւն, ինչպիսին էր Ճինանին ու անոր եղբօր ունեցած փորձառութիւնը, բայց մենք կրնանք վստահիլ մեր հաւատարիմ Աստուծոյ, որ բերաւ Սաղմոսներգուին «ընդարձակ տեղ մը» (Հմ. 5): Ան գիտէ մեր վիճակը եւ երբէ՛ք չըքեր մեզ, նոյնիսկ մահուան պարագային:

Աղօթք - Երկնաւոր Դայր, կը կանչեմ Ձեզ՝ իմասնալով, որ Դուն կը լսես զիս: Ընորհակալութիւն՝ հաւատարիմ եւ սիրող ըլլալուդիամար: Վսէն:

Աստուած ցոյց կու տայ իր հաւատարմութիւնը, երբ մենք նեղութեան մեջ ըլլանք: Գիտակցինք Անոր ներկայութեան՝ դժուար ժամանակներու մեջ:

Օր մը երբ Յակոբ ապուր կ'եփէր, Եսաւ դաշտեն եկաւ եւ Յակոբին ըստ ... պարտասած եմ: [Ծն. 25. 29-30]

ՄԻԱՅՆ ԱՍՏՈՒԱԾ ԿՐՆԱՅ ԳՈՐԱՑՆԵԼ

Հազար տոլարի ճաշ՝ մեծ խեցգետին, շառւրմա, աղցաններ եւայլն, առաքուած էր տան տէրոջ մը: Բայց մարդը խնճոյք չէր ըներ: Փաստօրէն, ինք չէր պատուիրած այդ մեծ քանակութեամբ ճաշը. իր վեց տարական տղան պատուիրած էր: Ինչպէ՞ս պատահեցաւ այդ բանը: Հայրը՝ արտօնած էր որդիին, որ խաղայ իր հեռախօսով՝ եւ տղան գործածեց զանիկա քանի մը ճաշարաններէն՝ թանկարժէք ճաշերը գնելու համար: Հայրը հարցուց որդիին. «Ինչո՞ւ ըրի այդ բանը»: Վեց տարեկան տղան պատասխանեց. «Անօթի էի»: Տղուն ախորժակն ու տհասութիւնը՝ յանդեցան թանկ արդիւնքի:

Եսաւի ախորժակը՝ իրեն համար արժեց աւելի քան հազար տոլար: Ծննդոց 25-րդ գլուխին պատմութիւնը կ'ըսէ՝ թէ ան ուժասպառ էր եւ ուտելիքի անմիջական կարիք ունէր: Ան ըստ եղբօրը. «Կ'աղերսեմ, տուր այդ շիկաթանէն՝ որ ուտեմ, քանի որ պարտասած եմ»: (Հմ. 30): Յակոբ պատասխանեց՝ խնդրելով Եսաւի անդրանիկի իրաւունքը (Հմ. 31): Անդրանիկութեան իրաւունքը կը ներառէր Եսաւի առջինեկ որդիի յատուկ տեղը, Աստուծոյ խոստումներու օրհնութիւնը, ժառանգութեան կրկնակի բաժինը եւ ընտանիքի հոգեւոր առաջնորդը ըլլալու արտօնութիւնը: Իր ախորժակին տեղի տալով՝ Եսաւ «Կերաւ ու խմեց» եւ «իր անդրանիկութիւնը արհամարհեց» (Հմ. 34):

Երբ մենք կը փորձուինք եւ բան մը կը ցանկանք ուենալ, փոխանակ թոյլ տալու՝ որ մեր ախորժակները տանին մեզ սուղ արժող սխալներու եւ մեղքի, եկէք ձեռք երկարենք՝ մեր երկնաւոր Հօր՝ Ան, որ միայն ինք կրնայ գոհացնել մեր անօթի հոգին «բարի բաներով» (Խաղմ. 107. 9):

Աղօթք - Սիրելի Աստուած, օգնէ՛ ինծի, որ յիշեմ իմ հոգեւոր անդրանիկի իրաւունքը, երբ կը փորձուիմ մեղք գործելու: Ամէն:
Թոյլ մի տար որ փորձութիւնը՝ թեզի շատ սուղ արժէ: Յիշէ՛
որ միայն Աստուած կրնայ գոհացնել քու ամենախոր ցանկութիւներդ:

Վրեւին տակ տեսայ թէ ցաւառիթ չարիթ մը
կայ, այսինքն այն հարստութիւնը, որ իր տիրոջ
ծախորդութեան համար պահուած է: [Ժող. 5. 13]

ՅԱԻԻՏԵՆԱԿՆ ԺԱՌԱՆԳՈՒԹԻՒՆ

Երբ Փոշի Սկահակ (Dust Bowl) աւազի փոթորիկները
աւերեցին Միացեալ Նահանգները Մեծ ծնչուածութեան
(Great Depression) ժամանակ, Գանսաս (Kansas) նահանգի
Հիառաթայի (Hiawatha) բնակիչ՝ ծան Միլլբրն Տէյվիս
(John Millburn Davis), որոշեց ձեռք բերել անուն: Ինքնակերտ
անգաւակ՝ միլիոնատէր Տէյվիս, կրնար ներդրումներ կատարել
բարեգործութեան կամ տնտեսական զարգացման մէջ:
Փոխանակ, մեծ գումար ծախսելով՝ պատուիրեց՝ որ իր եւ իր
հանգուցեալ կնոջ՝ տասնմէկ անգամ մեծութեամբ, արձանները
կանգնեցնեն՝ տեղական գերեզմանատան մէջ:

«Անոնք զիս կ'ատեն» ըսաւ Տէյվիս թղթակից՝ Էմի Փայլիին
(Emie Pyle): Գանսասցիները կը ցանկային, որ ան նիւթապէս
օժանդակէր հասարակական ծրագիրներու կառուցման, ինչպիսին
էին՝ հիւանդանոցը, լողաւազանը կամ գրօսայգին: Սակայն ան
միայն ըսաւ. «ի՞մ դրամս է եւ կը ծախսեմ՝ այնպէս, ինչպէս կ'ուզեմ»:

Սողոմոն թագաւոր, իր օրերու ամենահարուստ մարդը,
դրեց. «Արծաթ սիրողը, արծաթէն չի կշտանար» եւ «երբ բարիքը
շատնայ, ուտողներն ալ կը շատնան» (Ժող. 5. 10-11): Սողոմոն
լաւ գիտակից էր՝ հարստութեան ապականիչ միտումներուն:

Պողոս առաքեալ՝ նոյնպէս հասկցաւ հարստութեան
տուած փորձութիւնները եւ որոշեց իր կեանքը շահագործել՝
Տէր Յիսուսի հնազանդելու մէջ: Հոռմէական բանտի մը մէջ
մահապատիքի սպասելով՝ ան յաղթական դրեց. «Որովհետեւ
ես արդէն ընծայուած եմ զոհ ըլլալու եւ իս մեկնումիս ատենը
հասած է: Պայքարեցայ բարի պայքարը, աւարտեցի ընթացքը,
պահեցի հաւատքը» (Բ. Տիմ. 4. 6-7):

Այն ինչ որ կը տեւէ, այն չէ՝ ինչ որ քարի մէջ կը փորեն: Այլ
այն է, ինչ որ կու տանք իրարու՝ Աստուծոյ համար:

Աղօթք - Երկնաւոր Յա՛ր, օգնէ՝ ինծի այսօր, որ որոշ փոքր չափով՝
կեանքս թափեմ ուրիշներու համար: Ամեն:

Ի՞նչ պիտի յիշեն ուրիշներ՝ մեր մասին: Ի՞նչ բաներ պէտք է
փոխե՞նք՝ եթէ կ'ուզենք յափառական ժառագութիւն ունենալ
Աստուծոյ մօտ:

Անցի՛ր Մակեդոնիա Եւ օգնէ՛ մեզի: [Գործք 16. 9]

ԲԱԺՆԵԿՑԻՌ ՀԱՒԱՏՔԵԴ

1701 թուկանին, Անգլիայի եկեղեցին հիմնեց Աւետարանի Տարածման Միութիւնը, որպէսզի միսիոնարներ դրկէ՛ աշխարհի շուրջ: Անոնց ընտրած կարգախօսն էր, Լատիներ լեզուով *transiens adiuvna nos - որ կը նշանակէ՝ «Եկուր՝ Եւ օգնէ՛ մեզի»:* Այս եղած է Աւետարանի դեսպաններուն կոչը՝ առաջին դարէն ի վեր, որպէս Յիսուսի հետեւողները՝ Անոր սիրոյ Եւ ներումի պատգամը տանելու աշխարհին, որ անոր խիստ կարիքը ունի: «Եկուր Եւ օգնէ՛ մեզի» խօսքը կու գայ Գործք Առաքելոց 16-ին մէջ նկարագրուած «Մակեդոնական Կոչէն»: Պօղոս ու իր ընկերակիցները, հասան Տրովագա՝ Փոքր Ասիայի արեւմտեան ափը (ժամանակակից Թուրքիա, հմ. 8): Հո՞ն, Պօղոս տեսաւ տեսիլքի մէջ Մակեդոնացի մարդ մը, որ կայնած էր Եւ կ'աղաչէր անոր. «ԱնցիՌ Մակեդոնիա Եւ օգնէ՛ մեզի» (հմ. 9): Տեսնելով այս տեսիլքը, Պօղոս ու իր ուղղեկիցները «իսկոյն ջանացին մեկնիլ Մակեդոնիա» (հմ. 10): Անոնք հասկցան կոչին կենսական իմաստը:

Ո՞չ բոլորը կոչուած են անցնելու ծովերը, բայց մենք կրնանք աջակցիլ անոնց, որոնք կ'ընեն այդ՝ մեր աղօթքներով Եւ նիւթական օժանդակութեամբ: Մենք բոլորս ալ կրնանք ինչ որ մէկու մը պատմել Յիսուսի բարի լուրին մասին, ըլլայ այդ սենեակին միւս կողմը, փողոցը կամ համայնքին մէջ: ԵկէՌ աղօթենք, որ մեր բարի Աստուածը մեզի հնարաւորութիւնը ընծայէ անցնելու անդին Եւ մարդոց տալու մեծագոյն օգնութիւնը՝ Յիսուսի անունով ներման հնարաւորութիւնը:

Աղօթք - Սիրող Յայր, Դուն դրկեցիր Ձու Որդիի՛ մեր փրկութեան Եւ ներման համար: Չինէ՛ զիս, որպէսզի ըլլամ Ձու բարի լուրի գործակալ, յայտարարելով որ ներումը Եւ ազատութիւնը հասանելի Են բոլոր անոնց, որոնք հաւատքով կ'ընդունին Յիսուսը: Ամէն:

Ո՞ւր որ Աստուած կանչէ մեզ՝ բաժնեկցելու մեր հաւատքը,
պատրաստ ըլլանք ընդառաջելու Անոր պատուերին:

Երանի՛ թէ Տերոջ ամբողջ ժողովուրդը մարգարեներ
ուլային ու Տերը իր Հոգին անոնց վրայ դնէր: [Թու. 11. 29]

ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ ՄԻՏՈՒՄՈՎ ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Երբ միացայ՝ Քրիստոնէական Մանկական գիրքերու հեղինակներու խումբի մը, որոնք կ'աղօթէին իրարու համար եւ կ'օգնէին տարածելու միմիանց գիրքերուն մասին լուրերը, որոշ մարդիկ ըսին՝ որ մենք «յիմար ենք մրցակիցներու հետ աշխատելու համար»: Բայց մեր խումբը հաւատարիմ էր թագաւորութեան միտումով առաջնորդութեան եւ համայնքի յառաջնաղացման, եւ ո՛չ թէ մրցակցութեան: Մենք կը բաժնեկցէինք նոյն նպատակը՝ որ է աւետարանը տարածել: Մենք կը ծառայենք նոյն թագաւորին՝ Յիսուսի: Միասին մենք աւելի շատ մարդոց կը հասնինք՝ Քրիստոսի մասին մեր վկայութիւնով:

Երբ Աստուած խնդրեց Մովսէսին ընտրել առաջնորդութեան փորձառութիւն ունեցող եօթանասուն երէցներ, Ան ըսաւ. «Քու վրադ եղող Հոգին պիտի առնեմ եւ անոնց վրայ պիտի դնեմ, որպէսզի ժողովուրդին բեռը կրեն քեզի հետ, ու դուն առանձին չկրես» (Թու. 11. 16-17): Աւելի ուշ Յեսու տեսաւ, որ երէցներէն երկուքը կը մարգարէանային եւ ըսաւ Մովսէսին, որ դադրեցնէ անոնց: Մովսէս ըսաւ. «Ինծի՞ համար նախանձախնդիր ես. երանի՛ թէ Տէրոջ ամբողջ ժողովուրդը մարգարէներ ըլլային ու Տէրը իր Հոգին անոնց վրայ դնէր» (Հմ. 29):

Ամէն անգամ, երբ մենք կը կեցրոնանանք մրցակցութեան կամ համեմատութիւններու վրայ, որոնք կը խանգարեն մեզ աշխատելէ՝ ուրիշներու հետ, Սուրբ Հոգին կրնայ մեզ զօրացնել թօթափելու այդ փորձութիւնը: Երբ կը խնդրենք Աստուծմէ սնուցանել մեզ թագաւորական միտումով առաջնորդութեան, Ան կը տարածէ աւետարանը աշխարհի մէջ եւ նոյնիսկ կրնայ թեթեւցնել մեր բեռը, երբ միասին ծառայենք իրեն:

Աղօթք - Սուրբ Հոգի, կը խնդրեմ՝ զրէ զի՞ս թագաւորական միտումով առաջնորդ մը, որ պարտաւոր է միասին աշխատելու, աւելի շատ մարդոց հասնելու աւետարանի կեանք փրկող պատգամով: Ամեն:

Աստուծոյ ծառայելու համար, միաւորուելու ենք ուրշներու հետ: Աշակցի՞նք իրարու եւ ծառայե՛նք մեր իրայատուկ պարգեւները գործածելով:

Աստուած Մովսեսի ըսաւ. Ես եմ ան՝ որ է: [Ել. 3. 14]

«ԵՍ ԵՄ»

Փիլիսոփայութեան եւ գրականութեան ուսուցիչ եւ դասախոս՝ ձէգ (Jack) փայլուն միտք ունէր: Ան յայտարարած էր իր անաստուած ըլլալը, տասն հինգ տարեկանին եւ հիմա իր հասուն տարիքին մէջ՝ յամառօրէն կը պաշտպանէր իր «անաստուած հաւատքը»: Քրիստոնեայ ընկերներ կը փորձէին համոզել զինք: Ինչպէս ձէգ ըսաւ. «Բոլորը եւ ամէն ինչ մնացած է միւս կողմը»: Բայց Աստուածաշունչը, ան պէտք էր խոստովանէր, որ կը տարբերէր գրականութենէն եւ առասպելներէն: Աւետարաններու մասին ան գրեց. «Եթէ երբեւէ առասպել մը իրականութիւն դառնայ, մարմնաւորուի, այդ ճիշդ այսպէս կըլլայ»:

Աստուածաշունչի մէկ հատուած՝ դարձա՛ւ ամենէն ազգեցիկը ձէգի վրայ - Ելից 3: Աստուած կը կանչէր Մովսէսի՝ հսրայէլացիները Եգիպտոսէն դուրս հանելու: Մովսէս հարցուց. «Ես ո՞վ եմ՝ որ Փարաւոնին երթամ» (Հմ. 11): Աստուած պատասխանեց. « ԵՍ Ա՛Ն ԵՄ ՈՐ Է»: Այս հատուածը՝ բառերու եւ անուններու բարդ խաղ մըն է, բայց կ'արտացոլացնէ Աստուծոյ յաւիտենական ներկայութիւնը սկիզբէն: Հետաքրքիր է, որ աւելի ուշ Յիսուս կրկնեց նոյնը, երբ ըսաւ. «Աբրահամի ըլլալէն առաջ ես եմ» (Յով. 8. 58):

Ձէգ, աւելի ծանօթ որպէս Փ. Ս. Լուիս (C. S. Lewis), խորապէս համոզուեցաւ այս հատուածով: Մա՛ այն ամէնն էր, ինչ որ պէտք է ըսէր ճշմարիտ Աստուածը, պարզապէս, ի՞նքն է՝ «ԵՍ ԵՄ»ը: Կեանք փոխող պահի մը մէջ, Լուիս «տեղի տուաւ եւ ընդունեց Աստուած որպէս Աստուած»: Այս Լուիսին համար՝ Ցիսուսի ընդունելու ճանապարհին սկիզբն էր:

Գուցէ կը պայքարինք հաւատքի համար, ինչպէս Լուիս կ'ընէր, կամ գաղջ հաւատքով: Մենք կրնանք մենք մեզի հարցնել՝ արդեօ՞ք Աստուած իսկապէս «Ես եմ»ն է մեր կեանքին մէջ:

Աղօթք - Սիրելի Կստուած, Զու մօտդ կու գամ՝ ակնածանքով, Զու ո՞Վ ըլլալուդ համար: Դուն ես «ԵՍ ԵՄ»ը՝ իմ կեանքիս մէջ, եւ ուրիշ մը չկայ: Ասէն:

Ի՞նչ կը նշանակէ քեզի համար լսել՝ որ Աստուած կ'ըսէ. «ԵՍ ԵՄ»: Ինչպէս կրնայ ազդել այս քեզի՝ գալիք օրերուն մէջ:

Տերե՛ր, հատուցանեցե՛ք ձեր ստրուկներուն
իրաւունքով ու հաւասարութեամբ, գիտնալով թէ
դուք ալ ունիք Տեր մը՝ Երկինքը: [Կող. 4. 1]

ՏԵՐ՝ ԵՐԿԻՆՔԻ ՄԷՋ

Սինկաբուրի (Singapore) Մարդուժի Նախարարութիւնը՝ 2022 թուականին յայտարարեց, որ բոլոր գաղթականներուն, որոնք տուներու մէջ կ'աշխատին՝ պէտք է տրամադրուի ամսական առնուազն մէկ հանգիստի օր, որ գործատերէրը չեն կրնար փոխհատուցանել անոնց հանգստեան այդ օրը տալու փոխարէն: Գործատէրերը, սակայն, մտավախութիւն ունէին, որ իրենք չեն ունենար մէկը, որ կարենայ հոգ տանիլ իրենց սիրելիներուն՝ այդ օրերուն: Թէեւ խնամակալութեան բանակավարութիւնը կարելի է լուծել՝ այլընտրական կարգադրութիւններով, անոնց վերաբերմունքը հանգիստի կարիքը չտեսնելու հարցին համար, այդքան ալ դիւրին չէ՛ր լուծել:

Ուրիշներուն հետ լաւ վերաբերուիլը՝ նոր խնդիր մը չէ՛:
Պօղոս առաքեալ ապրեցաւ ժամանակաշրջան մը, երբ ծառաները կը նկատուէին իրենց տէրերուն սեփականութիւնը: Սակայն, եկեղեցին ուղղած իր ցուցմունքներուն վերջին տողին մէջ, ան կը յիշէ թէ ինչպէ՞ս պէտք է գործեն Քրիստոսանման տուները. ան կ'ըսէ, որ տէրերը պէտք է «արդարութեամբ» վարուին իրենց ծառաներուն հետ (Կող. 4. 1):

Ճիշդ այնպէ՞ս, ինչպէ՞ս Պօղոս ծառաներուն կ'ըսէ՝ որ աշխատին «Տէրոջ համար եւ ոչ թէ մարդոց համար» (3. 23), ան նաև կը յիշեցնէ տէրերուն՝ իրենց վրայ եղած Յիսուսի իշխանութեան մասին. «Դուք ալ ունիք Տէր մը՝ երկինքը» (4. 1): Իր նպատակն էր քաջալերել Կողոսայի հաւատացեալներուն՝ ապրելու անոնց նման, որոնց վերջնական իշխանութիւնը՝ Քրիստոսն է: Ուրիշներու հետ մեր փոխազդեցութեան ժամանակ՝ ըլլայ այդ գործատէր կամ գործաւոր, մեր տուներուն կամ համայնքներուն մէջ, մենք կրնանք խնդրել Աստուծմէ, որ օգնէ մեզի՝ ընելու ի՞նչ որ «իրաւունքով եւ հաւասարութեամբ» է (Հմ. 1):

Աղօթք - Հայր, կը խնդրեմ՝ Ներէ ինծի այս ժամանակներուն համար, երբ արդարութեամբ չեմ վարուիր ուրիշներու հետ: Օգնէ՛ ինծի՝ ենթարկուելու քեզի, որպէս իմ կեանքիս Տէրը: Ամեն:

Մեր շուրջիններուն հետ արդար վարուելու պատուէր ուսինք:
Ուստի՝ պէտք եղած փոփոխութիւնները ընենք՝ որպէսզի զգուշ վերաբերմունք ուսենանք բոլորին հանդեա:

Երանի՝ այն մարդուն՝ որ իր վստահութիւնը
Տերոց Վրայ կը դնէ: [Սաղմ. 40. 4]

ՈՒՐԱԽ ՎԱՏԱՅՈՒԹԻՒՆ

Կին մը՝ փրկեց Ռուտելիին՝ (Rudy) կենդանիներու կացարանէն՝ կիր հեշտամահութեան ենթարկուելէն՝ քանի մը օրեր առաջ եւ չունը եղաւ անոր ուղեկիցը: Տասը տարի՝ Ռուտելին հանգիստ կը քնանար Լինտայի (Linda) մաշճակալին կողքին, բայց յետոյ՝ յանկարծ սկսաւ ցատկել անոր կողքին եւ լզել անոր երեսը: Լինտան կը նախատէր զայն, բայց ամէն գիշեր՝ Ռուտելին կը կրկնէր այդ նոյն վարվելակերպը: Լինտան ըսաւ. «Շուտով՝ ան կը ցատկեր գիրկս, որպէսզի լզէր երեսս՝ ամէն անգամ, երբ նստէի»:

Երբ ան կը պատրաստուէր Ռուտելին տանելու հնազանդութեան դպրոց, սկսաւ մտածել, թէ որքա՞ն յամառ էր Ռուտելին եւ ինչպէ՞ս միշտ զինք կը լզէր ծնոտին վրայ նոյն տեղը: Լինտա՝ երկչութեամբ գնաց բժշկի մօտ, ու յայտնաբերեց շատ փոքր ուռ մը (ոսկորներու քաղցկեղ): Բժիշկը Լինտային ըսաւ, եթէ աւելի երկար սպասէր, հաւանաբար այդ ուռը կրնար զինք սպաննել: Լինտան վստահած էր Ռուտելի բնագդներուն եւ ուրախ էր, որ կը վստահէր:

Սուրբ Գրութիւնները մեզի բազմաթիւ անգամներ կ'ըսեն, որ Աստուծոյ վստահիլը կը տանի դէպի կեանք եւ ուրախութիւն: «Երանի՝ այն մարդուն որ իր վստահութիւնը Տէրոջ վրայ կը դնէ» (40. 4): Որոշ թարգմանութիւններ՝ աւելի ցայտուն կը դարձնեն միտքը. «Երջանիկ են անոնք, որոնք Տէրոջ կ'ապաւինին» (Հմ. 4): Սաղմոսներուն մէջ նշուած ուրախութիւնը՝ կը հաղորդէ առատութիւն - ժայթքող, փրփրացող ուրախութիւն:

Երբմենք կը վստահինք Աստուծոյ, վերջնական արդիւնքը իսկական երջանկութիւն է: Այս վստահութիւնը՝ կրնայ հեշտութեամբ չգալ, եւ արդիւնքները չեն կրնար ըլլալ այն ամէնը, ինչ որ մենք կը պատկերացնենք: Բայց եթէ մենք վստահինք Աստուծոյ, մենք այնքան երջանիկ կ'ըլլանք՝ որ վստեհեցանք Անոր:

Աղօթք - Սիրելի Աստուած, կը ցանկամ այնպիսի երջանկութիւն, որ միայն Դուս կրնաս բերել: Բայց ինծի համար դժուար է վստահիլ: Կ'օգևե՞ս ինծի: Ամեն:

Ի՞նչ բան կը դժուարացնէ քեզի Աստուծոյ վստահելու: Ինչպէ՞ս այդ կը փոխէ ամեն բան, եթէ սկսիս իսկապէ՞ս հաւատալ, որ Անոր վստահիլը՝ քեզ կը տանի դէպի երջանկութիւն:

Եթե դժբախտին անձը կշտացնես, այն ատեն քու լոյսդ խաւարի մեջ պիտի ծագի: [Ես. 58. 10]'

ՕԳՆԵԼ՝ ԻՆՉՊԷ՛Ս ԱՍՏՈՒԱԾ Կ'ՕԳՆԵ ՄԵԶԻ

Քորչնհակլնցի՝ (Copenhagen) Օլէ Քասսօ (Ole Kassow) կը սիրէր հեծանիւ վարել: Առաւօտ մը, երբ ան տեսաւ տարեց մարդ մը, որ մինակ նստած էր զբօսայգիին մէջ՝ իր քալելու սարքը՝ իր կողքին, Օլէն ներշնչուեցաւ պարզ գաղափարով մը. ինչու չառաջարկել տարեցներուն հեծանիւով զբօսնելու ուրախութիւնն ու ազատութիւնը: Այսպիսով, արեւօտ օր մը՝ եկաւ ծերանոց երանիւ հեծանիւով եւ առաջարկեց այնտեղ գտնուող ոեւէ մէկուն՝ զբօսնել: Ան ուրախացաւ, երբ անձնակազմի անդամ մը եւ տարեց բնակիչ մը դարձան Առանց Տարիքի Հեծանալվազքի՝ (Cycling Without Age) առաջին հեծանաւորդները:

Այժմ, աւելի քան քսան տարիենը ետք, Օլէի երազը՝ օգնել անոնց, որոնք կարօտը ունին հեծանալվազքի մօտ 575,000 տարեց մարդոց օրհնութիւն եղած է, 2.5 միլիոն հեծանիւի պտոյտներով: Ո՞ւր: Ընկեր մը տեսնելու համար, վայելելու պաղպաղակ մը եւ «զգալ հովը՝ իրենց մազերուն մէջ»: Մասնակիցները կ'ըսեն, որ աւելի լաւ կը քնանան, աւելի լաւ կ'ուտեն եւ աւելի քիչ մինակ կը զգան:

Նման պարգեւ մը՝ կեանքի կը բերէ՝ Աստուծոյ գեղեցիկ խօսքերը՝ ուղղուած իր ժողովուրդին՝ Եսայի 58. 10-11-էն մէջ: Ան կ'ըսէ. «Եթէ դժբախտին անձը կշտացնես, այն ատեն քու լոյսդ խաւարի մէջ պիտի ծագի եւ մթութիւնդ կէսօրուան պէս պիտի ըլլայ»: Աստուած խոստացաւ. «Տէրը շարունակ քեզ պիտի առաջնորդէ, քու անձդ երաշտի ատեն պիտի կշտացնէ, ու ոսկորներդ զօրացնէ. գուն ոռոգուած պարտէզի մը պէս պիտի ըլլաս, ջուրի ակի մը պէս՝ որուն ջուրերը չեն պակսիր»:

Աստուած ըսաւ իր ժողովուրդին. «Քեզմէ ծնածները հնադարեան աւերակները պիտի կառուցանեն» (Հմ. 12): Ի՞նչ կրնայ ընել Ան՝ մեր միջոցով: Երբ Ան կ'օգնէ մեզի, թող մենք միշտ պատրաստ ըլլանք օգնելու ուրիշներուն:

Աղօթք - Յայր, ցո՞յց տուր ինծի ուրիշներուն օգնելու պարզ միջոց մը, որպէսզի անոնք կարենան կեանք գտնել թու մէջո: Ամէն: Թու քաղաքիդ կամ շրջանիդ մեջ՝ ո՞վ օգնութեան կարիք ունի: Ի՞նչ պարզ օգնութիւն կրնաս առաջարկել անոնց:

Սիրենք ո՞չ թէ խօսքով ու լեզուով, հապա՝ գործով
Եւ ճշմարտութեամբ: [Ա. Յովի. 3. 18]

ՍԻՐՈՅ ՅԱԶՈՐԴ ՔԱՅԼԸ

Ի՞նչը պատճառ պիտի ըլլայ մէկու մը՝ օգնելու իր մրցակիցին: Ուխսքանսընի (*Wisconsin*) մէջ Ատոլֆօ (*Adolfo*) անունով ճաշարանի մը սեփանակատէրին համար՝ առիթ մըն էր խրախուսել՝ այլ պայքարող տեղական ճաշարաններու սեփականատէրեր, յարմարուելու Համաճարակի կանոններուն: Ատոլֆօն լաւ գիտէր համաճարակի ժամանակ գործելու մարտահրաւէրները: Տեղական արեւտրական հաստատութեան մը առատաձեռնութենէն ոգեւորուած՝ Ատոլֆօն ծախսեց իր դրամը՝ գնելու աւելի քան երկու հազար տողարի նուէր-քարտէր բաժնելու իր յաճախորդներուն՝ օգտագործելու համար իր շրջանի այլ ճաշարաններուն մէջ: Սա՛ սիրոյ արտայայտութիւն է, որ ո՛չ միայն խօսքեր են, այլ գործողութիւն:

Հիմնուելով սիրոյ գերագոյն արտայատութեան վրայ, որ ցուցաբերուած է մարդկութեան համար իր կեանքը տալու Յիսուսի պատրաստակամութեամբ (Ա. Յունվ. 3. 16), Յովհաննէս խրախուսեց իր ընթերցողներուն՝ առնել յաջորդ քայլը եւ ի գործ դնել սէրը: Յովհաննէսի համար «ընծայել մեր կեանքը մեր եղբայրներուն համար» (Հմ. 16) կը նշանակէ ցոյց տալ նոյն տեսակի սէր, որ ցոյց տուաւ Յիսուս եւ այդ ամենէն աւելի ձեւ կ'առնէր ամէնօրեայ գործնական գործողութիւններով, ինչպիսին են՝ բաժնեկցիլ նիւթական ստացուածք: Բաւարար չէր խօսքերով սիրել սէրը կը պահանջէր՝ անկեղծ, իմաստալից գործողութիւններ (Հմ. 18):

Սէրը գործնականացնել՝ կրնայ դժուար ըլլալ, քանի որ այդ յաճախ կը պահանջէ անձնական զոհաբերութիւն կամ ուրիշին համար մենք մեզ անբարենպաստ դարձնելը: Աստուծոյ Հոգիին շնորհիւ եւ յիշելով Անոր շուայլ սէրը մեզի հանդէպ, մենք կրնանք առնել սիրոյ յաջորդ քայլը:

Աղօթք - Սիրելի Յիսուս, օգնէ՛ ինծի հետեւելու քու օրինակիդ եւ առնել յաջորդ քայլը՝ անկեղծ սէր ցուցաբերելով՝ իմ գործելակարայիս մէջ: Ասէն:

Ինչպէ՞ս զգացած էք սէր՝ գործնական ծեւով: Ինչպէ՞ս կրնաք յաջորդ քայլը առնել՝ որպէսզի մէկու մը սիրեք գործնական ծեւով:

Պարկե՛շտ վարք ունեցեք ... որպէսզի՝ փառաւորեն
Աստուած՝ տեսնելով ձեր բարի գործերը: [Ա. Պետ. 2. 12]

ԶԱՓԱԶԱՆՑ ՍԷՐ

Ինքնադիրին մէջ՝ կողքիս նստողը ըսաւ, թէ ի՞նք անկրօն է եւ ներգաղթած է քաղաք մը, ուր բազմաթիւ Քրիստոնեաներ կը բնակին: Երբ ան նշեց, որ իր դրացիներէն շատերը կը յաճախեն եկեղեցի, հարցուցի իր փորձառութեան մասին: Ան ըսաւ, որ երբէք չի կրնար հատուցանել անոնց, իրենց ցուցաբերած առատածենութեան: Երբ ան իր հաշմանդամ հայրը բերաւ իր նոր երկիրը, իր դրացիները թեքահարթակ մը կառուցեցին իր տան առջեւ, նուիրեցին Հիւանդանոցի մահճակալ եւ բժշկական մատակարարում: Ան ըսաւ. «Եթէ Քրիստոնեայ ըլլալը՝ մարդուն այդքան բարի կը դարձնէ, բոլո՞րը պէտք է Քրիստոնեայ ըլլան»:

Ճիշդ այդ էր որ Յիսուս կը յուսա՛՝ որ ինք ըսէ: Յիսուս ըսաւ իր աշակերտներուն. «Զեր լոյսը այնպէս թող փայլի մարդոց առջեւ, որ տեսնեն ձեր բարի գործերը եւ փառաբանեն ձեր Հայրը որ երկինքն է» (Մատթ. 5. 16): Պետրոս լսեց Քրիստոսի պատուէրը եւ փոխանցեց զայն. «Պարկե՛շտ վարք ունեցէք հեթանոսներուն մէջ, որպէսզի այն բանին համար որ կը բամբասեն ձեզ իրը չարագործներ, այցելութեան օրը փառաւորեն Աստուած՝ տեսնելով ձեր բարի գործերը» (Ա. Պետ. 2. 12):

Մեր դրացիները, որոնք չեն հաւատար Յիսուսի, կրնան չհասկնալ, թէ ի՞նչ բանի մենք կը հաւատանք եւ ինչո՞ւ կը հաւատանք: Մի՛ զարմանաք, քանի որ տակաւին մէկ բան եւս կայ, որ անոնք չեն կրնար հասկնալ՝ մեր սիրոյ շռայլութիւնը: Իմ կողքիս նստող կինը՝ զարմացաւ, որ իր Քրիստոնեայ դրացիները կը շարունակեն հոգ տանիլ իրեն, հակառակ որ ան, իր խօսքերով, «իրենցմէ մէկը չէ»: Ան գիտէ, որ զինք կը սիրեն՝ յանուն Յիսուսի եւ ան չնորհակալութիւն կը յայտնէ Աստուծոյ: Ան կրնայ տակաւին չհաւատալ Անոր, բայց երախտապարտ է, որ ուրիշներ՝ կը հաւատան:

Աղօթք - Երկնաւոր Յա՛ր, թո՛ղ քու լոյսդ փայլի ի՞մ մէջս: Ամէն: Ո՞վ գիտես, որ պէտք ունի Յիսուսի: Ինչպէ՞ս կրնաս սիրել անոր՝ յանուն Յիսուսի:

Եթե ցորեսին հատիկը հողին մեջ իյևալով չմեռնի՝
ինք մինակ կը մնայ. բայց եթե մեռնի՝ շատ պտուղ
կը բերէ: [Յովի. 12. 24]

ՎԵՐԱԾՆՈՒՆԴ՝ ՅԻՍՈՒՍՈՎ

Մենք կը ճանչնանք Լիօնարտո տա Վինչին՝ (Leonardo da Vinci) որպէս վերածնունդի մարդը: Անոր իմացական քաջագործութիւնը՝ հասցուց զինք առաջնթացի բազմաթիւ ուսումնասիրութիւններու եւ արուեստի ոլորտներուն մէջ: Տակաւին՝ Լիօնարտոն գրեց «Մեր այս թշուար օրերը» եւ ողբաց, որ մենք կը մեռնինք «առանց մարդոց մտքին մէջ մեր մասին որեւէ յիշատակութիւն ձգելու»:

Լէօնարտոն ըսաւ. «Մինչ կը կարծէի, որ կը սորվիմ թէ ինչպէ՞ս ապրելու եմ, կը սորվէի ինչպէ՞ս մեռնելու մասին»: Ան աւելի մօտ էր ճշմարտութեան, իր կարծածէն շատ աւելի: Մեռնիլ սորվիլը՝ կեանքի ճանապարհն է: Տէր Յիսուսի երուսաղէմ յաղթական մուտքէն յետոյ (այն՝ ինչ որ այժմ մենք կը նշենք որպէս Ծաղկազարդ. տե՛ս Յովհ. 12. 12-19), Ան ըսաւ. «Եթէ ցորենին հատիկը հողին մէջ իյնալով չմեռնի՝ ինք մինակ կը մնայ. բայց եթէ մեռնի շատ պտուղ կը բերէ» (Հմ. 24): Այս բանը ըսաւ իր մահուան մասին, բայց ընդլայնեց ներառելով մեզ. «Ա՛ն որ կը սիրէ իր անձը՝ պիտի կորսնցնէ զայն, եւ ա՛ն որ կ'ատէ իր անձը այս աշխարհին մէջ յաւիտենական կեանքին համար պիտի պահէ զայն» (Հմ. 25):

Պօղոս առաքեալ գրեց Քրիստոսի հետ «թաղուելու» մասին «մկրտութեան միջոցով դէպի մահ, որպէսզի ինչպէս Քրիստոս յարութիւն առաւ մեռելներէն՝ Հօրը փառքով, մենք ալ նոյնպէս ապրինք նոր կեանքով: Որովհետեւ եթէ մենք իր հետ միացած ենք իրեն նման ունեցած մահով, ապա անպայման կը միաւորուինք իր հետ յարութեան համար» (Հռոմ. 6. 4-5):

Իր մահուան միջոցով Յիսուս մեզի կ'առաջարկէ վերստին ծնունդ՝ վերածնունդի իսկական իմաստը: Ինք ստեղծեց իր Հօր հետ յաւիտենական կեանքի ճանապարհը:

Աղօթք - Սիրելի Յայր, Ես ո՛չ մէկ այլ տեղ կրնամ գտնել իմաստ եւ նպատակ, բացի Թեզմէ: Ալեւ:

Ինչպէ՞ս կը չափես կեանքի արժեքը: Ինչպէ՞ս կրնաս դուն պէտք ունենալ փոխելու այդ արժեքերը:

ճշմա՞րտապես կը յայտարարեմ ձեզի. «Զանի իմ
այս եղբայրներուս փոքրագոյններէն մէկուն ըրիք՝
ինծի՛ ըրիք»: [Մատթ. 25. 40]

ՍԻՐԷՇ ԱՍՏՈՒԱԾ՝ ՈՒՐԻՇՆԵՇՌԸ ՍԻՐԵԼՈՎ

Ալպա (*Alba*) ընտանիքը՝ հազուազիւտդէպիք մը փորձառութիւնը ունեցաւ, երբ երկու միանման երկուորեակները ծնան՝ տասներեք ամիսի տարբերութիւնով: Ինչպէ՞ս անոնք ձեռնամուխ եղան իրենց ծնողական պարտականութիւններուն մէջ, ինչպէս նաև իրենց աշխատանքին: Անոնց ընկերներն ու ընտանիքի անդամները՝ հասան օգնութեան: Երկու կողմերու մեծ ծնողները՝ օրուան ընթացքին երկու զոյգ երկուորեակներէն առին, որպէսզի ծնողները կարենան աշխատիլ եւ վճարել իրենց առողջապահական ապահովագրութեան: Ընկերութիւն մը ապահոված էր մէկ տարուան համար բաւարար մանուկներու անձեռոց: Զոյգին աշխատակիցները՝ նուիրեցին իրենց հիւանդութեան համար վերապահուած օրերը: «Մենք չէինք կրնար այդ ընել առանց մեր համայնքին», համաձայնեցան անոնք: Փաստօրէն, օրինակի համար ուղիղ սփռումի մը ընթացքին, երբ հարցագրոյցը վարողը, հանեց իր կուրծքին դրուած խօսափողը եւ վազեց մէկ փախչող փոքրիկին ետեւէն՝ շարունակելով հազորդակցական ներդրումները:

Մատթէոս 25. 31-46-ին մէջ, Յիսուս առակ մը կը պատմէ, որպէսզի հաստատէ՝ թէ երբ մենք կը ծառայենք ուրիշներուն, կը ծառայենք Աստուծոյ: Ծառայութեան գործերը թուելէ ետք, (Հմ. 35-36), Յիսուս կ'եղբափակէ. «Ճշմա՞րտապէս կը յայտարարեմ ձեզի. «Քանի իմ այս եղբայրներուս փոքրագոյններէն մէկուն ըրիք՝ ինծի՛ ըրիք» (Հմ. 40):

Յիսուս որպէս մեր բարութեան գերագոյն ստացողը պատկերացնելը, իսկական մղում է ծառայելու մեր բնակութեան շրջանին, ընտանիքներուն, եկեղեցիններուն եւ աշխարհին մէջ: Երբ մենք կը սիրենք ուրիշները, մենք կը սիրենք Աստուած:

Աղօթք - Սիրող Աստուած, բա՛ց աչքերս՝ տեսնելու զիս շրջապատող մարդոց կարիքները, որպէսզի կարենամ օգնել անոնց բաւարար եւ աւելի լաւ սիրել թե՛զ: Ամէն:

Ինչպէ՞ս կրնաս այսօ՛ ծառայել Յիսուսի՝ մեր հասայթին մէջ: Ինչպէ՞ս կրնաս սիրել Աստուած՝ սիրելով ուրիշներ՝ որոնք քու շալիղիդ վրայ են:

Դուք մոլորած եք. ո՞չ Գիրքերը գիտեք, ո՞չ ալ
Կստուծոյ զօրութիւնը: [Մատթ. 22. 29]

ՉՆԿԱՏԵԼ ՀԻՄՆԱԿԱՆԸ

Տասնամեակներ շարունակ՝ ՄքԾանըլտղը (McDonald's) կը կառավարէր արագ սնունդին իր Quarter Pounder Burger-ով (քառորդ փառւնտ): 1980-ականներուն՝ մրցակից մը՝ յղացաւ գաղափար մը գահընկեց ընելու ՄքԾանըլտղը: A&W առաջարկեց Third Pound Burger-ը (մէկ երրորդ փառւնտ) - աւելի մեծ քան ՄքԾանըլտղինը - եւ վաճառեց նոյն գինով: Աւելին, A&W-ին Burger-ը շահեցաւ կոյր համտեսելու քննութիւնները: Սակայն՝ ոչ մէկը գնեց. եւ ի վերջոյ անոնք հանեցին զայն ճաշցուցակէն: Հետազօտութիւնը ցոյց տուաւ, որ սպառողները սխալ հասկցած էին թուաբանութիւնը, խորհելով՝ Third Pounder-ը աւելի փոքր էր, քան Quarter Pounder-ը: Մեծ գաղափար մը ձախողեցաւ, քանի որ մարդիկ չէին նկատած հիմնականը:

Տէր Յիսուս զգուշացուց, թէ որքան դիւրին է չնկատել հիմնականը: Կրօնական առաջնորդները, ծրագրեցին թակարգը ձգել ու վարկաբեկել զինք իր խաչելութեան շաբթուան ընթացքին, կնոջ մը մասին տարօրինակ՝ ենթադրական թատերական ուրուագիծ մը ներկայացնելով, որ եօթը անգամներ այրիացած էր (Մատթ. 22. 23-28): Յիսուս պատասխանեց՝ պնդելով, որ այս բարդ հարցը՝ ամենեւին խնդիր մը չէ: Այլ անոնց խնդիրը այն էր, թէ ինչպէ՞ս անոնք «չէին գիտեր Գիրքերը՝ ոչ ալ Աստուծոյ զօրութիւնը» հմ. 29): Յիսուս պնդեց որ Աստուածաշունչը, նախ նպատակ չի հետապնդեր՝ պատասխանելու տրամաբանական կամ փիլիսոփայական հանելուկներուն: Ընդհակառակը, անոր հիմնական նպատակն է՝ առաջնորդել մեզ ճանչնալու եւ սիրելու Յիսուսի եւ «յաւիտենական կեանք ունենալու» իր մէջ (Յովհ. 5. 39): Ասոնք՝ այն հիմնական բաներն են, որոնք առաջնորդները մոռցած էին:

Մենք ալ յաճախն կը մոռնանք հիմնականը: Աստուածաշունչի գլխաւոր նպատակը՝ կենդանի Յիսուսի հետ հանդիպումն է:

Աղօթք - Սիրելի Յա՛յր, երբեմն կը մոլորիմ՝ նոյնիսկ լաւ բաներու մէջ: Կը խնդրեմ՝ օգն՝ իսծի: Ամեն:

Ինչպէ՞ս չենք նկատէր Աստուածաշունչի մէջ նշուած հիմնականը: Ինչպէ՞ս կրնանք վերադառնալ հիմնականին, Յիսուսի:

Հեռութեն տեսնելով տերեւալից թզենի մը՝ գնաց, որ
թերեւս բան մը կը գտնէ վրան: [Մարկ. 11. 13]

ՊՏՂԱՏՈՒ ՀԱՒԱՑԵԱԼՆԵՐ ՔՐԻՍՈՍՈՎ

Սինտին (*Cindy*), ոգեւորուած էր՝ ոչ-շահարու առեւտրական ընկերութեան մը մէջ իր նոր աշխատանքին համար: Ի՞նչ լաւ առիթ մը տարբերութիւն մը ընելու համար: Ան շուտով պարզեց, որ իր գործընկերները՝ չե՞ն բաժնեկցիր իր ոգեւորութիւնը: Անոնք ծաղրեցին ընկերութեան առաքելութիւնը եւ արդարացումներ ըրին՝ իրենց խեղճուկ աշխատանքին համար, քանի որ ուրիշ տեղեր՝ կը փնտուէին աւելի շահաբեր պաշտօններ: Մինտին կը ցանկար, որ ան երբէք դիմած չըլլար այս աշխատանքին: Այն ինչ որ հեռուէին հրանսալի կը թուէր, յուսահատական էր մօտէն:

Այս Յիսուսի խնդիրն էր՝ այսօրուան պատմութեան մէջ՝ յիշուած թզենիին հետ (*Մարկ. 11. 13*): Եղանակին սկիզբն էր, սակայն ծառի տերեւները կ'ազդարարէին, որ ան կրնայ ունենալ կանխահաս թուզ: Ո՛չ: Ծառի տերեւներ ծլած էր, բայց տակաւին պտուղ չէր տուած: Յուսախաբուած՝ Յիսուս անիծեց ծառը ըսելով. «Թող ո՛չ մէկը պտուղ ուտէ քեզմէ յաւիտեան» (Հմ. 14): Յաջորդ առաւօտ՝ ծառը ամբողջովին չորցած էր» Հմ. 20):

Քրիստոս անգամ մը քառասուն օր ծոմ պահեց, ուստի Ան գիտէր, թէ ինչպէ՞ս պէտք է դիմանայ առանց ուտելիքի: Թզենիին անիծելը՝ իր ախորժակին մասին չէր: Այդ՝ առարկայական դաս էր: Ծառը կը ներկայացնէր իսրայէլը, որ ունէր ճշմարիտ կրօնի նշանները, բայց կրունցուցած էր իր իմաստը: Անոնք կը պատրաստուէին սպաննել իրենց *Մեսաիան՝ Աստուծոյ Որդին:* Որքա՞ն աւելի անպտուղ կրնային ըլլալ:

Կրնանք լաւ տեսք ունենալ հեռուէն, բայց Յիսուս կը մօտենայ՝ փնտուելով պտուղ, որը միայն Անոր Հոգին կրնար տալ: Մեր պտուղը պայման չէ՝ որ տպաւորիչ ըլլայ: Սակայն այդ պէտք է ըլլայ՝ գերբնական: Ինչպիսին է սէրը, ուրախութիւնը եւ խաղաղութիւնը՝ դժուար ժամանակներու մէջ (Քաղ. 5. 22): Ապաւինելով Հոգին՝ մենք կրնանք պտուղ տալ այն ժամանակ՝ Յիսուսի համար:

Աղօթք - Սուրբ Յոգի, փշրէ զիս, որպէսզի աւելի շատ պտուղ տամ: Ամէն:

Ի՞նչ տեսակի պտուղ կը տեսնեն ուրիշները մեր մէջ: Ինչպէ՞ս կարող ենք աւելի արդիւնաւոր ըլլալ:

Նոր պատուիրան մը կու տամ ձեզի.

ՍիրեցԵք զիրար: [Յօվի. 13. 34]

ՍԻՐԵԼՈՒ ՆՈՐ ՊԱՏՈՒԻՐԱՆ ՄԸ

Աւանդութեան մը համաձայն, որ սկսած է կանուխ՝ տասսներբորդ դարուն, Միացեալ Թագաւորութեան արքայական ընտանիքի անդամները՝ նուէրներ կու տան կարիքաւոր մարդոց՝ Աւագ Հինգաբթի Օրը (Maundy Thursday), Աւագ Ուրբաթ Օրուան նախորդող օրը: Սովորութիւնը հիմնուած է տասուց՝ Լատիներէն mandatum բառին իմաստին՝ վրայ՝ որ կը նշանակէ, «պատուէր»: Յիշատակուող պատուէրը՝ այն նոր պատուիրանն է, որ Յիսուս տուաւ իր աշակերտներուն իր մահուան նախորդ գիշերը. «Սիրեցէք զիրար, ինչպէս ես սիրեցի ձեզ, դուք ալ սիրեցիք զիրար» (Յօվի. 13. 34):

Յիսուս առաջնորդ մըն էր, որ ստանձնեց ծառայի գերը, երբ լուաց իր ընկերներուն ոտքերը (Հմ. 5): Ապա ան կոչ ըրաւ անոնց՝ նոյնը ընելու. «Օրինակ մը տուի ձեզի, որպէսզի ինչպէս ես ըրի ձեզի դուք ալ ընէք» (Հմ. 15): Եւ աւելի մեծ զոհաբերութեան մէջ՝ Ան տուաւ իր կեանքը, մեռնելով խաչին վրայ (19. 30): Գթասրտութենէ եւ սիրով գրդուած՝ Ան տուաւ ինզինք, որպէսզի մենք կարենանք վայելել կեանքի լիութիւնը:

Բրիտանիոյ Թագաւորական ընտանիքին կարիքաւոր մարդոց ծառայելու աւանդութիւնը կը շարունակուի՝ որպէս Յիսուսի մեծ օրինակին հետեւելու խորհրդանիշ: Մենք՝ գուցէ չենք ծնած առանձնաշնորհեալ տեղ մը, բայց երբ մեր հաւատքը կը դնենք Յիսուսի վրայ, մենք կը դառնանք Անոր ընտանիքի՝ անդամները: Եւ մենք նոյնպէս կրնանք ցոյց տալ մեր սէրը՝ ապրելով Անոր տուած նոր պատուիրանով: Քանի որ մենք կախեալ ենք Աստուծոյ Հոգիէն՝ մեզ ներսէն փոխելու համար, մենք կրնանք օգնութեան ձեռք մեկնել ուրիշներուն խնամքով, հաստատումով եւ շնորհքով:

Աղօթք - Իմ մե՛ծ Փրկիչ, ինչ մեծ սիրոյ պարգեւ մը կու տաս:
Ըստրիակալ եմ Ձեզի, որ Եղած ես գերագոյն Ծառան, Զու կեանքը
տուած ես ինծի համար: Ամեն:

**Ինչպէ՞ն կը դիտենք կամ կը մարմնաւորենք ծառայող
առաջնորդութիւնը: Ինչպէ՞ն կրնանք այսօր «սիրել զիրար»:**

Քրիստոս ալ մէկ անգամ չարչարուեցաւ՝ մեղքերու համար, Արդարը՝ անարդարներուն համար, որպեսզի մօտեցնէ մեզ Աստուծոյ: Ան մարմինով մեռուեցաւ, բայց Յոդիով կեանք ստացաւ: [Ա. Պետ. 3. 18]

ՅԻՍՈՒԽ, ՄԵՐ ՓՈԽԱՐԻՆՈՂԸ

Պսանամեայ մեծահարուստ մը, երբ ընկերներու հետ ինքնաշարժներու արագութեան կարճ միջոցի մրցումի մէջ էր, զարկաւ ու սպաննեց ճամբուն եղրին հետիոտն քալող մը: Թէ եւ երիտասարդը երեք տարիներու բանտարկութեան դատապարտուեցաւ, ոմա՞նք կը կարծեն՝ թէ դատարան ներկայացած երիտասարդը եւ ապա բանտարկութեան պատիժը կրողը, վարձկան փոխանորդ մըն էր՝ յանցագործութիւնը կատարած վարորդին համար: Յայտնի է, որ այս տեսակի դէպքեր տեղի կ'ուենան որոշ երկիրներու մէջ, ուր մարդիկ կը վարձեն զիրենք փոխարինող՝ կրկնակի մարմիններ, խուսափելու համար վճարելու իրենց յանցագործութեան համար:

Այս կրնայ խայտառակ ու զայրացուցիչ թուիլ, բայց աւելի քան երկու հազար տարի առաջ՝ Յիսուս դարձաւ մեզ փոխարինողը եւ «մէկ անգամ չարչարուեցաւ՝ մեղքերու համար, Արդարը՝ անարդարներուն համար» (Ա. Պետ. 3. 18): Որպէս Աստուծոյ անմեղ զոհաբերութիւն՝ Քրիստոս չարչարուեցաւ եւ պատարագուեցաւ մէկ անգամ ընդմիշտ (Եր. 10. 10), բոլոր անոնց համար, որոնք կը հաւատան իրեն: Ան վերցուց պատիժը՝ մեր բոլոր մեղքերուն համար՝ խաչին վրայ իր իսկ մարմինին մէջ: Ի տարբերութիւն այսօր այն մարդուն, որ կ'ընտրէ փոխարինել յանցագործին՝ որոշ գումար ստանալու համար, Քրիստոսի փոխարինող մահը՝ խաչին վրայ, «յոյս» տուաւ մեզի, քանի որ Ան ազատօրէն տուաւ իր կեանքը մեզի համար (Ա. Պետ. 3. 15, 18, Յովհ. 10. 15): Ան այդ բանը ըրաւ մեր եւ Աստուծոյ միջեւ անդունդը կամրջելու համար:

Միայն Յիսուսի փոխարինող մահով, մենք՝ կարիքի մէջ գտնուող մեղաւորներս, կրնանք ունենալ փոխարաբերութիւն եւ ամբողջական հոգեւոր մօտեցում մեր սիրող Աստուծոյ հետ:

Աղօթք - Սիրելի Յիսուս, շնորհակալ եմ, որ մեռար իմ փոխարէն, որպեսզի ես կարենամ մօտենալ Աստուծոյ: Ամէն:

Քրիստոսի փոխարինող մահը՝ կը փոխէ մեր կեանքը եւ կու տայ մեզի ազատութիւնն ու կարելիութիւնը յափառենական կեանքի՝ խաչին վրայ իր մահուան պատճառով:

Մեզի խաղաղութիւն տուող պատիժը անոր վրայ եղաւ,
եւ իր վերքերով մենք բուժուեցանք: [Ես. 53. 5]

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԶԱՐԴԱՐԱՆՔԸ

Մինչ ծիմ Քավյէզէլ (Jim Caviezel) Յիսուսի դերը կատարեց՝ «Քիստոսի Զարչարանքը» Փիլմին մէջ, Փիլմի բեմադրիչ Մէլ Կիպսըն (Mel Gibson) գգուշացուց, որ դերը չափազանց բարդ կրնայ ըլլալ եւ բացասական ազդեցութիւն ունենալ Հալիվուտի (Hollywood) իր գործի ասպարհութիւն վրայ: Քավյէզէլ, ստանձնեց դերը՝ ըսելով. «Կը խորհիմ՝ թէ մենք պէտք է հասնինք անոր, նոյնիսկ եթէ դժուար է»:

Նկարահանումներու ժամանակ՝ կայծակը հարուածած է Քավյէզէլին, կորսնցուցած է մօտ քսահինգ քիլօ կշիռք եւ պատահաբար մտրակուած՝ տեսարանի նկարահանումին ժամանակ: Յետոյ ան ըսաւ. «Ես չէի ուզեր, որ մարդիկ ինձ տեսնեն: Ես պարզապէս կ'ուզէի, որ անոնք տեսնեն՝ Յիսուսը: Անոր միջոցով փոխակերպումներ ըլլան»: Ֆիլմը խորապէս ազդեց Քավյէզէլին եւ միւսներուն վրայ նկարահանման ընթացքին եւ միայն Աստուած դիտէ, թէ Փիլմը դիտողներէն՝ քանի՞ հոգիի կեանքը փոխուած է:

Քրիստոսի չարչարանքը կը վերաբերի՝ Յիսուսի ամենամեծ տառապանքին, սկսած Շաղկազարդի յաղթական մուտքէն, ներառեալ՝ Անոր դաւաճանութիւնը, ծաղրանքը, մտրակումը եւ խաչելութիւնը: Արձանագրութիւններ կա՞ն չորս Աւետարաններուն մէջ:

Եսայի 53-ին մէջ՝ Անոր տառապանքը եւ անոր արդիւնքը կանխագուշակուած է. «Անիկա մեր յանցանքներուն համար վիրաւորուեցաւ, մեր անօրէնութիւններուն համար ճգմուեցաւ: Մեզի խաղաղութիւն տուող պատիժը անոր վրայ եղաւ, եւ իր վէրքերով մենք բուժուեցանք» (Հմ. 5): Մենք բոլորս «ոչխարներու պէս մոլորեցանք» (Հմ. 6): Բայց Յիսուսի խաչելութեան եւ յարութեան շնորհիւ՝ մենք կրնանք խաղաղութիւն ունենալ Աստուծոյ հետ:

Աղօթք - Թանկագին Փրկի՛չ, դժուար է արտայայտել, թէ որքան երախտապարտ եմ, որ Դուն տառապեցար, մերար եւ յարութիւն

առիր՝ ինծի համար: Ըսորհակալութիւն: Ամէն:

Քրիստոսի կեանքին ո՞ր մասը՝ ամենաշատ կ'ազդէ քու վրադ: Արդեօ՞ք իր տառապանքը:

Ան ինչ չէ, որովհետեւ յարութիւն առաւ (ինչպես ըսած էր): Եկե՛ք, տեսէ՛ք այս տեղը՝ որ Տէրը դրուած էր: [Մատթ. 28. 6]

ՅԱՐՈՒՑԵԱԼ Է ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ ԱՅՍՈՐ

Չարլզ Սիմեոն (Charles Simeon) Անգլիոյ Քէյմպրիճ (Cambridge) համալսարանը յաճախելէ առաջ, կը սիրէր ձիեր եւ հագուստ տարեկան հակայական գումար ծախսելով իր հագուստներուն համար: Բայց քանի որ իր գոլէճը կը պահանջէր իրմէ՝ որ կանոնաւոր կերպով ներկայ ըլլայ Հաղորդութեան պաշտամունքներու, ան սկսաւ ուսումնասիրել, թէ ի՞նչ բանի կը հաւատար: Յիսուսի հաւատացողներու գրած գիրքերը կարդալէ ետք, Զարլզ Վիրակի օրը հոգեւոր դարձի փորձառութիւնը ունեցաւ: Ապրիլ 4, 1779-ին, առառու կանուխ արթննալով, աղաղակեց. «Յիսուս Քրիստոս յարութիւն առաւ այսօր: Ալէլուիա, Ալէլուիա»: Աճելով իր հաւատքին մէջ, ան ինքզինք նուիրեց Աստուածաշունչի սերտողութեան, աղօթքի եւ յաճախելու մատուոի պաշտամունքներու:

Առաջին Զատկին՝ Յիսուսի գերեզմանը եկող երկու կիներու կեանքն ալ փոխուեցաւ: Հոն՝ անոնք ականատես եղան սաստիկ երկրաշարժի, երբ հրեշտակը գլորեց քարը եւ ըսաւ անոնց. «Դուք մի՛ վախնաք, քանի որ գիտեմ թէ կը փնտոէք Յիսուսը՝ որ խաչուեցաւ: Ան հոս չէ, որովհետեւ յարութիւն առաւ (ինչպէս ըսած էր)» (Մատթ. 28. 5-6): Ուրախացած կիները՝ երկրագեցին Յիսուսին եւ վազեցին իրենց ընկերներուն մօտ բարի լուրը տալու:

Յարութիւն առած Քրիստոսին հանդիպիլը՝ հին ժամանակներու համար՝ նախատեսուած բան մը չէ. Ան խոստացաւ հանդիպելու մեզի՝ այստեղ եւ հիմա: Մենք կրնանք զգալ թատերական հանդիպում մը, ինչպէս օրինակի համար, գերեզմանի կիները կամ Զարլզ Սիմեոնը, բայց մենք կրնանք չզգալ: Ի՞նչ ձեւով ալ Յիսուս ինքզինք յայտնէ մեզի, մենք կրնանք վստահիլ, որ Ան կը սիրէ մեզ:

Աղօթք - Յարուցեալ Յիսուս, շնորհակալ եմ, որ եկար եւ մեռար իւաչին վրայ, որպէսզի յալիտենական կեանք ունենամ: Թեզ կը պաշտեմ: Ամէն:

Ինչպէ՞ն Աստուած ինքզինք յայտնած է քեզի: Ի՞նչ բան փոխուած է քեզի համար այդ հանդիպման պատճառով:

ՑԱՆԿ ՆԻՒԹՈՑ

Աղօթք.....	Յուն. 10, 20, 24, Փետ. 7, 19, 20, 26
Ապաշխարութիւն.....	Յուն. 7
Աստուածաշունչ՝ Յեղիսակութիւն	Փետ. 16
Աստուածաշունչ՝ Սերտողութիւն	Մարտ 9, 26
Աստուածաշունչի Մեծ Պատմութիւնը	Յուն. 2, 9, 16, 23, Փետ. 29
Աստուծոյ Հաւատարմութիւնը	Փետ. 11
Աստուծոյ Նկարագիրը	Յուն. 25, 26, Փետ. 18, Մարտ 5, 13
Աստուծոյ Սերը	Յուն. 12, 21, Փետ. 2, 13, 27, 24, Մարտ 7
Աստուծոյ Վստահիլ ..	Յուն. 12, 14, Փետ. 6, 17, 20, Մարտ 20
Արդարութիւն	Մարտ 19
Աւետարանչութիւն	Յուն. 1, 29, Փետ. 5, Մարտ 2, 9, 16, 23
Բարեկամութիւն	Յուն. 29
Գութ	Յուն. 23, 28, Մարտ 12
Թշնամիներ	Փետ. 12
Իմաստութիւն	Յուն. 5, Մարտ 11, 14, 17
Խաղաղութիւն	Յուն. 14
Ծառայել....	Յուն. 15, 18, Փետ. 1, 16, Մարտ 6, 15, 21, 25, 28
Կասկած	Փետ. 28
Կոռապաշտութիւն	Յուն. 31
Համայնք	Փետ. 16, 24, Մարտ 27
Հանգիստ	Փետ. 26, Մարտ 19
Հաշտութիւն	Յուն. 21
Հաւատք	Փետ. 8
Հեզութիւն	Յուն. 18, Փետ. 1, 15, 22
Հիւրասիրութիւն	Փետ. 23
Հնազանդութիւն	Յուն. 5, 11
Հոգատարութիւն	Փետ. 14
Հոգեկան Աճում	Յուն. 7, 10, 12, 26, 27, Փետ. 17, 18, Մարտ 14, 17
Հոգեկան Պատերազմ	Փետ. 7, Մարտ 5
Հոգիին Պտուղները	Յուն. 29, Մարտ 27
Մահ	Մարտ 15, 24

Մատակարարութիւն	Փետ. 16, Մարտ 1, 6, 8, 15, 27
Մեղք	Յուն. 7, 19
Մեղքերու թողութիւն	Փետ. 13, Մարտ 29
Մենակութիւն	Յունը. 20
Յաւիտենական Կեանը	Փետ. 24
Յոյս	Փետ. 4, 28
Ներել Ուրիշներու	Յուն. 24, Մարտ 3
Ըսորհակալութիւն	Փետ. 11
Ողբ	Յուն. 20
Որոշում Կայացնել	Յուն. 5, 7, Փետ. 6, Մարտ 14
Պաշտամունք	Մարտ 10
Սեր՝ Աստուծոյ	Փետ. 14
Սեր՝ Ուրիշներու ...	Փետ. 2, 3, 5, 9, 12, 14, 16, 22, 23, Մարտ 12
Սուրբ Հոգիին Առաջնորդութիւնը	Յուն. 24, 25, Մարտ 17
Ստեղծագործութիւն	Յուն. 3, Փետ. 18, 28, Մարտ 10
Վախ	Յուն. 14
Վաւերականութիւն	Փետ. 28
Տառապանք	Փետ. 14
Փրկութիւն	Յուն. 1, 7, 8
Փորձութիւն	Յուն. 19
Քաջալերութիւն	Փետ. 24, Մարտ 12
Քրիստոս՝ Անձ/Գործ	Յուն. 2, 8, Փետ. 21, 25, Մարտ 4, 24, 26, 30, 31
Քրիստոս՝ Աստուծութիւն	Յուն. 30, Մարտ 18
Քրիստոս՝ Ծնունդ	Յուն. 6
Քրիստոս՝ Կեանք/Ուսուցում	Մարտ 4
Քրիստոս՝ Մահ	Փետ. 13, Մարտ 29
Քրիստոս՝ Յարութիւն	Մարտ 29, 31
Քրիստոս՝ Վերադարձ	Յուն. 30
Քրիստոս՝ Փրկիչ/Մեսիա	Մարտ 30
Քրիստոսի Հետ Միութիւն	Փետ. 26
Քրիստոսի Համար Ապրիլ	Յուն. 4, 27, Փետ. 6, 27
Քրիստոսի Նման Ապրիլ	Մարտ 23
Քրիստոսով Նոյնութիւն	Յուն. 1, 7, 8, 22, 31, Փետ. 10, 13, Մարտ 29

ԿԱՐԵՒՈՐ ԱԶԴԻ

Եթէ կը ճանչնաք անձեր, որոնք պիտի փափաքին այս գրքոյկին յաջորդ թիւերը ունենալ կրնաք անոնց անունները ու հասցէները գրել վարի կտրօնին վրայ եւ ղրկել հետեւեալ հասցէներէն մէկուն.-

Սփիւռքի հասցէ՝
Armenian Missionary Association
31 West Century Road
Paramus, NJ 07652
Tel. 201.265.2607 - E-mail: info@amaa.org

Հայաստան եւ Կովկասեան երկիրներ դիմել՝
Հայ Աւետարանչական Ընկերակցութիւն
Բաղրամեան Փողոց, Թիւ 18
Երեւան, Հայաստան
հեռ. (374-10) 54-35-76

Name/Անուն.....

Address/Հասցէ.....

Tel./Հեռ.....

Name/Անուն.....

Address/Հասցէ.....

Tel./Հեռ.....